

แนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจ
อย่างรอบด้านของ OECD
สำหรับการดำเนินธุรกิจ
ที่มีความรับผิดชอบต่อ

แนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจ
อย่างรอบด้านของ OECD
สำหรับการดำเนินธุรกิจ
ที่มีความรับผิดชอบ

เอกสารฉบับนี้และแผนภูมิใดๆ ในคู่มือนี้ จะไม่ส่งผลกระทบต่อสถานะหรืออำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนใดๆ รวมถึงต่อการกำหนดเขตพรมแดนระหว่างประเทศและเขตแดน และชื่อของดินแดน เมือง หรือพื้นที่ใดๆ

โปรดอ้างอิงสิ่งพิมพ์นี้ในนามของ

OECD (2018), *แนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของ OECD สำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ*

ออกแบบโดย Peggy King Cointepas

© OECD 2018 ผู้อ่านสามารถคัดลอก ตารางโหลด หรือพิมพ์เนื้อหาของ OECD เพื่อนำไปใช้ในงานส่วนตัว และสามารถนำข้อความที่ตัดตอมมาจากสื่อสิ่งพิมพ์ ฐานข้อมูล และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของ OECD ไปใช้ในเอกสาร การนำเสนอผลงาน บล็อก เว็บไซต์ และสื่อการสอน โดยนำเสนอ OECD ในฐานะแหล่งที่มาและเจ้าของลิขสิทธิ์ที่ถูกต้อง คำขอทั้งหลายเพื่อใช้ในกิจการสาธารณะ หรือการใช้งานเชิงพาณิชย์ และสิทธิในการแปล ควรนำเสนอไปที่ rights@oecd.org การขออนุญาตทำสำเนาส่วนหนึ่งเนื้อหาเพื่อการใช้งานสาธารณะหรือในเชิงพาณิชย์จะต้องส่งตรงไปที่ศูนย์คุ้มครองลิขสิทธิ์ (Copyright Clearance Center หรือ CCC) ที่ info@copyright.com หรือศูนย์คุ้มครองลิขสิทธิ์ฝรั่งเศส (Centre francais d'exploitation du droit de copie หรือ CFC) ที่ contact@cfcopies.com

คำนำ

วัตถุประสงค์ของแนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของ OECD สำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ (แนวปฏิบัติฯ) คือ การให้การสนับสนุนในเชิงปฏิบัติแก่บริษัทในการดำเนินงานตามแนวทางของ OECD สำหรับบรรษัทข้ามชาติ โดยให้คำอธิบายเรื่องข้อเสนอนี้และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องสำหรับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านด้วยภาษาที่เรียบง่าย การปฏิบัติตามข้อเสนอนี้จะช่วยให้บริษัทสามารถหลีกเลี่ยงและรับมือกับผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับคนงาน สักลิมุขยชน สิ่งแวดล้อม การตัดสินใจ ผู้บริโภค และการร่วมกำกับดูแลกิจการ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานห่วงโซ่อุปทาน และความสัมพันธ์ทางธุรกิจด้านอื่นๆ โดยภาคผนวกของแนวปฏิบัติฯ นี้ครอบคลุมถึงคำอธิบายเพิ่มเติม เคล็ดลับ และภาพตัวอย่าง ของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

แนวปฏิบัติฯ ฉบับนี้ช่วยส่งเสริมความเข้าใจร่วมกันระหว่างรัฐบาลและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเพื่อการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ ทั้งนี้ หลักการชี้แนะของสหประชาชาติด้วยธุรกิจกับสักลิมุขยชน และปฏิญญาไตรภาคีขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization : ILO) ว่าด้วยหลักการเกี่ยวกับบรรษัทข้ามชาติและนโยบายทางสังคม ล้วนแล้วแต่บรรจุข้อเสนอนี้เกี่ยวกับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านไว้ ซึ่งแนวปฏิบัติฯ ฉบับนี้สามารถช่วยให้บริษัทต่างๆ นำไปปฏิบัติตามได้

แนวปฏิบัติฯ นี้จัดทำขึ้นเพื่อตอบสนองต่อปฏิญญาของผู้นำ G7 ซึ่งได้รับรองร่วมกันเมื่อวันที่ 7-8 มิถุนายน พ.ศ. 2558 ณ เมือง Schloss Elmau โดยปฏิญญาฯ ดังกล่าวตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างความเข้าใจร่วมกันในเรื่องการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะสำหรับบริษัทขนาดกลางและขนาดย่อม นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้บริษัทที่ยังดำเนินการหรือมีสำนักงานใหญ่อยู่ในประเทศดังกล่าวดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านในห่วงโซ่อุปทานของตนด้วย ต่อมา ผู้นำกลุ่ม G20 ได้มีมติเห็นชอบในปฏิญญาลงวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2560 ที่เมือง Hamburg เพื่อแสดงความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงาน สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสักลิมุขยชนตามกรอบที่ยอมรับในระดับสากล เพื่อให้ทุกห่วงโซ่อุปทานที่ครอบคลุมและยั่งยืน ตลอดจนยังได้เน้นถึงความรับผิดชอบของภาคธุรกิจในการดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านด้วย

การพัฒนาแนวปฏิบัติฯ ฉบับนี้ได้รับการควบคุมโดยคณะทำงานด้านการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ (WPRBC) ของ OECD โดยจัดทำขึ้นด้วยกระบวนการที่มีส่วนร่วมของหลายภาคส่วน ทั้งประเทศสมาชิก OECD และประเทศที่ไม่ใช่สมาชิก OECD ตลอดจนผู้แทนจากภาคธุรกิจ สหภาพการค้า และภาคประชาสังคม ทั้งนี้ ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2559 ร่างแนวปฏิบัติฯ ฉบับแรก ได้ถูกเสนอไปยัง WPRBC และสถาบันผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของ OECD เพื่อให้ความเห็น ต่อมาในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 ได้มีการจัดเวทีประชาพิจารณ์ร่างแนวปฏิบัติฯ ที่ได้รับการปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว นอกจากนั้น คณะที่ปรึกษาซึ่งประกอบไปด้วยผู้แทนจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้จัดตั้งขึ้นในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2560 เพื่อสนับสนุนการทำงานของ WPRBC ในการบูรณาการความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และปรับปรุงแนวปฏิบัติฯ ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ ทั้งนี้ หน่วยงานด้านสักลิมุขยชนของสหประชาชาติได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการนี้อย่างเต็มที่

แนวปฏิบัติฯ ฉบับนี้ได้รับการรับรองโดยคณะทำงานด้านการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบของ OECD เมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2561 และโดยคณะกรรมการการลงทุนของ OECD เมื่อวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2561 ต่อมาข้อเสนอนี้ของ OECD เกี่ยวกับแนวปฏิบัติฯ ฉบับนี้ ได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีระดับรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2561

นอกจากนี้ OECD ยังได้พัฒนาแนวปฏิบัติฯ เพื่อช่วยให้บริษัทดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ ในภาคส่วนและห่วงโซ่อุปทานเฉพาะ ได้แก่ แร่ธาตุ การเกษตร เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ภาคสกัดทรัพยากรต่างๆ รวมถึงการเงินด้วย

คำย่อต่างๆ

EIA (Environmental impact assessment)	การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม
EPZ (Export processing zone)	เขตอุตสาหกรรมส่งออก
ESIA (Environmental and social impact assessments)	การประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม
HRIA (Human rights impact assessment)	การประเมินผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน
KYC (Know your counterparty)	รู้จักคู่ค้า
MNE (Multinational enterprise)	บริษัทข้ามชาติ
NHRI (National human rights institution)	สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
NCP (National Contact Point) for the OECD Guidelines for Multinational Enterprises	ศูนย์ติดต่อประสานงานแห่งชาติเพื่อแนวทาง OECD สำหรับบริษัทข้ามชาติ
OLGM (Operational-level grievance mechanism)	กลไกการรับเรื่องร้องเรียนระดับปฏิบัติการ
RBC (Responsible business conduct)	การดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ
RBC issues	ประเด็นปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน รวมถึงคนงาน และความสัมพันธ์ด้านอุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม การดัดสินบน และการทุจริต การเปิดเผยข้อมูล และผลประโยชน์ของผู้บริโภค
SME (Small and medium-sized enterprise)	บริษัทขนาดกลางและขนาดย่อม
WPRBC (OECD Working Party on Responsible Business Conduct)	คณะทำงานด้านการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบของ OECD

สารบัญ

บทนำ	9
I. ภาพรวมของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเพื่อการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ	14
ผลกระทบเชิงลบและความเสี่ยง	15
ทำไมจึงต้องดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน	16
ลักษณะของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน - สำคัญ	16
II. กระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน	20
1. การผสานหลักการดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อเป้าหมายและระบบการบริหารจัดการ	22
2. การระบุและประเมินผลกระทบเชิงลบตามจริงและที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการของบริษัท	25
3. การยุติ ป้องกัน และบรรเทาผลกระทบเชิงลบ	29
4. การติดตามการดำเนินงานและผลลัพธ์	32
5. การสื่อสารถึงวิธีการแก้ไขผลกระทบ	33
6. การจัดให้มีหรือการให้ความร่วมมือในด้านการเยียวยาตามความเหมาะสม	34
ภาคผนวก คำถามที่เกี่ยวข้องกับภาพรวมของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน สำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อ	37
คำถามที่ 1. ตัวอย่างของผลกระทบเชิงลบที่ครอบคลุมโดยแนวทาง OECD สำหรับบริษัทข้ามชาติ คืออะไร	38
คำถามที่ 2. บริษัทจะสามารถผนวกประเด็นเรื่องเพศเข้าไว้ในตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านได้อย่างไร	41
คำถามที่ 3. บริษัทตัดสินใจเรื่องการจัดลำดับความสำคัญอย่างไร	42
คำถามที่ 4. ในขั้นตอนใดของกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน ที่มีเรื่องการจัดลำดับความสำคัญเข้ามาเกี่ยวข้อง	45
คำถามที่ 5. การจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนแตกต่างจากการจัดลำดับความสำคัญ ผลกระทบเชิงลบอื่นๆ อย่างไร	45
คำถามที่ 6. เราสามารถแก้ไขข้อจำกัดด้านทรัพยากรได้อย่างไร	46
คำถามที่ 7. การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ของบริษัทอย่างไร	46
คำถามที่ 8. ใครคือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของบริษัท	48
คำถามที่ 9. “การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีนัยสำคัญ” คืออะไร	49
คำถามที่ 10. เมื่อใดที่การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะมีความสำคัญต่อการรับทงของการตรวจสอบ ธุรกิจอย่างรอบด้าน	50
คำถามที่ 11. บริษัทจะสามารถมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อาจเป็นกลุ่มเปราะบางได้อย่างไร	51
คำถามที่ 12. บริษัทต่างๆ สามารถร่วมมือกันในการดำเนินตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านได้อย่างไร	51
คำถามที่ 13. การร่วมมือกันสามารถก่อให้เกิดความเสี่ยงภายใต้กฎหมายการแข่งขันทางการค้าได้หรือไม่	53

คำถามที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน	55
A.1. การผสานหลักการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ (RBC) เข้ากับนโยบายและระบบการบริหารจัดการ	
คำถามที่ 14 นโยบาย RBC มีรายละเอียดเป็นอย่างไร	56
คำถามที่ 15 ความชำนาญด้านใดบ้างที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนานโยบาย RBC ได้	56
คำถามที่ 16 บริษัทควรพิจารณาถึงทีมงานหรือหน่วยธุรกิจใดบ้างในการพัฒนาและการกำหนดวัตถุประสงค์ (Alignment) ตามนโยบาย RBC ของบริษัท	57
คำถามที่ 17 ความแตกต่างทางบทบาทระหว่างคณะกรรมการบริหาร (Board) กับผู้บริหาร (Management) ในการสร้างความเชื่อมั่นว่าจะมีการนำ RBC มาใช้คืออะไร	59
คำถามที่ 18 เราสามารถสร้างความคาดหวังเรื่อง RBC ในความสัมพันธ์ทางธุรกิจได้อย่างไร	60
A.2. การระบุและประเมินผลกระทบเชิงลบตามจริงและที่อาจเกิดขึ้นที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการของบริษัท	
คำถามที่ 19 การกำหนดขอบเขตหมายถึงอะไร และการกำหนดขอบเขตของบริษัทควรครอบคลุมแค่ไหน	61
คำถามที่ 20 ความเสี่ยงระดับภาคส่วน ผลิตภัณฑ์ ภูมิศาสตร์ และระดับองค์กร หมายถึงอะไร	62
คำถามที่ 21 ตัวอย่างแหล่งข้อมูลสำหรับการวิจัยแบบกึ่งกายวิภาค (Desk-based research) คืออะไร	63
คำถามที่ 22 การขาดดุลข้อมูล (Information deficits) เกิดได้อย่างไร	65
คำถามที่ 23 บริษัทสามารถประเมินความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบในกิจกรรมของตนเองได้อย่างไร	65
คำถามที่ 24 บริษัทสามารถจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินธุรกิจของตนหรือความสัมพันธ์ทางธุรกิจของตนเพื่อนำไปประเมินก่อนได้อย่างไร	66
คำถามที่ 25 บริษัทสามารถดำเนินการประเมินลำดับความสำคัญของความสัมพันธ์ทางธุรกิจระหว่างการกำหนดขอบเขตได้อย่างไร	66
คำถามที่ 26 การประเมินความสัมพันธ์ทางธุรกิจครอบคลุมในเรื่องใดบ้าง และใครควรดำเนินการประเมินความสัมพันธ์เหล่านี้	67
คำถามที่ 27 เราควรประเมินความสัมพันธ์ทางธุรกิจเมื่อใด	68
คำถามที่ 28 บริษัทสามารถประเมินความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับผู้ที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางสัญญาได้อย่างไร	68
คำถามที่ 29 ผลกระทบเชิงลบที่ “เกิด” หรือ “ร่วมก่อให้เกิด” โดยบริษัท หรือ “เกี่ยวข้องโดยตรง” กับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการของบริษัท โดยความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หมายถึงอะไร	70
คำถามที่ 30 ทำไมวิธีการที่บริษัทเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลกระทบเชิงลบจึงมีความสำคัญ	72
คำถามที่ 31 บริษัทสามารถจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินการเมื่อพยายามป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบผ่านกิจกรรมและความสัมพันธ์ทางธุรกิจได้อย่างไร	73

A.3. การยุติ ป้องกัน และบรรเทาผลกระทบเชิงลบ

คำถามที่ 32	ความแตกต่างระหว่างการป้องกันผลกระทบเชิงลบและการบรรเทาผลกระทบเชิงลบคืออะไร	74
คำถามที่ 33	บริษัทควรป้องกันและบรรเทาผลกระทบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นซึ่งตนเองก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดขึ้นได้อย่างไร	75
คำถามที่ 34	บริษัทสามารถแสวงหาวิธีป้องกันและบรรเทาผลกระทบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นซึ่งเชื่อมโยงโดยตรงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการ โดยความสัมพันธ์ทางธุรกิจได้อย่างไร	77
คำถามที่ 35	บริษัทสามารถปรับเปลี่ยนการดำเนินงานหรือกิจกรรมของตนเพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่เชื่อมโยงกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจของตนได้อย่างไร	77
คำถามที่ 36	บริษัทสามารถใช้อำนาจต่อรองของตนได้อย่างไร	78
คำถามที่ 37	เราสามารถจัดการปัญหาการขาดอำนาจต่อรองได้อย่างไร	79
คำถามที่ 38	บริษัทสามารถสนับสนุนความสัมพันธ์ทางธุรกิจในการป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบได้อย่างไร	80
คำถามที่ 39	บริษัทสามารถเข้าถึงการเลิกสัญญาได้อย่างไร	80

A.4. การติดตามการดำเนินการและผลลัพธ์

คำถามที่ 40	บริษัทสามารถหาทางป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบซึ่งเชื่อมโยงกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางสัญญาได้อย่างไร	81
คำถามที่ 41	มีข้อมูลใดบ้างที่เราติดตามภายใต้การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน	82
คำถามที่ 42	บริษัทสามารถติดตามการดำเนินงานและผลลัพธ์ได้อย่างไร	82
คำถามที่ 43	ใครบ้างที่มีส่วนร่วมในการติดตามการดำเนินงานและผลลัพธ์ภายในบริษัท	83
คำถามที่ 44	บริษัทสามารถตอบสนองต่อผลลัพธ์ของการติดตามได้อย่างไร	84
คำถามที่ 45	เราควรจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมการติดตามอย่างไร	84

A.5. การสื่อสารวิธีการแก้ไขผลกระทบ

คำถามที่ 46	รูปแบบที่เหมาะสมของการสื่อสารต่อสาธารณะและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบคืออะไร	85
คำถามที่ 47	ในกรณีที่มีข้อมูลมีความละเอียดอ่อนเชิงพาณิชย์ เราจะสามารถสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้อย่างไร	86

A.6. การจัดให้มีหรือการให้ความร่วมมือในด้านการเยียวยาตามความเหมาะสม

คำถามที่ 48 ความสัมพันธ์ของการเยียวยาต่อการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านคืออะไร	88
คำถามที่ 49 “การฟื้นฟู” และ “การเยียวยา” หมายถึงอะไร?	88
คำถามที่ 50 บริษัทสามารถระบุรูปแบบการเยียวยาที่เหมาะสมได้อย่างไร	88
คำถามที่ 51 “กลไกการเยียวยาที่ชอบด้วยกฎหมาย” คืออะไร	89
คำถามที่ 52 “การร่วมมือกับกลไกการเยียวยาที่ชอบด้วยกฎหมาย” หมายถึงอะไร	90
คำถามที่ 53 ในสถานการณ์ใดบ้างที่จะทำให้กระบวนการต่าง ๆ ก่อให้เกิดการเยียวยาที่เหมาะสม	90
คำถามที่ 54 ความแตกต่างระหว่างระบบเตือนภัยล่วงหน้ากับกระบวนการจัดให้มีการเยียวยาคืออะไร	91
ข้อเสนอแนะของคณะมนตรีว่าด้วยแนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของ OECD สำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ	92
เอกสารอ้างอิง	95

บทนำ

หลักเกณฑ์

วัตถุประสงค์ของแนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของ OECD ฉบับนี้ (แนวปฏิบัติฯ) อยู่บนรากฐานของแนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD (แนวทางของ OECD สำหรับ MNEs) ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะที่ไม่มีผลผูกพันในเรื่องการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ (RBC) ซึ่งจัดทำขึ้นโดยรัฐบาลเพื่อบริษัทข้ามชาติทั้งหลาย ในการนี้ รัฐบาลได้ยอมรับและสนับสนุนการดำเนินการเชิงบวกของภาคธุรกิจที่จะนำมาสู่ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม นอกจากนี้ยังตระหนักดีว่ากิจกรรมต่างๆ ทางธุรกิจอาจส่งผลกระทบต่อคนงาน สิทธิมนุษยชน สิ่งแวดล้อม การติดสินบน ผู้บริโภค และบริษัทภาค ด้วยเหตุดังกล่าว แนวทางของ OECD สำหรับ MNEs จึงแนะนำให้ ธุรกิจควรดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านตามความเสี่ยงเพื่อหลีกเลี่ยงและแก้ไขผลกระทบเชิงลบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานห่วงโซ่อุปทานและความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่นๆ

วัตถุประสงค์

แนวปฏิบัติฯ นี้ช่วยให้ภาคธุรกิจ (บริษัท) เข้าใจ และดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเพื่อให้เกิดการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ดังที่สะท้อนอยู่ในแนวทางของ OECD สำหรับ MNEs นอกจากนี้ แนวปฏิบัติฯ ยังส่งเสริมความเข้าใจร่วมกันระหว่างรัฐบาลและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเพื่อการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม แนวทางของ OECD สำหรับ MNEs จะช่วยให้บริษัทต่างๆ มีความยืดหยุ่นในการปรับลักษณะ มาตรการเฉพาะต่างๆ ตลอดจนกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ของบริษัท ดังนั้นบริษัทควรใช้แนวปฏิบัติฯ นี้เป็นกรอบในการพัฒนาและเสริมสร้างความแข็งแกร่งของระบบและกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของตน และค้นหาแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับการเรียนรู้เชิงลึกตามความจำเป็นต่อไป

แนวทาง OECD สำหรับ MNEs มีกลไกส่งเสริมและรับเรื่องร้องเรียนที่เป็นเอกลักษณ์ ได้แก่ ศูนย์ติดต่อประสานงานแห่งชาติ (NCPs) ดังนั้น แนวปฏิบัติฯ นี้จึงเป็นแหล่งข้อมูลที่มีประโยชน์สำหรับ NCPs ในการทำความเข้าใจและส่งเสริมแนวทางของ OECD สำหรับ MNEs

► ดูตอนที่ 8 สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ NCPs

ขอบเขต

ตาราง 1. ขอบเขตของแนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของ OECD สำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม

บริษัท	
	<ul style="list-style-type: none">บริษัทข้ามชาติทั้งหมด (MNEs) โดยไม่คำนึงถึงโครงสร้างความเป็นเจ้าของ ในทุกภาคส่วน และธุรกิจทุกขนาด หรือตั้งอยู่ในประเทศที่ยึดมั่นในแนวทางของ OECD สำหรับ MNEs ซึ่งรวมถึง บริษัทข้ามชาติ บริษัทขนาดย่อมและขนาดกลาง (SME)หน่วยงานทุกหน่วยภายในกลุ่ม MNEs – บริษัทแม่และหน่วยธุรกิจในระดับท้องถิ่น รวมถึงสาขาย่อยต่างๆบริษัทข้ามชาติและบริษัทภายในประเทศต่างอยู่ภายใต้ความคาดหวังเดียวกันเกี่ยวกับการดำเนินการของตน ไม่ว่าจะแนวทาง OECD สำหรับ MNEs จะเกี่ยวข้องกับองค์กรทั้งสองฝ่ายหรือไม่

ตาราง 1. เจมเพทของแนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของ OECD สำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

หัวข้อที่ครอบคลุมในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน (ประเด็นการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ)*

- สิทธิมนุษยชน (OECD 2011 หน้าที่ 4)
- การจ้างงานและอุตสาหกรรมสัมพันธ์ (OECD 2011 หน้าที่ 5)
- สิ่งแวดล้อม (OECD 2011 หน้าที่ 6)
- การต่อต้านการติดสินบน การชักชวนและการข่มขู่ให้รับสินบน (OECD 2011 หน้าที่ 7)
- ผลประโยชน์ของผู้บริโภค (OECD 2011 หน้าที่ 8)
- การเปิดเผยข้อมูล (OECD 2011 หน้าที่ 3)

ความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่ครอบคลุมโดยการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

ความสัมพันธ์ทางธุรกิจทุกประเภทของบริษัท อันได้แก่ ผู้จัดจำหน่าย ผู้รับสัมปทาน ผู้ที่ได้รับใบอนุญาต ผู้ร่วมลงทุน นักลงทุน ผู้ให้บริการ ผู้รับเหมา ลูกค้า ที่ปรึกษา ที่ปรึกษาด้านการเงิน กฎหมาย และด้านอื่นๆ ตลอดจนหน่วยงานอื่นใดที่ไม่ใช่หน่วยงานรัฐหรือหน่วยงานรัฐที่เชื่อมโยงกับการดำเนินธุรกิจ ผลิตภัณฑ์ หรือบริการ

*3 บทของแนวทาง OECD สำหรับ MNEs ซึ่งไม่ได้ครอบคลุมโดยแนวปฏิบัติฯ ฉบับนี้ ได้แก่ บทวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การแข่งขัน และภาษีอากร

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้อ่านที่เป็นเป้าหมายหลักของแนวปฏิบัติฯ นี้ คือ ผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายในบริษัท อย่างไรก็ตาม ด้วยหัวข้อที่หลากหลายที่ครอบคลุมโดยแนวทาง OECD สำหรับ MNEs และลักษณะของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่มักเป็นการดำเนินงานแบบบูรณาการข้ามสายงาน (Cross-functioning) ทั้งทั้งบริษัทและความสัมพันธ์ทางธุรกิจทำให้มีแนวโน้มว่าจะมีหน่วยธุรกิจ (Business Unit) พื้นที่ปฏิบัติการ (Functional Area) และบุคคลต่างๆ จำนวนมากที่รับผิดชอบในการดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน นอกจากนี้ แนวปฏิบัติฯ ฉบับนี้ยังอาจเป็นประโยชน์ต่อบุคคลอื่นๆ เช่น โครงการระดับภาคส่วนและความริเริ่มที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายภาคส่วน (Multi-Stakeholder Initiative) ซึ่งมีบทบาทในการช่วยอำนวยความสะดวกเรื่องความร่วมมือในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน และผลงาน สหภาพการค้า และตัวแทนภาคแรงงาน¹ และองค์กรภาคประชาสังคม

โครงสร้าง

แนวปฏิบัติฯ ฉบับนี้เริ่มต้นด้วยบทสรุปสั้น ๆ ของเนื้อหาในแต่ละบทภายใต้แนวทาง OECD สำหรับ MNEs จากนั้นจึงแสดงภาพรวมของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน รวมถึงแนวคิดหลักและลักษณะบางประการ ดังนั้น ผู้อ่านจึงสามารถเข้าใจวิธีการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านตามที่แนะนำไว้ในแนวทางของ OECD สำหรับ MNEs ได้อย่างง่ายดาย เนื้อหาหลักของแนวปฏิบัติฯ ฉบับนี้อธิบายถึงกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านและมาตรการสนับสนุนที่ละขั้นตอน แม้ว่าในทางปฏิบัติ กระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านจะเป็นไปอย่างต่อเนื่องซ้ำๆ และไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับเนื่องจากขั้นตอนหลายๆ ขั้นตอนอาจจะดำเนินการไปพร้อมกันกับผลลัพธ์ที่ป้อนให้กันและกันก็ได้ ในกรณีนี้ “ข้อปฏิบัติ” ได้ถูกรวมอยู่ในแต่ละขั้นตอนเพื่อแสดงให้เห็นภาพแนวทางเพิ่มเติมสำหรับการดำเนินการ หรือ การปรับเปลี่ยนตามความจำเป็น

1. แนวปฏิบัติฯ ฉบับนี้ใช้คำว่า ตัวแทนภาคแรงงาน สหภาพการค้า และตัวแทนองค์กรที่เลือกเองตามที่เข้าใจโดยมาตรฐานแรงงานสากล อนุสัญญา ILO ฉบับที่ 87 (เสรีภาพในการสมาคม) ฉบับที่ 98 (สิทธิในการจัดและร่วมเจรจาต่อรอง) และฉบับที่ 135 (ตัวแทนของภาคแรงงาน)

มาตรการสนับสนุน และกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน อย่างไรก็ตาม ข้อปฏิบัติไม่ได้เป็นการนำเสนอ Check List สำหรับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน และไม่ใช่ว่าข้อปฏิบัติทุกข้อจะเหมาะสมกับทุกสถานการณ์ บริษัทอาจพบว่าการปฏิบัติ หรือการดำเนินการมาตรการอื่นเพิ่มเติมอาจมีประโยชน์ในบางสถานการณ์

คำอธิบายเพิ่มเติม เคล็ดลับ และภาพตัวอย่างของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน มีการอ้างอิงและเชื่อมโยงกันตลอด แนวปฏิบัติฯ ฉบับนี้ โดยข้อมูลเหล่านี้จะปรากฏในรูปแบบของ “คำถามและคำตอบ” ควบคู่กับการแบ่งเนื้อหาเฉพาะส่วนของ แนวปฏิบัติฯ

การเชื่อมโยงไปยังกระบวนการและเครื่องมืออื่นๆ

แนวปฏิบัติสำหรับภาคส่วนเฉพาะของ OECD ในการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

OECD ได้พัฒนาแนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับภาคส่วนเฉพาะขึ้นสำหรับภาคกริพยากรแร่ การเกษตร ห่วงโซ่อุปทาน ในภาคอุตสาหกรรมเครื่องปั้นและรองเท้า และเอกสารแนวปฏิบัติที่ดีสำหรับภาคการสกัดทรัพยากร และการเงิน (ดู OECD 2016 เอ, OECD 2016 บี, OECD 2016 ซี, OECD 2017 เอ และ OECD 2017 บี) เอกสารเหล่านี้ พัฒนาขึ้นโดยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับภาครัฐ ภาคธุรกิจ สหภาพการค้า และภาคประชาสังคม ทั้งนี้ แนวปฏิบัติสำหรับ ภาคส่วนเฉพาะสอดคล้องกับวิธีการของแนวปฏิบัติฯ ฉบับนี้อย่างชัดเจน แต่ให้ข้อเสนอแนะที่มีรายละเอียดมากกว่าเนื่องจาก ถูกออกแบบมาเพื่อบริษัทหรือภาคส่วนนั้นเป็นการเฉพาะ อย่างไรก็ตาม แนวปฏิบัติฯ ฉบับนี้ไม่ได้จัดทำขึ้นเพื่อแทนที่ หรือแก้ไข แต่เพื่อเสริมแนวปฏิบัติสำหรับภาคส่วนเฉพาะของ OECD หรือแนวปฏิบัติเฉพาะเรื่องของ OECD เพื่อการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ ดังนั้น เมื่อมีคำถามเกิดขึ้น บริษัทควรใช้แนวปฏิบัติที่เฉพาะเจาะจงและเกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ห่วงโซ่อุปทาน หรือภาคส่วนนั้นๆ ขององค์กรให้มากที่สุด

เครื่องมืออื่นๆ ของ OECD

แนวทางของ OECD สำหรับ MNE ถูกอ้างถึงในเครื่องมือต่างๆ ของ OECD ที่เสริมสร้างการเชื่อมโยงระหว่างการดำเนิน ธุรกิจที่มีความรับผิดชอบเข้ากับประเด็นอื่นๆ เช่น หลักการเรื่องบรรษัทภิบาลของ G20/ OECD แนวทางการกำกับดูแล รัฐวิสาหกิจ วิธีการทั่วไปสำหรับการสนับสนุนเครดิตเพื่อการส่งออกอย่างเป็นทางการ และการตรวจสอบธุรกิจด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม กรอบนโยบายเพื่อการลงทุน ข้อเสนอแนะของคณะมนตรีด้านการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และข้อเสนอแนะของ คณะมนตรีเพื่อต่อต้านการให้สินบนของเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติ ในการทำธุรกรรมระหว่างประเทศ (ดู OECD 2015 เอ, OECD 2015 บี, OECD 2016 ดี, OECD 2015 ซี, OECD 2015 ดี และ OECD 2009)

กระบวนการพหุภาคีและเครื่องมืออื่นๆ

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสิทธิมนุษยชน รวมทั้งสิทธิแรงงานนั้น แนวปฏิบัติฯ ฉบับนี้พยายามจัดทำให้สอดคล้องกับ หลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน ปฎิญญา ILO ว่าด้วยหลักการขั้นพื้นฐานและสิทธิในการทำงาน และอนุสัญญา ILO และข้อเสนอแนะที่มีการอ้างถึงในแนวทางของ OECD สำหรับ MNEs และปฏิญญาโทรภาคี ILO เรื่องหลักการว่าด้วยบรรษัทข้ามชาติ และนโยบายสังคม (ดู UN 2011, ILO 1998 และ ILO 2017)

บทต่างๆ ของแนวทาง OECD

1. แนวคิดและหลักการ

บทแรกของแนวทาง OECD จะเริ่มต้นด้วยแนวคิดและหลักการของคำแนะนำทั้งหมด

ที่จะกล่าวถึงในบทต่อ ๆ ไป แนวคิดและหลักการเหล่านี้ (เช่น การเคารพกฎหมายภายในประเทศ เป็นเรื่องจำเป็นอันดับแรกของบริษัท) ถือเป็นหัวใจของแนวทางฯ และเน้นย้ำแนวคิดพื้นฐานของแนวทางฯ เหล่านี้

2. นโยบายทั่วไป

บทนี้เป็นบทแรกที่มีข้อเสนอแนะเฉพาะด้านแก่บริษัท

ในรูปแบบของนโยบายทั่วไปซึ่งกำหนดลักษณะและวงรอบหลักการทั่วไปสำหรับบทต่อๆ ไป ซึ่งรวมถึงบทบัญญัติสำคัญ เช่น การดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน การแก้ไขผลกระทบเชิงลบ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และอื่นๆ

3. การเปิดเผยข้อมูล

ข้อมูลของบริษัทที่ชัดเจนและครบถ้วนนั้นสำคัญต่อผู้ใช้ในหลายๆ หน่วย

บทนี้จึงมุ่งเน้นให้บริษัทมีความโปร่งใสในการปฏิบัติงานและตอบสนองต่ออุปสงค์ของสาธารณะที่ซับซ้อนเพิ่มขึ้นในเรื่องของข้อมูล

4. สิทธิมนุษยชน

บริษัทอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนทุกด้านที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล

ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่บริษัทจะต้องมีความรับผิดชอบในระดับดังกล่าว แนวปฏิบัติฯ บทนี้ ใกล้เคียง และสอดคล้องกับกรอบ “การคุ้มครอง เคารพ และเยียวยา” ของสหประชาชาติ และหลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน ที่นำกรอบแนวทางฯ ดังกล่าวไปใช้

5. การจ้างงาน

และอุตสาหกรรมสัมพันธ์

ILO คือ หน่วยงานที่มีอำนาจในการกำหนดและจัดการกับมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ

และส่งเสริมสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงานตามปฏิญญา ILO 1998 ว่าด้วยเรื่องหลักการ และสิทธิพื้นฐานในการทำงาน โดยในบทนี้ จะเน้นเรื่องบทบาทของแนวทางฯ ที่ต่อการส่งเสริมการกำกับดูแล ให้บริษัทข้ามชาติ ปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศที่พัฒนาโดย ILO

6. สิ่งแวดล้อม

ในบทของสิ่งแวดล้อมจะให้ข้อเสนอแนะสำหรับบริษัทข้ามชาติ ในการยกระดับการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและพัฒนาบทบาทของบริษัทข้ามชาติ ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมโดยการปรับปรุงการบริหารจัดการภายในองค์กร ตลอดจนให้มีการวางแผนที่ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ บทดังกล่าวเป็นการสะท้อนภาพกว้างของหลักการและวัตถุประสงค์ของปฏิญญา Rio ว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาและวาระการประชุมที่ 21

เพื่อธุรกิจข้ามชาติ

7. การต่อต้านการติดสินบน การชักชวน และการข่มขู่ให้รับสินบน

การติดสินบนและการทุจริตกำลังทำลายสถาบันประชาธิปไตย และบริษัทภิบาล

ในการนี้ บริษัทมีบทบาทสำคัญในการร่วมต่อต้านการปฏิบัติที่มีขอบเหล่านี้ โดย OECD พยายามผลักดันในระดับสากล เพื่อให้ธุรกิจต่างๆ มีโอกาสในการแข่งขันเท่าเทียมกัน (Level the playing field) ผ่านการต่อสู้เพื่อกำจัดการติดสินบน ทั้งนี้ คำแนะนำในแนวทางฯ เหล่านี้มาจากการทำงานอย่างหนักของ OECD ในประเด็นนี้

8. ผลประโยชน์ของผู้บริโภค

แนวทางฯ ฉบับนี้มุ่งเน้นให้บริษัทดำเนินธุรกิจ รวมถึงการดำเนินงานด้านการตลาด และโฆษณาอย่างเป็นธรรม และเพื่อรับรองคุณภาพและความน่าเชื่อถือของผลิตภัณฑ์ของบริษัท ในบทนี้จะชี้ให้เห็นถึงงานของคณะกรรมการ OECD ด้านนโยบายผู้บริโภค และคณะกรรมการด้านตลาดการเงิน และองค์การระหว่างประเทศอื่นๆ รวมถึงหอการค้าระหว่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศเพื่อการกำหนดมาตรฐาน และสหประชาชาติ

9. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

บทนี้จะกล่าวถึงบริษัทข้ามชาติในฐานะที่เป็นหน่วยสำคัญในการถ่ายทอดเทคโนโลยีข้ามพรมแดน ทั้งนี้ เพื่อมุ่งส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปยังประเทศเจ้าบ้าน (Host Country) และสนับสนุนความสามารถในการสร้างนวัตกรรมต่างๆ

10. การแข่งขัน

บทนี้จะเน้นเรื่องความสำคัญของบริษัทข้ามชาติ ในการดำเนินกิจกรรมในลักษณะที่สอดคล้องกับกฎหมายและกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ว่าด้วยการแข่งขัน โดยคำนึงถึงกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันของเขตอำนาจรัฐทุกแห่งที่บริษัทข้ามชาติมีกิจกรรมที่อาจเป็นการต่อต้านการแข่งขัน บริษัทจะต้องคว้นการทำความเข้าใจที่ต่อต้านการแข่งขัน ซึ่งมือนำลายปฏิบัติการที่มีประสิทธิภาพของทั้งตลาดภายในและระหว่างประเทศ

11. ภาษี

แนวทางฯ ฉบับนี้เป็นเครื่องมือระหว่างประเทศว่าด้วยความรับผิดชอบของภาครัฐกิจฉบับแรก ที่ครอบคลุมถึงเรื่องภาษีอากร การร่วมสร้าง และการดำเนินงานที่สำคัญในเรื่องภาษีอากร และที่โดดเด่นที่สุดคือ อนุสัญญาต้นแบบด้านภาษีของ OECD และอนุสัญญานสหประชาชาติว่าด้วยการเก็บภาษีซ้อนระหว่างประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนา นอกจากนี้ แนวทางสำคัญในบทนี้ยังครอบคลุมถึงข้อเสนอแนะเรื่องภาษีอากรพื้นฐานอีกด้วย

I.

ภาพรวมของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน สำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อ

แนวทางของ OECD สำหรับ MNEs ยอมรับและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในเชิงบวกที่ภาคธุรกิจสามารถสร้างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคมได้ และยังยอมรับว่ากิจกรรมทางธุรกิจต่างๆ อาจส่งผลกระทบต่อสังคมที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลกิจการ แรงงาน สิทธิมนุษยชน สิ่งแวดล้อม การตัดสินใจ และผู้บริโภคได้เช่นเดียวกัน สำหรับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านนั้นเป็นกระบวนการที่บริษัทควรดำเนินการเพื่อระบุ ป้องกัน บรรเทา และกำหนดวิธีแก้ไขปัญหาลักษณะเชิงลบตามจริงและที่อาจเกิดขึ้นในการดำเนินงาน ในห่วงโซ่อุปทาน และในความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่นๆ ของตน ตามที่ได้แนะนำไว้ในแนวทางของ OECD สำหรับ MNEs ในวันนี้ การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่มีประสิทธิภาพควรได้รับการสนับสนุนโดยพยายามพัฒนาแนวคิดการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม เข้ากับนโยบายและระบบบริหารจัดการ และมุ่งให้บริษัทสามารถขยายผลกระทบเชิงลบที่ตนเองก่อหรือที่มีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดขึ้น

► ดูรูปประกอบ 1

ผลกระทบเชิงลบและความเสี่ยง

การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านจะช่วยให้ผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจริงหรือที่อาจเกิดขึ้น (ความเสี่ยง) ซึ่งสัมพันธ์กับหัวข้อต่อไปนี้ที่ครอบคลุมตามแนวทางของ OECD สำหรับ MNEs อันได้แก่ เรื่องสิทธิมนุษยชน รวมถึงแรงงานและอุตสาหกรรมสัมพันธ์ สิ่งแวดล้อม การตัดสินใจและการทุจริต การเปิดเผยข้อมูล และผลประโยชน์ของผู้บริโภค (ประเด็น RBC) ในวันนี้ บทความต่างๆ ของแนวทางของ OECD สำหรับ MNEs ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับประเภทของการดำเนินการที่แนะนำสำหรับประเด็นแต่ละประเด็นของ RBC อย่างไรก็ตาม ผลกระทบเชิงลบมีโอกาสที่จะเพิ่มสูงขึ้นในสถานการณ์ที่พฤติกรรมของบริษัท หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทานหรือความสัมพันธ์ทางธุรกิจนั้น ไม่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะภายใต้แนวทางของ OECD สำหรับ MNEs นอกจากนี้ ความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบอาจเกิดขึ้นได้เมื่อมีความเป็นไปได้ว่าพฤติกรรมนั้นไม่สอดคล้องกับคำแนะนำในแนวทางของ OECD สำหรับ MNEs เนื่องจากพฤติกรรมเหล่านี้เกี่ยวข้องกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

► ดูภาคผนวก คำถามที่ 1

กรอบที่ 1. การทำความเข้าใจความเสี่ยงภายใต้แนวทางของ OECD สำหรับ MNEs

สำหรับบริษัทหลายแห่ง คำว่า “ความเสี่ยง” หมายถึง ความเสี่ยงที่สำคัญต่อบริษัท อาทิ ความเสี่ยงด้านการเงิน ความเสี่ยงด้านตลาด ความเสี่ยงในการดำเนินงาน ความเสี่ยงด้านชื่อเสียง ฯลฯ บรรดาบริษัทต่างกังวลตำแหน่งของตนในตลาดเมื่อเทียบกับคู่แข่ง ภาพลักษณ์ และการมีตัวตนในระยะยาว ดังนั้นเมื่อมองไปที่ความเสี่ยงต่างๆ โดยทั่วไป องค์กรเหล่านี้ มักมองเป็นความเสี่ยงต่อตัวเอง อย่างไรก็ตาม แนวทางฯ ฉบับนี้อ้างถึงความเป็นไปได้ของผลกระทบเชิงลบต่อผู้คน สิ่งแวดล้อม และสังคม ที่บริษัทก่อ ร่วมก่อ หรือมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง กล่าวอีกนัยหนึ่งนี่เป็นความเสี่ยงภายนอก บริษัทสามารถระบุความเสี่ยงในประเด็น RBC โดยหาความต่างระหว่างสิ่งที่เสนอแนะในแนวทางของ OECD สำหรับ MNEs ในด้านหนึ่ง และสถานการณ์ที่สอดคล้องกับการดำเนินงานของตน ห่วงโซ่อุปทาน หรือความสัมพันธ์ทางธุรกิจในด้านหนึ่ง ► ดูภาคผนวก คำถามที่ 1

ทำไมจึงต้องตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

การดำเนินธุรกิจ ผลิตภัณฑ์ หรือการให้บริการบางอย่างมีความเสี่ยงเนื่องจากกิจกรรมเหล่านี้มักจะก่อ ร่วมก่อให้เกิด หรือมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับผลกระทบเชิงลบในประเด็น RBC อย่างไรก็ดี แม้ในบริษัทอื่นๆ การดำเนินธุรกิจอาจไม่มีความเสี่ยง แต่ในบางสภาวะการณ์ (เช่น ประเด็นทางกฎหมาย การขาดการบังคับใช้มาตรฐาน พฤติกรรมของความสัมพันธ์ทางธุรกิจ) อาจส่งผลให้เกิดความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบได้ ในกรณีนี้ การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านจะช่วยให้บริษัทคาดการณ์ ป้องกัน หรือลดผลกระทบเหล่านี้ได้ ในบางกรณีที่มิทางเลือกจำกัด เนื่องจากความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบสูงเกินไป หรือ ความพยายามบรรเทาผลกระทบนั้นไม่ประสบความสำเร็จ การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านอาจช่วยให้บริษัทตัดสินใจได้ว่า จะเดินหน้าไปต่อ หรือยุติการดำเนินงานหรือความสัมพันธ์ทางธุรกิจในฐานะทางเลือกสุดท้าย

การป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบอย่างมีประสิทธิภาพ อาจช่วยให้บริษัทได้ร่วมสร้างประโยชน์แก่สังคม ช่วยพัฒนา ความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และช่วยปกป้องชื่อเสียงของบริษัทได้อีกด้วย นอกจากนี้ การตรวจสอบธุรกิจอย่าง รอบด้าน ยังสามารถช่วยเพิ่มมูลค่าให้แก่บริษัท อาทิ การระบุโอกาสในการลดต้นทุน การพัฒนาความเข้าใจเรื่องตลาด และแหล่งกลยุทธ์ ในการจัดหา เสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการความเสี่ยงในการดำเนินงานและธุรกิจเฉพาะของบริษัท ลดความน่าจะเป็น ของเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ครอบคลุมโดยแนวทาง OECD สำหรับ MNEs และลดการนำไปสู่ ความเสี่ยงที่เป็นระบบ นอกจากนี้บริษัทยังสามารถดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเพื่อช่วยให้เป็นไปตามข้อกำหนด ทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเฉพาะของ RBC เช่น แรงงานท้องถิ่น กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลกิจการ กฎหมายอาญา หรือกฎหมายต่อต้านการติดสินบนได้อีกด้วย

ลักษณะของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน - สำคัญ

● การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเป็นการป้องกัน

วัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน คือ การหลีกเลี่ยงการก่อ หรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิด ผลกระทบเชิงลบต่อผู้คน สิ่งแวดล้อม และสังคม และเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบเชิงลบซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการ ดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการ ผ่านความสัมพันธ์ทางธุรกิจต่างๆ นอกจากนี้ ในกรณีที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงการมีส่วนร่วม ในผลกระทบเชิงลบได้ การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านควรช่วยให้บริษัทสามารถบรรเทา ป้องกันการเกิดซ้ำ และเยียวยา ผลกระทบที่เกิดขึ้นได้

● การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเกี่ยวข้องกับกระบวนการและวัตถุประสงค์อันหลากหลาย

แนวคิดของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายใต้แนวทาง OECD สำหรับ MNEs เกี่ยวข้องกับกลุ่มกระบวนการต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกันเพื่อระบุ ป้องกัน และบรรเทาผลกระทบเชิงลบ ติดตามการดำเนินงานและผลลัพธ์ ตลอดจนสื่อสารเกี่ยวกับการ แก้ไขผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นโดยคำนึงถึงการดำเนินงานของบริษัท ห่วงโซ่อุปทานของตน และความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ในรูปแบบอื่นๆ ในกรณีนี้ การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านควรเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการตัดสินใจขององค์กรและ การจัดการความเสี่ยง ในแง่นี้ เราสามารถสร้างกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน แบบเต็มๆ หรือแบบ “รู้จักลูกค้า” (KYC) (แม้จะครอบคลุมกว่า) ได้ การผนวก RBC เข้ากับนโยบายและระบบการบริหารจะช่วยให้บริษัทสามารถป้องกัน ผลกระทบเชิงลบต่อประเด็น RBC และยังสามารถรับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่มีประสิทธิภาพผ่านการอธิบายกลยุทธ์ ขององค์กร เสริมสร้างศักยภาพของพนักงาน สร้างความมั่นใจว่ามีทรัพยากรที่เพียงพอ และสื่อสารด้วยความชัดเจน จากฝ่ายบริหารระดับบน

● **การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสอดคล้องกับความเสี่ยง (ขึ้นอยู่กับความเสี่ยง)**

การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านขึ้นอยู่กับความเสี่ยง ดังนั้น มาตรการที่บริษัทจะดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านจะต้องสอดคล้องกับความเสี่ยง และความเป็นไปได้ในการเกิดผลกระทบเชิงลบ เช่นนี้ เมื่อความเป็นไปได้และความรุนแรงของผลกระทบเชิงลบมีสูง การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านก็ควรเข้มข้นมากขึ้นเช่นกัน นอกจากนี้ การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านควรถูกปรับให้เข้ากับลักษณะของผลกระทบเชิงลบเกี่ยวกับประเด็น RBC เช่น ปัญหาสิทธิมนุษยชน สิ่งแวดล้อม และการทุจริตซึ่งในที่นี้รวมถึงการออกแบบวิธีการสำหรับความเสี่ยงเฉพาะโดยคำนึงถึงผลกระทบของความเสียหายเหล่านี้ต่อกลุ่มต่างๆ เช่น การประยุกต์ใช้มุมมองทางเพศในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน เป็นต้น ▶ *ดูภาคผนวก คำจำกัดที่ 2*

● **การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสามารถเกี่ยวข้องกับการจัดลำดับความสำคัญ (ขึ้นอยู่กับความเสี่ยง)**

เมื่อไม่สามารถแก้ไขผลกระทบที่ระบุไว้ทั้งหมดได้ในครั้งเดียว บริษัทควรจัดลำดับผลกระทบที่จะดำเนินการตามความรุนแรงและความเป็นไปได้ในการเกิดผลกระทบเชิงลบนั้น ทั้งนี้ เมื่อมีการระบุและจัดการกับผลกระทบที่สำคัญที่สุดแล้ว บริษัทควรหันไปแก้ไขผลกระทบอื่นๆ ที่สำคัญน้อยกว่าต่อไป ในการนี้ เมื่อบริษัทก่อ หรือมีส่วนร่วมในการก่อผลกระทบเชิงลบในประเด็น RBC ขึ้น บริษัทควรจะหยุดกิจกรรมที่ก่อ หรือมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบนั้นเสีย และจัดให้มีหรือให้ความร่วมมือในกระบวนการเยียวยาผลกระทบ ทั้งนี้ กระบวนการจัดลำดับความสำคัญนั้นเป็นกระบวนการต่อเนื่อง แต่ในบางกรณีอาจมีผลกระทบเชิงลบใหม่ๆ หรือที่เร่งด่วนเกิดขึ้นและได้ถูกจัดลำดับความสำคัญไว้อันดับต้นๆ ซึ่งก็ต้องดำเนินการก่อนที่จะหันไปจัดการกับผลกระทบที่สำคัญรองลงมา ส่วนในกรณีการจัดลำดับความสำคัญของความเสียหายด้านสิทธิมนุษยชนนั้น ความรุนแรงของผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการพิจารณาจัดลำดับความสำคัญในการตอบสนอง เช่น การตอบสนองล่าช้าจะทำให้ผลกระทบนั้นๆ ไร้ทางเยียวยา เป็นต้น ▶ *ดูภาคผนวก คำจำกัดที่ 3-5*

● **การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ**

กระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านนั้นไม่คงที่ โดยเป็นกระบวนการที่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ตอบสนอง และมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยกระบวนการดังกล่าวรวมถึงการให้ข้อเสนอแนะ (Feedback) เพื่อให้บริษัทสามารถเรียนรู้จากสิ่งที่ได้ผลและสิ่งที่ไม่ได้ผล ในการนี้ บริษัทควรมีเป้าหมายที่จะปรับปรุงระบบและกระบวนการของตนอย่างก้าวหน้าเพื่อหลีกเลี่ยงและแก้ไขผลกระทบเชิงลบต่างๆ โดยบริษัทควรจะสามารถตอบสนองได้อย่างเหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นตามสภาวการณ์ที่เปลี่ยนไปผ่านกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน (เช่น การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างกฎระเบียบของประเทศ ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นใหม่ในภาคส่วน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือความสัมพันธ์ใหม่ๆ ทางการธุรกิจ)

● **การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านไม่ได้เป็นการหลักการความรับผิดชอบต่อสังคม**

ในความสัมพันธ์ทางธุรกิจนั้น บริษัทแต่ละรายมีความรับผิดชอบของตนเองในการระบุและแก้ไขผลกระทบเชิงลบต่างๆ ข้อเสนอแนะในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของแนวทาง OECD สำหรับ MNEs ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการหลักการความรับผิดชอบต่อสังคมจากรัฐไปยังบริษัท หรือจากบริษัทซึ่งก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อผลกระทบเชิงลบไปยังบริษัทที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผลกระทบเชิงลบผ่านความสัมพันธ์ทางธุรกิจของตน แต่จะแนะนำให้บริษัทแต่ละรายแก้ไขความรับผิดชอบต่อตนเองโดยคำนึงถึงผลกระทบเชิงลบต่างๆ ทั้งนี้ ในกรณีที่ผลกระทบเกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการของบริษัท บริษัทควรใช้อำนาจต่อรองในการเปลี่ยนแปลงผลกระทบด้วยตนเองหรือด้วยการทำงานร่วมกับผู้อื่นในขอบเขตที่เป็นไปได้

● **การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสากลว่าด้วย RBC**

แนวทางของ OECD สำหรับ MNEs กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรฐานของ RBC ที่สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และมาตรฐานสากล ซึ่งระบุว่า การเคารพกฎหมายในเขตอำนาจของรัฐที่บริษัทดำเนินการ และ/หรือมีภูมิสำเนาอยู่ เป็นข้อควรปฏิบัติอันดับแรกของบริษัท ในกรณีนี้ การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสามารถช่วยให้บริษัทต่างๆ กำกับดูแลข้อผูกพันทางกฎหมายของตนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแนวทางของ OECD สำหรับ MNEs ได้ และในประเทศที่กฎหมายภายในประเทศและกฎระเบียบต่างๆ จัดแย้งกับหลักการและมาตรฐานของแนวทาง OECD สำหรับ MNEs การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสามารถช่วยให้บริษัทเคารพแนวทาง OECD สำหรับ MNEs อย่างเต็มขอบเขตโดยไม่ละเมิดกฎหมายภายในประเทศ ทั้งนี้ ในบางกรณีกฎหมายภายในประเทศอาจต้องการให้บริษัทดำเนินการเป็นการเฉพาะเจาะจงสำหรับประเด็น RBC เฉพาะด้าน (เช่น กฎหมายเกี่ยวกับปัญหาเฉพาะด้านของ RBC เช่น การติดสินบนต่างประเทศ การค้าทาสยุคใหม่ หรือแร่ธาตุจากพื้นที่ซึ่งได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งและมีความเสี่ยงสูง)

● **การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเหมาะกับสภาวะการดำเนินงานต่างๆ ของบริษัท**

ลักษณะและขอบเขตของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านอาจขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ อาทิ ขนาดของบริษัท บริบทของการดำเนินงาน แบบจำลองทางธุรกิจ (Business Model) ตำแหน่งในห่วงโซ่อุปทาน และลักษณะของผลิตภัณฑ์หรือบริการ ดังนั้น บริษัทขนาดใหญ่ซึ่งมีขอบเขตการดำเนินงานที่กว้างขวางและมีผลิตภัณฑ์หรือบริการหลายอย่าง อาจต้องมีระบบที่เป็นแบบแผนและครอบคลุมมากกว่าบริษัทขนาดเล็กที่มีช่วงผลิตภัณฑ์หรือบริการจำกัดเพื่อให้สามารถระบุและจัดการกับความเสี่ยงต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 6-7 และตาราง 4

● **การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสามารถปรับเปลี่ยนเพื่อจัดการกับข้อจำกัดในการดำเนินงานร่วมกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจ**

บริษัทอาจต้องเผชิญกับข้อจำกัดในทางปฏิบัติและทางกฎหมายในการสร้างอิทธิพลหรือผลกระทบต่อความสัมพันธ์ทางธุรกิจ เพื่อหยุด ป้องกัน หรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบด้าน RBC หรือขยายผลกระทบเหล่านี้ บริษัท โดยเฉพาะ SME อาจไม่มีอำนาจทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ทางธุรกิจของตน อย่างไรก็ตาม บริษัทสามารถเอาชนะข้อจำกัดเหล่านี้เพื่อสร้างอิทธิพลเหนือความสัมพันธ์ทางธุรกิจผ่านการจัดการสัญญา การกำหนดคุณสมบัติล่วงหน้า การออกเสียงแบบรวมอำนาจ (voting trusts) ในอนุญาโต หรือสัญญาสัมปทาน ตลอดจนความพยายามร่วมกันในการรวบรวมอำนาจต่อรองในสมาคมอุตสาหกรรมหรือความริเริ่มแบบบูรณาการข้ามภาคส่วน (Cross-sectoral Initiative)

● **การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเป็นกระบวนการที่สร้างขึ้นจากการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย**

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือ คน หรือกลุ่มคนที่ผลประโยชน์อาจได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของบริษัท² โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นั้น มีลักษณะเฉพาะโดยเป็นการสื่อสารสองทาง ซึ่งรวมถึงการแบ่งปันข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างกันทั่วถึง เพื่อแจ้งถึงการตัดสินใจของบริษัทในรูปแบบที่พวกเขาสามารถเข้าใจและเข้าถึงได้ ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมอย่างมีคุณค่านั้นจะต้องมีเจตนาที่ดี (Good Faith) ของทุกฝ่าย นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องมีความสำคัญตลอดกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีนี้บริษัทอาจก่อ หรือมีส่วนร่วมก่อ หรือได้ก่อ หรือได้มีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบ

2. ตัวอย่างของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ คนงาน ตัวแทนแรงงาน สหภาพการค้า (รวมถึงสหภาพสากล) สมาชิกชุมชน องค์กรภาคประชาสังคม นักลงทุน สมาคมอุตสาหกรรมและสมาคมการค้า

การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบนั้นถือเป็นเรื่องสำคัญ ตัวอย่าง เช่น การเปิดโอกาสให้กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าร่วมและแบ่งปันผลลัพธ์ของการประเมินสถานการณ์ การพัฒนามาตรการบรรเทาความเสี่ยง การตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง และการออกแบบกลไกการร้องเรียน³ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของผลกระทบเชิงลบที่จะจัดการแก้ไข

● การตรวจสอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารที่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

การสื่อสารข้อมูลในเรื่องกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน ผลลัพธ์ และแผนงาน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน ซึ่งจะช่วยให้บริษัทสามารถสร้างความเชื่อมั่นในการดำเนินการและการตัดสินใจ ตลอดจนเป็นการแสดงให้เห็นถึงเจตนาที่ตั้งใจองค์กร ในการนี้ บริษัทควรคำนึงถึงวิธีการระบุและแก้ไขผลกระทบเชิงลบตามจริง หรือที่อาจเกิดขึ้น และควรสื่อสารข้อมูลดังกล่าวให้สอดคล้องกัน ทั้งนี้ กลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย (เช่น ผู้ถือหุ้น นักลงทุน ผู้บริโภค ฯลฯ) ควรจะสามารถเข้าถึงข้อมูลเช่นว่านี้ได้โดยง่าย และควรมีข้อมูลเพียงพอที่จะแสดงให้เห็นถึงการตอบสนองของบริษัทต่อผลกระทบต่างๆ อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม การสื่อสารควรคำนึงถึงความลับทางการค้าและการแข่งขันอื่นๆ ตลอดจนความปลอดภัยด้วย ในการนี้ กลยุทธ์ต่างๆ อาจเป็นประโยชน์ต่อการสื่อสารภายในขอบเขตที่เป็นไปได้ ในขณะที่ยังคำนึงถึงการรักษาความลับควบคู่กันไปด้วย ▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 47*

กรอบที่ 2 ความร่วมมือในการดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

บริษัทสามารถทำงานร่วมกันในระดับอุตสาหกรรมหรือหลายอุตสาหกรรม (Multi-industry level) เช่นเดียวกับที่กำกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องตลอดกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน แม้ว่าบริษัทเหล่านี้ยังคงต้องรับผิดชอบในการสร้างความมั่นใจว่าการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของตนจะดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น อาจมีความร่วมมืออย่างต่อเนื่องเพื่อรวบรวมความรู้ เพิ่มอำนาจต่อรอง และยกระดับมาตรการที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การใช้ต้นทุนร่วมกันและการประหยัดต้นทุนก็เป็นประโยชน์ในการทำงานร่วมกันระหว่างภาคส่วน ซึ่งอาจมีประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับ SMEs ▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 12*

ในขณะเดียวกันหลายๆ กรณี บริษัทสามารถร่วมมือกันในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านโดยไม่เปิดเผยกฎหมายการแข่งขันทางการค้า บริษัท ตลอดจนโครงการความร่วมมือซึ่งบริษัทเหล่านี้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง ควรได้รับการส่งเสริมให้ดำเนินการเชิงรุกเพื่อทำความเข้าใจในประเด็นกฎหมายการแข่งขันทางการค้าในเขตอำนาจรัฐของตน และหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่อาจเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายการแข่งขันทางการค้า ▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 13*

3. ภาคผนวก คำถามที่ 8 ให้คำอธิบายถึงคำที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบ ภาคผนวก คำถามที่ 8-11 ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
4. ปัญหาด้านการแข่งขันคือความในแง่ของกฎหมายการแข่งขันทางการค้าที่ใช้บังคับ

II.

กระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

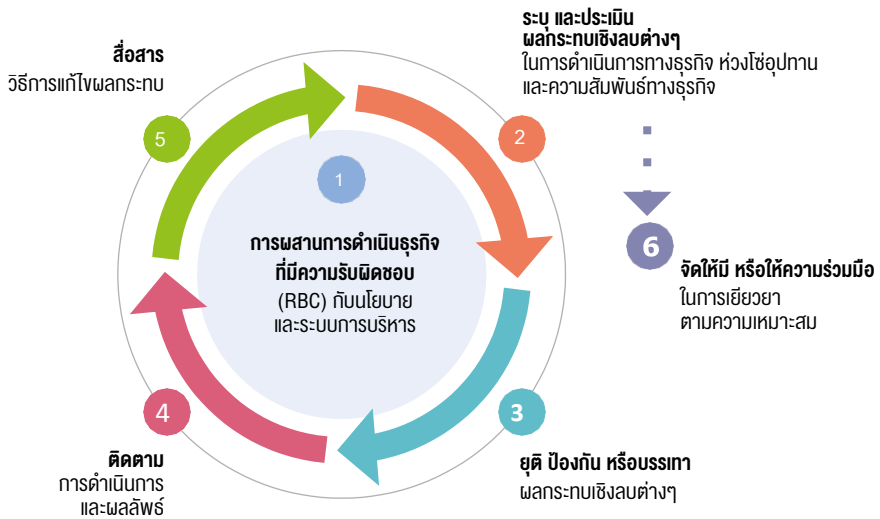

เมื่อคำนึงว่าควรมีการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่เหมาะสมกับความเสี่ยง สภาวะการณ์ และบริบทเฉพาะของบริษัท เนื้อหาในส่วนต่อไปนี้จะอธิบายถึงมาตรการต่างๆ ดังนี้

(1) เพื่อผสาน RBC เข้ากับนโยบายขององค์กรและระบบการบริหารจัดการองค์กร เพื่อดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน (2) ชี้ให้เห็นผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นในประเด็น RBC (3) ยุติ ป้องกัน หรือบรรเทาผลกระทบเหล่านี้ (4) ติดตามการดำเนินการและผลลัพธ์ (5) สื่อสารถึงวิธีแก้ไขผลกระทบต่างๆ และ (6) เพื่อให้เกิดการเยียวยาตามความเหมาะสม ▶ *ดูรูปประกอบ 1*

ข้อปฏิบัติที่กล่าวต่อไปนี้ไม่ได้เป็น “Tick Box” สำหรับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน และไม่ใช่ว่าทุกข้อปฏิบัติจะเหมาะสมกับทุกสถานการณ์ ในทำนองเดียวกัน ข้อปฏิบัติเสริมหรือมาตรการดำเนินการที่ไม่ได้อธิบายไว้ในแนวปฏิบัติขงนี้ก็อาจจะเป็นประโยชน์ในบางสถานการณ์

รูปประกอบ 1. กระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านและมาตรการสนับสนุน

การประสานการดำเนินงานธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ (RBC) กับนโยบายและระบบการบริหารจัดการ

- 1.1 การดำเนินการจัดทำ ประกาศใช้ และเผยแพร่การประสานนโยบายด้าน RBC ที่แสดงให้เห็นถึงคำมั่นของบริษัท ต่อหลักการและมาตรฐานที่บรรจุอยู่ในแนวทาง OECD สำหรับ MNEs และแผนการดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ห่วงโซ่อุปทาน และความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่นๆ ของบริษัท
- ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 14-15

* ข้อปฏิบัติ

เอ. ทบทวนและปรับปรุงนโยบายที่มีอยู่ในประเด็น RBC (เช่น แรงงาน สิทธิมนุษยชน สิ่งแวดล้อม การเปิดเผยข้อมูล การคุ้มครองผู้บริโภค การกำกับดูแล การต่อต้านการติดสินบนและการทุจริต) เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการและมาตรฐานของแนวทาง OECD สำหรับ MNEs

บี. พัฒนานโยบายเฉพาะด้านสำหรับความเสี่ยงที่สำคัญที่สุดของบริษัท โดยสร้างขึ้นจากผลการประเมินความเสี่ยง เพื่อกำหนดแนวปฏิบัติซึ่งเป็นวิธีการเฉพาะของบริษัทในการจัดการกับความเสี่ยงเหล่านั้น โดยพิจารณาที่กำหนดให้แผนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของบริษัทเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายเหล่านี้

ซี. เปิดเผยนโยบายของบริษัทด้าน RBC ต่อสาธารณะ เช่น บนหน้าเว็บไซต์ของบริษัท คำแถลงของบริษัท นอกจากนี้ก็ควรจัดทำในรูปแบบภาษาท้องถิ่นเมื่อมีประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ดี. สื่อสารนโยบายดังกล่าวกับพนักงานที่เกี่ยวข้องและคนงานรายอื่นๆ ของบริษัท เช่น ในระหว่างการปฐมนิเทศหรือการฝึกอบรมพนักงานเป็นระยะๆ ตามความจำเป็นเพื่อสร้างความตระหนักรู้ในนโยบายดังกล่าว

อี. ปรับปรุงนโยบายของบริษัทอย่างสม่ำเสมอ เพราะความเสี่ยงในการดำเนินงานในห่วงโซ่อุปทาน และความสัมพันธ์ทางธุรกิจของบริษัท อาจเกิดขึ้นและพัฒนาได้

- 1.2 พยายามผสมผสานนโยบายด้าน RBC ของบริษัทเข้ากับกลไกกำกับดูแลของบริษัท และผนวกนโยบายดังกล่าวไว้ในระบบการบริหารองค์กรเพื่อให้มีการนำนโยบายเหล่านี้ไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทั่วไปทางธุรกิจ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระ การดำเนินงานที่เป็นเอกเทศ และโครงสร้างทางกฎหมายขององค์การพหุเหล่านี้ตามกรอบของกฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศ

* ข้อปฏิบัติ

เอ. มอบหมายการกำกับดูแลและความรับผิดชอบต่อในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านให้แก่ผู้บริหารระดับสูงที่เกี่ยวข้องและมอบหมายความรับผิดชอบด้าน RBC ที่กว้างขึ้นให้แก่ระดับกรรมการบริหาร

▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 16

บี. กำหนดความรับผิดชอบในการดำเนินการตามนโยบายต่างๆ ทั่วทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่เจ้าหน้าที่การตัดสินใจและการดำเนินงานของเขานั้นมีความเป็นไปได้สูงที่จะเป็นการเพิ่มหรือลดความเสี่ยง ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 16

ซี. พัฒนาหรือปรับเปลี่ยนระบบฐานข้อมูลและระบบเก็บบันทึกที่มีอยู่ เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน การตัดสินใจ และการตอบสนองที่เกี่ยวข้อง

ดี. สร้างช่องทางการสื่อสารหรือใช้ช่องทางการสื่อสารที่มีอยู่ระหว่างผู้บริหารอาวุโสที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายปฏิบัติการเพื่อแบ่งปัน และจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงและการตัดสินใจ

อี. สนับสนุนให้จัดตำแหน่งทั่วทั้งกับงานและหน่วยธุรกิจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย RBC ของบริษัท ซึ่งอาจทำได้โดย ตัวอย่างเช่น การสร้างกลุ่มหรือคณะกรรมการข้ามสายงานเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและทำการตัดสินใจเกี่ยวกับความเสี่ยงรวมถึงหน่วยธุรกิจที่อาจส่งผลกระทบต่อการกำกับดูแลนโยบาย RBC ในการตัดสินใจ

▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 16

เอฟ. จัดการฝึกอบรมให้แก่พนักงานเพื่อช่วยให้เข้าใจและสามารถดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย RBC ได้ พร้อมทั้งจัดหาทรัพยากรที่เพียงพอกับความจำเป็นในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

จี. พัฒนาแรงจูงใจสำหรับพนักงานและหน่วยธุรกิจที่สอดคล้องกับนโยบาย RBC ของบริษัท

เอช. พัฒนา นำมาใช้ หรือปรับใช้กระบวนการร้องเรียนของพนักงานที่มีอยู่เพื่อให้มีการหยิบยกประเด็นหรือข้อร้องเรียนที่เกี่ยวกับประเด็น RBC (เช่น การปฏิบัติด้านแรงงาน การทุจริต การกำกับดูแลบริษัท)

ไอ. พัฒนาระบบการต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อการเยียวยาในสถานการณ์ที่นโยบาย RBC ไม่ได้ครอบคลุมตามความเหมาะสม (เช่น ผ่านการค้นหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม การเสริมสร้างศักยภาพ หรือการพิจารณาความผิดทางวินัย/การลงโทษ)

1.3 กำหนดความคาดหวังและนโยบายที่เกี่ยวกับ RBC ไว้ในการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้จัดจำหน่าย
และความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่นๆ ▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 18*

*** ข้อปฏิบัติ**

เอ. สื่อสารประเด็นสำคัญของนโยบาย RBC กับผู้จัดจำหน่ายและความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
บี. รวมเอาเงื่อนไขและความคาดหวังในประเด็น RBC ไว้ในสัญญาผู้จัดจำหน่ายหรือสัญญาความสัมพันธ์
ทางธุรกิจหรือข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษรในรูปแบบอื่นๆ

ซี. พัฒนาและประยุกต์ใช้กระบวนการกำหนดคุณสมบัติล่วงหน้าในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน
สำหรับผู้จัดจำหน่ายและความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่นๆ ทั้งนี้ หากเป็นไปได้ควรปรับเปลี่ยนกระบวนการ
ตามความเสี่ยงและบริบทเฉพาะ เพื่อที่จะให้ความสำคัญกับประเด็น RBC ที่ได้รับการระบุว่าเกี่ยวข้องกับ
ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ รวมทั้งกิจกรรม หรือขอบเขตการดำเนินงานภายใต้ความสัมพันธ์เหล่านั้น

ดี. จัดหาทรัพยากรและการฝึกอบรมที่เพียงพอแก่ผู้จัดจำหน่ายและความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่นๆ เพื่อสร้าง
ความเข้าใจ และปรับใช้นโยบาย RBC ที่เกี่ยวข้องและดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านได้

อี. พยายามทำความเข้าใจและแก้ไขอุปสรรคที่เกิดจากวิธีการทำธุรกิจของบริษัทที่อาจเป็นอุปสรรคต่อ
ความสามารถของผู้จัดจำหน่ายและความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่นๆ ในการประยุกต์ใช้นโยบาย RBC เช่น
แนวปฏิบัติในการจัดซื้อและแรงจูงใจเชิงพาณิชย์ของบริษัท เป็นต้น

การระบุและประเมินผลกระทบเชิงลบตามจริงและที่อาจเกิดขึ้น ที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการของบริษัท

- 2.1 ดำเนินการกำหนดขอบเขตอย่างกว้าง (broad scoping) เพื่อระบุขอบเขตทั้งหมดของธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการและความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ซึ่งรวมถึงห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจที่ซึ่งอาจพบความเสี่ยงด้าน RBC ได้มากที่สุด และถือเป็นความเสี่ยงที่สำคัญที่สุด ทั้งนี้ องค์กรประเภทต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับภาคส่วน (Sectoral Information) ข้อมูลจำแนกตามพื้นที่ (Geographic Information) ผลิตภัณฑ์ และปัจจัยเสี่ยงของบริษัท รวมทั้งการรู้จักความเสี่ยงที่บริษัทได้เผชิญ หรือมีแนวโน้มที่จะเผชิญ ทั้งนี้ การกำหนดขอบเขตนั้นควรจะช่วยให้อุตสาหกรรมสามารถดำเนินการจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงที่สำคัญที่สุด เพื่อทำการประเมินเพิ่มเติมได้ อย่างไรก็ดี สำหรับบริษัทที่มีการดำเนินงานไม่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทขนาดเล็ก อาจไม่จำเป็นต้องทำการกำหนดขอบเขตก่อนที่จะเข้าสู่ขั้นตอนการระบุและจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบเฉพาะ ▶ *ดูภาคผนวกคำถามที่ 19-22*

* ข้อปฏิบัติ

เอ. สร้างภาพระดับสูงเบื้องต้น (initial, high-level picture) ของขอบเขตการค้าดำเนินงานและประเภทของความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ของบริษัทเพื่อความเข้าใจว่าจะต้องรวบรวมข้อมูลใดบ้าง

บี. รวบรวมข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจถึงความเสี่ยงระดับสูงของผลกระทบเชิงลบที่เกี่ยวข้องกับภาคส่วน (เช่น ผลิตภัณฑ์และห่วงโซ่อุปทาน บริการ ตลอดจนกิจกรรมอื่นๆ) ข้อมูลเชิงพื้นที่ (เช่น การกำกับดูแลและหลักนิติธรรม ความขัดแย้งหรือผลกระทบเชิงลบด้านสิทธิมนุษยชนและสิ่งแวดล้อม) หรือปัจจัยเสี่ยงเฉพาะของบริษัท (เช่น ที่รู้จักกันในชื่อของ การทุจริต การประพฤติมิชอบ การดำเนินการตามมาตรฐานสำหรับ RBC)

▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 20* ในกรณีนี้ แหล่งข้อมูลอาจรวมถึงรายงานจากภาครัฐ องค์กรระหว่างประเทศ องค์กรภาคประชาสังคม ตัวแทนแรงงานและสหภาพการค้า สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (NHRI) สื่อ หรือผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ ▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 21-22*

ซี. เมื่อมีช่องว่างของข้อมูล ควรปรึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง

ดี. พิจารณาข้อมูลที่ได้รับการหยิบยกผ่านระบบเตือนภัยล่วงหน้า (เช่น สายด่วน) และกลไกการร้องเรียน

อี. ระบุประเด็นที่มีความเสี่ยงด้าน RBC ที่สำคัญที่สุด และให้ใช้ประเด็นเหล่านี้เป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการประเมินผลกระทบตามจริงและที่อาจเกิดขึ้นซึ่งลึกต่อไป

เอฟ. ทบทวนผลของการกำหนดขอบเขตความเสี่ยงเป็นประจำ

จี. อัปเดตการกำหนดขอบเขตความเสี่ยงด้วยข้อมูลใหม่ เมื่อใดก็ตามที่บริษัททำการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ เช่น การดำเนินงานในประเทศใหม่หรือการจัดหาวัตถุดิบจากประเทศใหม่ การพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดจากสิ่งที่เคยมีอยู่ การเปลี่ยนแปลงข้อมูลของสินค้าหรือบริการ การปรับโครงสร้างหรือการเข้าร่วมความสัมพันธ์ทางธุรกิจรูปแบบใหม่ (เช่น การควบรวมกิจการ การซื้อกิจการ ลูกค้านำ และตลาดใหม่) เป็นต้น

2.2 เริ่มต้นด้วยขอบเขตสำคัญของความเสี่ยงที่ระบุข้างต้น จากนั้น ดำเนินการประเมินซ้ำในเชิงลึกมากขึ้น ทั้งในเรื่องการดำเนินงาน ผู้จัดจำหน่าย และความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่นๆ ตามที่ถูกจัดลำดับความสำคัญไว้ เพื่อระบุและประเมินผลกระทบเชิงลบเฉพาะของ RBC ที่เกิดขึ้นตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้น ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 23-28

*** ข้อปฏิบัติ**

เอ. จัดทำแผนการดำเนินงาน ผู้จัดจำหน่าย และความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่นๆ ของบริษัท รวมถึงห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้องโดยอิงเข้ากับความเสี่ยงที่สำคัญ

บี. จัดทำรายชื่อบริษัทและประเด็นเฉพาะของ RBC ที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่ได้รับการประเมิน รวมถึงห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้องจากแนวทาง OECD สำหรับ MNEs ตลอดจนกฎหมายภายในประเทศ และกรอบด้าน RBC ในทางระหว่างประเทศและภาคอุตสาหกรรมเฉพาะ

ซี. รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจนอกเหนือจากความสัมพันธ์ตามสัญญาตามความเหมาะสมและความเป็นไปได้ (เช่น ผู้จัดจำหน่ายรายย่อยนอกจาก “ระดับ 1”) สร้างกระบวนการทำงานแบบปัจเจกหรือร่วมกันเพื่อประเมินข้อมูลความเสี่ยงของระดับความสัมพันธ์ที่ไกลออกไป รวมถึงการทบทวนการประเมินที่มีอยู่ และการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Player) ในช่วงกลางและ “จุดควมคุม” ในห่วงโซ่อุปทาน เพื่อประเมินการปฏิบัติตามแนวทางการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านตามแนวปฏิบัติฯ ฉบับนี้

ดี. ประเมินลักษณะและขอบเขตของผลกระทบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นซึ่งเชื่อมโยงกับการดำเนินกิจการ ผู้จัดจำหน่าย หรือความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่นๆ ที่ได้รับการจัดลำดับความสำคัญไว้แล้ว (เช่น ประเด็นใดของ RBC ที่ได้รับผลกระทบและได้รับผลกระทบอย่างไร และมีขอบเขตของผลกระทบเป็นอย่างไร ฯลฯ) ทั้งนี้ หากมีโอกาสให้ใช้ข้อมูลจากบริษัทเองหรือบุคคลที่สาม ข้อมูลการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessments - EIA) การประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (Environmental and Social Impacts Assessments - ESIA) การประเมินผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน (Human Rights Impact Assessments - HRIA) การทบทวนกฎหมาย ระบบการบริหารการปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการทุจริต การตรวจสอบด้านการเงิน (เพื่อเปิดเผยข้อมูล) การตรวจสอบอาชีพ สุขภาพ และความปลอดภัย และการประเมินอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ที่ดำเนินการโดยบริษัท หรือภาคอุตสาหกรรม และโครงการที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และแรงงาน การประเมินการทุจริต และกระบวนการ KYC มาใช้ด้วย

อี. ระบุกิจกรรมที่อาจไม่ได้ดำเนินการในกรอบกฎหมายและสถาบันที่เหมาะสมเพียงพอที่จะปกป้องสิทธิของทุกคนและบริษัทที่เกี่ยวข้อง

เอฟ. พิจารณาความเสี่ยงในด้าน RBC ก่อนที่จะเสนอกิจกรรมทางธุรกิจ (เช่น การซื้อกิจการ การปรับโครงสร้าง การเข้าสู่ตลาดใหม่ การพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่) โดยแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมที่เสนอและความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาจมีผลกระทบเชิงลบในประเด็นเฉพาะของ RBC ได้อย่างไร

จี. ประเมินผลกระทบใหม่อย่างสม่ำเสมอตามความจำเป็น เช่น ก่อนตัดสินใจในเรื่องสำคัญหรือการเปลี่ยนแปลงกิจกรรม (เช่น การเข้าสู่ตลาด การเปิดตัวผลิตภัณฑ์ การเปลี่ยนแปลงนโยบาย หรือการเปลี่ยนแปลงธุรกิจอย่างกว้าง) เพื่อตอบสนองหรือตั้งรับต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในการประกอบธุรกิจ (เช่น ความตึงเครียดทางสังคมที่เพิ่มขึ้น) และทำการประเมินเป็นระยะๆ ตลอดเวลาของกิจกรรมหรือความสัมพันธ์นั้นๆ

เอช. สำหรับผลกระทบต่อด้านสิทธิมนุษยชนบริษัทควรปรึกษาและติดต่อกับผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบและอาจได้รับผลกระทบ ซึ่งรวมถึงพนักงาน ตัวแทนพนักงาน และสหภาพการค้า เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบเชิงลบและความเสี่ยง โดยคำนึงถึงอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นกับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีประสิทธิภาพด้วย ในกรณีนี้ หากไม่สามารถขอคำปรึกษากับผู้ทรงสิทธิได้โดยตรง ให้พิจารณาทางเลือกที่สมเหตุสมผล เช่น ขอคำปรึกษาจากแหล่งข้อมูลซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญอิสระที่น่าเชื่อถือ รวมถึงนักปกป้องสิทธิมนุษยชน สหภาพการค้า และกลุ่มภาคประชาสังคม เป็นต้น ทั้งนี้ ควรปรึกษาผู้ทรงสิทธิที่อาจได้รับผลกระทบทั้งก่อนและระหว่างการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อผู้ทรงสิทธิเหล่านั้น (เช่น ผ่านการประเมินในระดับพื้นที่) ▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 8-11 และคำถามที่ 25*

ไอ. ในการประเมินผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษถึงผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลจากกลุ่มหรือประชากรที่มีความเสี่ยงสูงในการตกเป็นกลุ่มเปราะบาง หรือกลุ่มชายขอบ ตลอดจนความเสี่ยงที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มผู้หญิงและผู้ชาย

เจ. สำหรับบริษัทที่มีหลายหน่วยงานภายในกลุ่มองค์กร ควรสนับสนุนให้หน่วยงานท้องถิ่นดำเนินการประเมินผลกระทบของตนเอง

- 2.3 **ประเมินการมีส่วนร่วมของบริษัทกับผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งได้รับการระบุไว้เพื่อกำหนดการตอบสนองที่เหมาะสม (ดูข้อ 3.1 และ 3.3) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การประเมินว่าบริษัทก่อให้เกิด(หรือจะก่อให้เกิด) ผลกระทบเชิงลบ หรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิด (หรือจะมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิด) ผลกระทบเชิงลบ หรือผลกระทบเชิงลบถูก (หรือจะถูก) เชื่อมโยงโดยตรงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการของบริษัทผ่านทางความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือไม่** ▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 29-30*

* ข้อปฏิบัติ

เอ. ปรึกษากับความสัมพันธ์ทางธุรกิจ บริษัทอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

บี. ปรึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบ หรือตัวแทนที่ชอบด้วยกฎหมายของพวกเขา

ซี. แสวงหาผู้เชี่ยวชาญภายในหรือภายนอกที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็น

ดี. หากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบไม่เห็นด้วยกับการประเมินของบริษัทในความเกี่ยวข้องใดๆ กับผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้น ควรให้ความร่วมมือด้วยเจตนาที่ดีกับกลไกที่ชอบด้วยกฎหมายที่ถูกออกแบบมาเพื่อช่วยแก้ไขความขัดแย้งและช่วยเยียวยาผลกระทบ ▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 51-52*

- 2.4 จากข้อมูลที่ได้รับจากผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้น เมื่อจำเป็น บริษัทควรจัดลำดับความเสี่ยงและผลกระทบด้าน RBC ที่สำคัญที่สุด เพื่อดำเนินการตอบสนองบนพื้นฐานของความรุนแรงและความเป็นไปได้ในการเกิดขึ้น ทั้งนี้ การจัดลำดับความสำคัญจะเข้ามาเกี่ยวข้องเมื่อไม่สามารถแก้ไขผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นทั้งหมดได้ในทันที และ เมื่อมีการระบุและรับมือกับผลกระทบที่สำคัญที่สุดเรียบร้อยแล้ว บริษัทควรหันไปแก้ไขผลกระทบอื่นๆ ที่สำคัญรองลงมา ▶ *ดูภาคผนวก คำตอนที่ 3-5 และคำตอนที่ 31*

* ข้อปฏิบัติ

เอ. ระบุว่าผลกระทบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นใดๆ ที่ควรได้รับการแก้ไขทันที หรืออย่างน้อยก็แก้ไขในบางระดับ (เช่น ปรับปรุงข้อกำหนดในสัญญากับผู้จัดจำหน่าย แก้ไขการตรวจประเมินเพื่อให้ความสำคัญกับความเสียหายที่อาจมองข้ามไปในระหว่างการตรวจสอบ)

บี. จัดลำดับความสำคัญของการดำเนินการกิจกรรมใดๆ ที่ก่อหรือร่วมก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบต่อประเด็น RBC โดยขึ้นอยู่กับประเมินของบริษัทในการมีส่วนเกี่ยวข้องด้วยผลกระทบเชิงลบตามข้อ 2.3

ซี. สำหรับผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ให้ประเมินว่าความสัมพันธ์ทางธุรกิจนั้นมีนโยบายและกระบวนการที่เหมาะสมในการระบุ ป้องกัน และลดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับ RBC ของพวกเขาเพียงใด

ดี. เมื่อไม่สามารถแก้ไขผลกระทบเชิงลบตามจริงและที่อาจเกิดขึ้นซึ่งเชื่อมโยงโดยตรงกับการดำเนินงานของบริษัท ผลิตภัณฑ์ หรือบริการจากความสัมพันธ์ทางธุรกิจได้ทั้งหมด (หรือไม่สามารถแก้ไขได้ในขอบเขตที่ต้องการ) ให้ประเมินความเป็นไปได้และความรุนแรงของผลกระทบหรือความเสี่ยงที่ถูกระบุไว้ เพื่อให้เข้าใจว่าปัญหาใดควรได้รับการดำเนินการเป็นอันดับแรก

อี. ปรึกษากับความสัมพันธ์ทางธุรกิจ บริษัทอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบเพื่อตัดสินใจจัดลำดับความสำคัญ

เอฟ. แสวงหาผู้เชี่ยวชาญภายในหรือภายนอกที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็น

ยุติ ป้องกัน และบรรเทาผลกระทบเชิงลบ

- 3.1 **หยุดกิจกรรมที่ก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบต่อ RBC บนพื้นฐานจากการประเมินของ บริษัทในการมีส่วนที่ยังข้องกับผลกระทบเชิงลบตามข้อ 2.3 นอกจากนี้ พัฒนาและใช้แผนงานที่เหมาะสมกับ วัตถุประสงค์ในการป้องกัน และบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น (ในอนาคต) ▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 32-33***

* ข้อปฏิบัติ

เอ. กำหนดความรับผิดชอบแก่พนักงานระดับอาวุโสที่เกี่ยวข้อง เพื่อรับรองว่ากิจกรรมที่ก่อให้เกิดหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบจะยุติลง และเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดกิจกรรมที่อาจก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบในอนาคต

บี. ในกรณีที่มีการดำเนินการที่ซับซ้อนหรือการดำเนินการที่อาจเป็นการยากที่จะหยุด เนื่องด้วยการดำเนินงาน สัญญา หรือกฎหมาย ให้สร้างแผนการดำเนินงานเพื่อหยุดกิจกรรมที่ก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบ โดยให้ที่ปรึกษาด้านกฎหมายภายในบริษัท (In-house legal counsel) และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบเข้ามามีส่วนร่วม

ซี. ปรับปรุงนโยบายของบริษัทเพื่อเป็นแนวทางในการหลีกเลี่ยงและแก้ไขผลกระทบเชิงลบในอนาคต และรับรองว่าจะมีการดำเนินงานตามนโยบายดังกล่าว

ดี. จัดการฝึกอบรมที่เหมาะสมแก่พนักงานและผู้บริหารที่เกี่ยวข้องของบริษัท

อี. ใช้ข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินความเสี่ยงเพื่อปรับปรุงและเสริมสร้างระบบการจัดการเพื่อให้สามารถติดตามข้อมูลและสถานะความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นก่อนเกิดผลกระทบเชิงลบ ▶ *ดูหัวข้อ 1.2*

เอฟ. ปรึกษาและร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ทรงสิทธิที่ได้รับและอาจได้รับผลกระทบ รวมถึงผู้แทนของบุคคลเหล่านี้เพื่อวางแผนปฏิบัติงานตามความเหมาะสมและดำเนินการตามแผนฯ นั้น ▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 8-1*

จี. ในกรณีของผลกระทบภาพรวมหรือผลกระทบสะสม (เช่น บริษัทเป็นเพียงส่วนหนึ่งในหลายองค์กรที่มีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบ) ให้พยายามร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อยุติผลกระทบนั้น และป้องกันการเกิดซ้ำ หรือเพื่อป้องกันไม่ให้ความเสี่ยงเกิดขึ้นตามความเหมาะสม เช่น ผ่านทางโครงการอุตสาหกรรม และการร่วมมือกับภาครัฐ ▶ *ดูภาคผนวก กรอบที่ 6*

เอช. ในกรณีที่บริษัทเข้าไปมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบหรือความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากองค์กรอื่น บริษัทควรดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อยุติหรือป้องกันการมีส่วนร่วมฯ ดังกล่าวตามที่อธิบายไว้ข้างต้น ตลอดจนควรสร้างและใช้อำนาจต่อรองเพื่อลดผลกระทบที่ยังคงอยู่ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

▶ *ดูหัวข้อ 3.2 (ซี.) –(อี.) และภาคผนวก คำถามที่ 34*

3.2 ตามที่บริษัทได้ดำเนินการจัดลำดับความสำคัญไว้ (คู่มือข้อ 2.4) บริษัทควรพัฒนาและดำเนินการตามแผน เพื่อหาทางป้องกันหรือลดผลกระทบเชิงลบด้าน RBC ตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งเชื่อมโยงโดยตรงกับ การดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการโดยความสัมพันธ์ทางธุรกิจของบริษัท ในกรณี การตอบสนองที่เหมาะสม ต่อความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจ อาจรวมถึงความต่อเนื่องของความสัมพันธ์ตลอดช่วง ความพยายามในการบรรเทาความเสี่ยง การระงับความสัมพันธ์ชั่วคราว ในขณะที่ดำเนินการบรรเทา ความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง หรือการยกเลิกความสัมพันธ์ทางธุรกิจไม่ว่าจะเป็นภายหลังจากความล้มเหลวในการ พยายามบรรเทาผลกระทบ รวมทั้งกรณีที่บริษัทเห็นว่าไม่สามารถช่วยบรรเทาผลกระทบได้ หรือเนื่องจากความ รุนแรงของผลกระทบเชิงลบนั้น อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจเพื่อยกเลิกความสัมพันธ์ทางธุรกิจควรคำนึงถึง ผลกระทบเชิงลบทางสังคมและเศรษฐกิจที่อาจเกิดขึ้นด้วย แผนการเหล่านี้ควรกำหนดรายละเอียดการดำเนินการ ของบริษัท พร้อมทั้งความคาดหวังของบริษัทต่อผู้จัดจำหน่าย ผู้ซื้อ และความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่น ๆ

▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 34-40

* ข้อปฏิบัติ

เอ. มอบหมายความรับผิดชอบในการพัฒนา การดำเนินการ และการตรวจสอบแผนการดำเนินงานเหล่านี้ บี. สนับสนุนหรือทำงานร่วมกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาแผนงานที่เหมาะสมให้แก่ ความสัมพันธ์ทางธุรกิจเหล่านี้เพื่อป้องกันหรือลดผลกระทบเชิงลบที่ถูกระบุไว้ในระยะเวลาที่เหมาะสม และชัดเจน โดยใช้ตัวชี้วัดเชิงปริมาณและคุณภาพสำหรับการกำหนดและวัดความคืบหน้า (บางครั้งเรียกว่า “แผนปฏิบัติการแก้ไข”) ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 38

ซี. ใช้อำนาจต่อรองในขอบเขตที่เป็นไปได้ เพื่อกระตุ้นความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ป้องกัน หรือบรรเทา ผลกระทบเชิงลบหรือความเสี่ยงนั้น ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 36 และ 40

ดี. หากบริษัทไม่มีอำนาจต่อรองที่เพียงพอ ให้พิจารณาวิธีการสร้างอำนาจต่อรองเพิ่มเติม เช่น (Outreach) ผู้บริหารอาวุโส และแรงจูงใจเชิงพาณิชย์ ตลอดจนร่วมมือกับผู้เล่นคนอื่นๆ ในขอบเขตที่เป็นไปได้เพื่อสร้าง และใช้อำนาจต่อรองร่วมกัน ตัวอย่างเช่น ผ่านการทำงานร่วมกันในสมาคมอุตสาหกรรม หรือผ่านความร่วมมือ กับภาครัฐ ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 37

อี. เพื่อป้องกันผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น (ในอนาคต) และแก้ไขผลกระทบที่เกิดขึ้นตามจริง ให้พยายาม สร้างอำนาจต่อรองในความสัมพันธ์ทางธุรกิจครั้งใหม่และความสัมพันธ์ที่มีอยู่ เช่น ผ่านนโยบายหรือคู่มือ จริยธรรม (Code of Conduct) สัญญา ข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษร หรือใช้อำนาจการตลาด เป็นต้น ▶ ดูคู่มือข้อ 2, 1.3 และภาคผนวก คำถามที่ 36

เอฟ. สำหรับผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน ให้ส่งเสริมให้องค์กรต่างๆ ที่ก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิด ผลกระทบเชิงลบปรึกษาหารือและร่วมมือกับผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบ หรือตัวแทน ของพวกเขาเหล่านั้นในการพัฒนาและดำเนินการตามแผนการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา

▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 8-11

จ. สนับสนุนผู้จัดจำหน่ายที่เกี่ยวข้องและความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่นๆ ในการป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบหรือความเสี่ยง เช่น ผ่านการฝึกอบรม การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก หรือการสร้างความเข้มแข็งของระบบการจัดการของพวกเขา เพื่อให้มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 38*

เอช. พิจารณายุติความสัมพันธ์กับผู้จัดจำหน่ายหรือความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่นๆ เป็นทางเลือกสุดท้าย หลังจากความล้มเหลวในการพยายามป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบที่รุนแรง หรือเมื่อผลกระทบเชิงลบบนนั้นไร้ทางเยียวยา ในกรณีที่ไม่มีโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงได้ หรือเมื่อมีการระบุถึงผลกระทบเชิงลบหรือความเสี่ยงที่รุนแรงแล้ว แต่คงคาพยพที่ก่อให้เกิดผลกระทบไม่ดำเนินการเพื่อป้องกันหรือลดผลกระทบฯ ดังกล่าว ในทันที ทั้งนี้ แผนการยุติความสัมพันธ์นั้นควรคำนึงถึงความสำคัญของผู้จัดจำหน่ายและความสัมพันธ์ทางธุรกิจนั้นที่มีต่อองค์กร นโยบายทางกฎหมายของการคงไว้หรือการยุติความสัมพันธ์นั้น ผลกระทบของการยุติความสัมพันธ์ต่อการเปลี่ยนแปลงของผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้น ตลอดจนข้อมูลที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นทางสังคมและเศรษฐกิจที่สืบเนื่องจากการตัดสินใจในการยุติความสัมพันธ์ดังกล่าวด้วย ▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 39*

ไอ. หากบริษัทตัดสินใจที่จะคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ บริษัทควรเตรียมความพร้อมในการพิจารณาความพยายามเพื่อบรรเทาความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง และคอยระวังความเสี่ยงต่อชื่อเสียง การเงิน หรือทางกฎหมายของการคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์เช่นนั้น

เจ. ส่งเสริมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศที่ได้รับผลกระทบ เช่น ผ่านการตรวจสอบ การบังคับใช้ และการบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับที่มีอยู่ ▶ *ดูภาคผนวก กรอบที่ 6*

ติดตามการดำเนินการและผลลัพธ์

4.1 ติดตามการดำเนินการและประสิทธิภาพของกิจกรรมการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของบริษัท เช่น มาตรการในการระบุ ป้องกัน บรรเทา และสนับสนุนการเยียวยาผลกระทบ รวมถึงความสัมพันธ์ทางธุรกิจตามความเหมาะสม ในทางกลับกัน ให้ใช้บทเรียนที่ได้จากการติดตามเพื่อปรับปรุงกระบวนการเหล่านี้ในอนาคต

► *ดูภาคผนวก คำถามที่ 41-45*

* ข้อปฏิบัติ

เอ. ตรวจสอบและติดตามการดำเนินงานและประสิทธิภาพของข้อผูกมัดภายใน กิจกรรม และเป้าหมาย ในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของบริษัท เช่น โดยการดำเนินการทบทวนหรือตรวจสอบผลลัพธ์ที่ได้และสื่อสารผลลัพธ์ในระดับที่เกี่ยวข้องภายในองค์กร โดยบุคคลภายในหรือบุคคลที่สามเป็นระยะๆ

บี. ดำเนินการประเมินความสัมพันธ์ทางธุรกิจเป็นระยะ เพื่อตรวจสอบว่ามาตรการบรรเทาความเสี่ยงได้รับการติดตามหรือตรวจสอบว่าได้มีการป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบจริงหรือไม่

ซี. สำหรับผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนที่บริษัทอาจก่อ หรืออาจมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดขึ้น ควรปรึกษาและร่วมกับผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบ รวมทั้งพนักงาน ผู้แทนพนักงาน และสหภาพการค้า

► *ดูภาคผนวก คำถามที่ 8-11*

ดี. พยายามส่งเสริมการทบทวนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และโครงการอุตสาหกรรมที่บริษัทเป็นสมาชิกเป็นระยะๆ รวมถึงส่งเสริมการปรับปรุงและคำนิยามของบริษัทให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติฯ นี้ เพื่อช่วยระบุ ป้องกัน หรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่เชื่อมโยงกับธุรกิจ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระของโครงการเหล่านี้ ► *ดูภาคผนวก คำถามที่ 12*

อี. ระบุถึงผลกระทบหรือความเสี่ยงที่อาจถูกมองข้ามในกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่ผ่านมา และรวมถึงสิ่งเหล่านี้ในอนาคต

เอฟ. ผนวกข้อเสนอแนะจากบทเรียนที่เคยได้รับ เข้ากับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของบริษัท เพื่อปรับปรุงกระบวนการและผลลัพธ์ในอนาคต ► *ดูภาคผนวก คำถามที่ 44*

สื่อสารวิธีการแก้ไขผลกระทบ

- 5.1 การสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนโยบายการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน กระบวนการ และกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อระบุและแก้ไขผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งสิ่งที่ค้นพบจากการดำเนินการและผลลัพธ์ของกิจกรรมเหล่านั้น ▶ *คู่มือผนวก คำถามที่ 46-47*

* ข้อปฏิบัติ

เอ. รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านต่อสาธารณะ โดยคำนึงถึงความลับทางการค้า และข้อห่วงกังวลด้านการแข่งขันหรือความปลอดภัยอื่น ๆ เช่น ผ่านรายงานประจำปี รายงานด้านความยั่งยืน หรือรายงานความรับผิดชอบต่อบริษัท หรือผ่านการเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบอื่นๆ ที่เหมาะสม โดยผสานนโยบาย RBC ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการต่างๆ ที่ดำเนินการอยู่เพื่อผสาน RBC เข้าสู่นโยบายและระบบการบริหาร ข้อมูลความเสี่ยงสำคัญของบริษัทผลกระทบเชิงลบหรือความเสี่ยงที่สำคัญที่ถูกระบุไว้ หรือได้รับการจัดลำดับความสำคัญและได้รับการประเมินไว้ ตลอดจนเกณฑ์การจัดลำดับความสำคัญ การดำเนินการเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงเหล่านั้น รวมถึงระยะเวลาและเกณฑ์ที่คาดว่าจะเป็นไปได้สำหรับการปรับปรุงและผลลัพธ์ มาตรการในการติดตามการดำเนินการและผลลัพธ์ และมาตรการขององค์กรในการให้ความร่วมมือเพื่อเยียวยาผลกระทบ

บี. เผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวในลักษณะที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและเหมาะสม เช่น ในเว็บไซต์ของบริษัทในสถานที่ของบริษัท และในภาษาท้องถิ่น

ซี. สำหรับผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนที่บริษัทหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดขึ้น ควรเตรียมพร้อมในการสื่อสารกับผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมด้านเวลา ความละเอียดอ่อนด้านวัฒนธรรม และลักษณะที่เข้าถึงง่าย ข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นนั้นควรเกี่ยวข้องกับผู้ทรงสิทธิโดยเฉพาะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อข้อห่วงกังวลที่เกี่ยวข้องได้รับการหยิบยกขึ้นโดยตัวผู้ทรงสิทธิหรือในนามของผู้ทรงสิทธินั้น ▶ *คู่มือข้อ 2, 2.4 และหัวข้อ 2, 2.12*

จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือในด้านการเยียวยาตามความเหมาะสม

- 6.1 เมื่อบริษัทระบุว่าจะทำหรือมีส่วนร่วมในการก่อผลกระทบขึ้น ให้แก่ผลกระทบดังกล่าวโดยการจัดให้มีหรือให้ความร่วมมือในกระบวนการเยียวยาผลกระทบ ▶ ดูหัวข้อ 2.3 และภาคผนวก คำถามที่ 48-50

* ข้อปฏิบัติ

เอ. พยายามเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบ หรือผู้ที่อาจตกอยู่ในสถานการณ์ดังกล่าวโดยป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบเชิงลบ (หากเป็นไปได้) และดำเนินการเยียวยาที่เหมาะสมกับความสำคัญและขนาดของผลกระทบเชิงลบนั้นๆ

บี. ปฏิบัติตามกฎหมายและแสวงหาแนวปฏิบัติระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเยียวยาผลกระทบ หากไม่มีมาตรฐานหรือแนวปฏิบัติฯ เช่นว่าให้พิจารณาวิธีการเยียวยาที่เคยนำมาใช้ในกรณีคล้ายคลึงกัน ประเภทของการเยียวยาหรือการบูรณาการมาตรการเยียวยาที่เหมาะสมจะขึ้นอยู่กับลักษณะและขอบเขตของผลกระทบเชิงลบ ซึ่งอาจรวมถึงการขอโทษ การชดเชย หรือทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิม (เช่น การคืนสิทธิให้แก่พนักงานที่ถูกปลดออก การยอมรับสภาพการค่าเพื่อวัตถุประสงค์ประสงค์ในการเจรจาต่อรองร่วมกัน) การชดเชยความเสียหายทั้งที่เป็นการเงินและไม่ใช้การเงิน (เช่น การตั้งกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย หรือกองทุนเพื่อการพัฒนาและการศึกษาในอนาคต) การลงโทษ (เช่น การปลดพนักงานที่มีส่วนรับผิดชอบในการกระทำผิด) ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 50

ซี. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน ให้คำปรึกษาและร่วมกับผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบและตัวแทนของผู้ทรงสิทธินั้นในการกำหนดวิธีการเยียวยา ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 8-11 และ คำถามที่ 50)

ดี. พยายามประเมินระดับความพึงพอใจของผู้ที่ร้องเรียนถึงกระบวนการที่จัดไว้ให้และผลลัพธ์ของกระบวนการนั้น

- 6.2 จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือกับกลไกการเยียวยาผลกระทบที่ขอบด้วยกฎหมาย ที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบสามารถทำการร้องเรียน และจัดให้พวกเขาหาทางแก้ไขร่วมกับบริษัท การส่งต่อผลกระทบไปยังกลไกการเยียวยาที่ขอบด้วยกฎหมายอาจมีประโยชน์อย่างยิ่งในสถานการณ์ที่ไม่สามารถตกลงกันได้ว่าบริษัทได้ก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบหรือไม่ (หัวข้อ 2, 2.3) หรือประเด็นลักษณะและขอบเขตของกระบวนการเยียวยาผลกระทบที่จัดทำขึ้น ▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 51-54*

* ข้อปฏิบัติ

เอ. ร่วมมือด้วยเจตนาที่ดีกับกลไกตุลาการหรือกลไกที่ไม่ใช่ด้านตุลาการ ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่มีการยื่นเรื่องต่อ NCP หรือผ่านโครงการที่ทำให้ทำหน้าที่เป็นกลไกการร้องเรียนประเภทอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของบริษัท หากผลกระทบเชิงลบตามจริงนั้นถือเป็นความผิดทางอาญาหรือทางปกครอง บริษัทอาจจะถูกดำเนินคดีทางอาญาหรือได้รับการลงโทษทางปกครอง

บี. ก่อตั้งกลไกการรับเรื่องร้องเรียนระดับปฏิบัติการ (OLGM) ตัวอย่างเช่น กลไกการร้องเรียนของพนักงานภายในองค์กร หรือระบบร้องเรียนของบุคคลที่สาม ซึ่งอาจรวมถึงการจัดตั้งกระบวนการร้องเรียนที่รวมถึงแผนงานสำหรับการเยียวยาและแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียน ระยะเวลาสำหรับการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียน กระบวนการในการตอบสนองต่อข้อร้องเรียน หากไม่สามารถบรรลุข้อตกลงหรือผลกระทบมีความรุนแรงมาก ควรกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของ OLGM ปรึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับรูปแบบที่เหมาะสมของ OLGM และวิธีการแก้ไขข้อร้องเรียนที่เหมาะสมทางวัฒนธรรมและเข้าถึงได้ จัดหาพนักงานและทรัพยากรให้แก่ OLGM ตลอดจนติดตามและตรวจสอบประสิทธิภาพของ OLGM สำหรับผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนนั้น ควรประยุกต์ใช้ OLGM ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์สำคัญด้านความชอบธรรมทางกฎหมาย การเข้าถึงได้ การคาดเดาได้ ความเท่าเทียม ความสอดคล้องกับแนวทางของ OECD สำหรับ MNEs ความโปร่งใส และการมีส่วนร่วมในการเจรจา

ซี. ร่วมกับตัวแทนพนักงานและสหภาพการค้าในการจัดตั้งกระบวนการที่กลุ่มเหล่านี้สามารถยื่นข้อร้องเรียนต่อบริษัทได้ ตัวอย่างเช่น ผ่านกลไกการร้องเรียนที่กำหนดไว้ในข้อตกลงร่วม หรือผ่านกรอบความตกลงระดับโลก

ภาคผนวก

คำถามที่เกี่ยวข้อง

กับภาพรวมของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน สำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

ตัวอย่างและคำอธิบายในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน สำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

ตัวอย่างและคำอธิบายเหล่านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ภาพประกอบที่คัดสรรแล้วของคำแนะนำต่างๆ ของแนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของ OECD สำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ โดยไม่มีการนำคำแนะนำใหม่ๆ หรือคำแนะนำเพิ่มเติมใดๆ มาใช้เกี่ยวกับวิธีการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

คำถามที่เกี่ยวข้องกับการพรอมของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านช่วยแก้ไขผลกระทบเชิงลบตามความเป็นจริงหรือผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น (ความเสี่ยง) โดยสัมพันธ์กับหัวข้อต่อไปนี้ที่ครอบคลุมโดยแนวทางของ OECD สำหรับ MNEs ว่าด้วยเรื่องสิทธิมนุษยชน รวมถึงแรงงานและอุตสาหกรรมสัมพันธ์สิ่งแวดล้อม การคิดค้นและ-การทุจริต การเปิดเผยข้อมูล และผลประโยชน์ของผู้บริโภค ▶ ดูหัวข้อ 1, ผลกระทบเชิงลบและความเสี่ยง

คำถามที่ 1 ตัวอย่างของผลกระทบเชิงลบในเรื่องที่ครอบคลุมโดยแนวทาง OECD สำหรับ MNEs มีอะไรบ้าง

ตาราง 2 ตัวอย่างของผลกระทบเชิงลบในเรื่องที่ครอบคลุมโดยแนวทาง OECD สำหรับ MNEs

หัวข้อ	ตัวอย่างของผลกระทบเชิงลบ ¹
การเปิดเผยข้อมูล ²	<ul style="list-style-type: none"> ● ความล้มเหลว ในการเปิดเผยข้อมูลสำคัญในเรื่องผลลัพธ์ทางการเงินและการดำเนินงานของบริษัท วัตถุประสงค์ของบริษัท ความเป็นเจ้าของหุ้นใหญ่ และสิทธิในการออกเสียง นโยบายค่าตอบแทนสำหรับสมาชิกคณะกรรมการบริหารและผู้บริหารหลัก และข้อมูลเกี่ยวกับสมาชิกคณะกรรมการบริหาร การทำธุรกรรมของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยเสี่ยงที่คาดการณ์ไว้ ประเด็นเกี่ยวกับแรงงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง โครงสร้างการกำกับดูแล และนโยบายต่างๆ ● ความล้มเหลวในการให้ข้อมูลแก่สาธารณชนและพนักงานเกี่ยวกับผลกระทบด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยจากกิจกรรมของบริษัทที่เพียงพอ ที่สามารถวัดและตรวจสอบได้ (ตามความเหมาะสม) และที่ถูกต้อง
สิทธิมนุษยชน	<ul style="list-style-type: none"> ● แรงงานบังคับ³ ● การเลือกปฏิบัติด้านค่าจ้างแรงงานสำหรับงานที่เท่าเทียมกันหรืองานที่มีมูลค่าเท่ากัน ● ความรุนแรงทางเพศหรือการล่วงละเมิดซึ่งรวมถึงการล่วงละเมิดทางเพศ ● ความล้มเหลวในการระบุและมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสมกับชนพื้นเมืองดั้งเดิมที่อาศัยอยู่และอาจได้รับผลกระทบจากกิจกรรมของบริษัท ● การมีส่วนร่วมในการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับภาคประชาสังคมและนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่จัดทำเอกสาร พูด หรือเหยียดผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนตามจริงและที่อาจเกิดขึ้นซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับโครงการ ● การจำกัดผู้คนในการเข้าถึงแหล่งน้ำสะอาด

คำถามที่เกี่ยวข้องกับภาพรวมของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

ตาราง 2 ตัวอย่างของผลกระทบเชิงลบในเรื่องที่ครอบคลุมโดยแนวทาง OECD สำหรับ MNEs

การจ้างงาน

และอุตสาหกรรมสัมพันธ์

- ความล้มเหลวในการเคารพสิทธิแรงงานในการก่อตั้งหรือเข้าร่วมสหภาพ การค้าหรือองค์กรตัวแทนที่ตนเองเลือกและยอมรับสหภาพการค้าและตัวแทนองค์กรที่ตนเองเลือกเพื่อจุดประสงค์ในการร่วมเจรจาต่อรอง (OECD 2011, บทที่ 5, ย่อหน้า 1.บี)
- ความล้มเหลวในการมีส่วนร่วมไม่ว่าจะดำเนินการโดยลำพัง หรือผ่านสมาคม นายจ้าง กับตัวแทนแรงงานในการเจรจาอย่างสร้างสรรค์ ด้วยมุมมองที่จะบรรลุข้อตกลงตามข้อกำหนดและเงื่อนไขการจ้างงาน (OECD 2011, บทที่ 5, ย่อหน้า 1.บี)
- การใช้แรงงานเด็กซึ่งรวมถึงการใช้แรงงานเด็กรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด (OECD 2011, บทที่ 5, ย่อหน้า 1.ซี)
- การเลือกปฏิบัติต่อพนักงานในเรื่องการจ้างงานหรือการประกอบอาชีพด้วยเหตุแห่งเชื้อชาติ สีผิว เพศ ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง รากเหง้า หรือต้นกำเนิดทางสังคม หรือสถานะอื่นๆ (OECD 2011, บทที่ 5, ย่อหน้า 1.อี)
- ความล้มเหลวในการปรับเปลี่ยนเครื่องจักร อุปกรณ์ เวลาทำงาน การจัดระเบียบงาน และกระบวนการทำงาน ให้สอดคล้องกับศักยภาพทางกายและจิตใจของพนักงาน (OECD 2011, บทที่ 5, 1.อี; ILO 1981, ฉบับที่ 155)
- ความล้มเหลวในการแทนที่สารอันตรายด้วยสารที่ไม่มีอันตรายหรือที่เป็นอันตรายน้อยกว่าเท่าที่เป็นไปได้ (ILO 1988, ฉบับที่ 167)
- การชำระค่าจ้างที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการขั้นต่ำของพนักงานและครอบครัว (OECD 2011, บทที่ 5 ย่อหน้า 4.บี)
- การรูด่าง-โยกย้ายหน่วยปฏิบัติการทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อจัดวางไม่ให้พนักงานจัดตั้งหรือเข้าร่วมสหภาพแรงงาน (OECD 2011, บทที่ 5, ย่อหน้า 7)

สิ่งแวดล้อม

- การเสื่อมโทรมของระบบนิเวศจากการเสื่อมสภาพของดิน การขาดแคลนทรัพยากรน้ำ และ/หรือการทำลายผืนป่าเก่าแก่และความหลากหลายทางชีวภาพ
- ระดับความไม่ปลอดภัยของอันตรายด้านชีวภาพ เคมี หรือกายภาพในผลิตภัณฑ์หรือบริการ
- มลพิษทางน้ำ (เช่น ผ่านการปล่อยน้ำเสียโดยไม่คำนึงถึงระบบบำบัดน้ำเสียที่เพียงพอ)

คำถามที่เกี่ยวข้องกับภาพรวมของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

ตาราง 2 ตัวอย่างของผลกระทบเชิงลบในเรื่องที่ครอบคลุมโดยแนวทาง OECD สำหรับ MNEs

การตัดสินใจ
การชักชวนและข่มขู่
ให้รับสินบน

- การตัดสินใจเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อให้ชน-สัญญาจัดซื้อจัดจ้างสาธารณะ
- การตัดสินใจเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อให้ได้ข้อตกลงทางภาษีที่เอื้อประโยชน์แก่ตนหรือข้อตกลงพิเศษ หรือการเข้าถึงข้อมูลลับเฉพาะ
- การตัดสินใจเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อให้พ้นพิธีการศุลกากร
- การตัดสินใจเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจหรือใบอนุญาตต่างๆ
- การขายสินค้าให้แก่หน่วยงานรัฐในราคาสูงเพื่อให้เจ้าหน้าที่รัฐมีส่วนแบ่งในผลกำไร
- การให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่รัฐเพื่อละเว้นหรือหลีกเลี่ยงข้อบังคับหรือการควบคุม
- การให้ของกำนัล อาหาร และความบันเทิงแก่ผู้ที่บริษัททำธุรกิจด้วยโดยไม่มี การควบคุมหรือบันทึกอย่างเพียงพอ
- การรับของกำนัลจากหุ้นส่วนธุรกิจหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยไม่มี การควบคุมหรือบันทึกอย่างเพียงพอ

ผลประโยชน์ของผู้บริโภค

- สินค้าและบริการไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่ตกลงหรือถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยสุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค รวมถึงมาตรฐานเกี่ยวกับค่าเตือนด้านสุขภาพและข้อมูลความปลอดภัย
(OECD 2011, บทที่ 8, ย่อหน้า 1)
- ความล้มเหลวในการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ตรวจสอบได้ และชัดเจน ที่เพียงพอที่จะทำให้ผู้บริโภคสามารถทำการตัดสินใจได้อย่างชาญฉลาด รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับราคาและเนื้อหา การใช้อย่างปลอดภัย คุณลักษณะด้านสิ่งแวดล้อม การบำรุง การเก็บรักษา และการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และบริการ
(OECD 2011, บทที่ 8, ย่อหน้า 2)
- การแทนที่หรือการละเว้นข้อมูลหรือแนวปฏิบัติอื่นๆ ที่หลอกลวง ทำให้เข้าใจผิดปลอมแปลง หรือไม่เป็นธรรม
(OECD 2011, บทที่ 8, ย่อหน้า 4)

1. รายการนี้เป็นตัวอย่างโดยคร่าว บริษัทอาจหรือมีส่วนร่วมก่อ หรือเชื่อมโยงผลกระทบเชิงลบโดยตรงผ่านความสัมพันธ์ทางธุรกิจ
2. แนวคิดเรื่องความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบอาจจะทำลายต่อความเข้าใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนำไปใช้กับบท “การเปิดเผยข้อมูล” ในแนวทางของ OECD สำหรับ MNEs ซึ่งส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับการกำกับดูแลกิจการ ตลาดการเงิน นักลงทุน และแรงงาน ด้วยเหตุนี้แนวทาง OECD สำหรับ MNEs จึงกำหนดหลักการและมาตรฐานสำหรับกิจกรรมที่สามารถวัดมาตรฐานและติดตามได้
3. ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อบทที่ 4 และ 13 กล่าวถึง ปฏิญญา ILO ว่าด้วยหลักการพื้นฐานและสิทธิในที่ทำงาน

คำถามที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านควรถูกปรับให้เข้ากับลักษณะของผลกระทบเชิงลบที่เกี่ยวกับประเด็น RBC เช่น ปัญหาสิทธิมนุษยชน สิ่งแวดล้อม และการทุจริต ซึ่งรวมถึงวิธีการปรับแต่งให้เหมาะสมสำหรับความเสี่ยงเฉพาะด้านและคำนึงว่าความเสี่ยงเหล่านี้มีผลต่อกลุ่มต่างๆ อย่างไร เช่น การใช้มุมมองทางเพศในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านตามความเหมาะสม ▶ ดูหัวข้อ 1, ลักษณะของการตรวจสอบธุรกิจ - การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเปรียบได้กับความเสียง (ขึ้นอยู่กับความเสี่ยง)

คำถามที่ 2 บริษัทจะสามารถผสานมุมมองด้านเพศเข้าไว้ในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านได้อย่างไร

การใช้มุมมองทางเพศในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน หมายถึง การคำนึงถึงผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นที่อาจแตกต่างกันไปสำหรับผู้หญิงหรือที่อาจเกิดขึ้นเฉพาะกับผู้หญิง

→ ตัวอย่างเช่น มันเป็นเรื่องสำคัญที่จะตระหนักถึงประเด็นทางเพศและสิทธิสตรีในสถานการณ์ที่ผู้หญิงอาจได้รับผลกระทบอย่างมาก เช่น

- ในบริษัทที่ผู้หญิงต้องเผชิญกับการเลือกปฏิบัติอย่างรุนแรง
- ในบริษัทที่กิจกรรมของบริษัทส่งผลกระทบอย่างเห็นได้ชัดต่อเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น สภาพแวดล้อม และการเข้าถึงที่ดิน และวิถีชีวิต
- ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้งและพื้นที่หลังเกิดความขัดแย้ง
- ในภาคส่วนและห่วงโซ่อุปทานระดับโลกที่มีการจ้างงานผู้หญิงเป็นจำนวนมาก เช่น ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม อิเล็กทรอนิกส์ การท่องเที่ยว สุขภาพและการดูแลสุขภาพสังคม การทำงานบ้าน เกษตรกรรม และการเก็บดอกไม้สด

นอกจากนี้ ยังเกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนการดำเนินการที่บริษัทใช้เพื่อระบุ ป้องกัน บรรเทา และแก้ไขผลกระทบเหล่านี้ตามความเหมาะสม เพื่อให้มั่นใจว่าการปรับเปลี่ยนเหล่านี้มีประสิทธิภาพและเหมาะสม

→ ตัวอย่างเช่น

- การรวบรวมและประเมินข้อมูลโดยแบ่งแยกเพศและทำความเข้าใจว่ากิจกรรมของบริษัทนั้นมีผลกระทบที่แตกต่างกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิงหรือไม่
- การพัฒนา ออกแบบ และประเมินแผนและนโยบายที่มีความละเอียดอ่อนและตอบสนองต่อประเด็นทางเพศเพื่อบรรเทาและแก้ไขผลกระทบเชิงลบตามความเป็นจริงและที่อาจเกิดขึ้นตามที่ระบุไว้
- การระบุความปรารถนาของชาย/ส-สม (เช่น คนงานผู้หญิงซึ่งเป็นชนพื้นเมืองที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้)
- การพัฒนาระบบแจ้งเตือนที่คำนึงถึงความละเอียดอ่อนทางเพศและการคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส
- การสนับสนุนการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมและมีนัยสำคัญของผู้หญิงในการปรึกษาหารือและการเจรจาต่อรอง
- การประเมินว่าผู้หญิงได้รับค่าสินไหมทดแทนหรือการชดใช้ในรูปแบบอื่นๆ อย่างเท่าเทียมหรือไม่

คำถามที่เกี่ยวข้องกับภาพรวมของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

- การปรึกษาหารือกับผู้หญิงโดยปราศจากการแสดงตนของผู้ชาย และการอำนวยความสะดวกในการจัดพื้นที่แยกต่างหากเป็นการเฉพาะสำหรับผู้หญิงในการแสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลในการตัดสินใจทางธุรกิจ
- การระบุแนวโน้มและรูปแบบเฉพาะสำหรับประเด็นทางเพศในผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นที่ถูกมองข้ามในกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน
- การประเมินว่ากลไกการร้องเรียนนั้นสอดคล้องกับความละเอียดอ่อนทางเพศหรือไม่โดยคำนึงถึงอุปสรรคที่อาจขัดขวางไม่ให้ผู้หญิงเข้าถึงกลไกเหล่านี้

การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสามารถเกี่ยวข้องกับการจัดลำดับความสำคัญ (ขึ้นอยู่กับความเสี่ยง) ในกรณีที่เป็นกรณีไม่เหมาะสมที่จะแก้ไขผลกระทบที่ระบุทั้งหมดได้ในคราวเดียว เช่นนี้ บริษัทควรจัดลำดับความสำคัญในการลงมือดำเนินการโดยพิจารณาจากระดับความรุนแรงและความเป็นไปได้ของผลกระทบเชิงลบ ▶ ดูหัวข้อ 1, ลักษณะของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านอาจเกี่ยวข้องกับการจัดลำดับความสำคัญ (ขึ้นอยู่กับความเสี่ยง)

คำถามที่ 3 บริษัทจะสามารถตัดสินใจเรื่องการจัดลำดับความสำคัญอย่างไร

ดังที่ระบุไว้ในแนวปฏิบัติฯ บริษัทอาจไม่สามารถระบุและตอบสนองต่อผลกระทบเชิงลบทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมและความสัมพันธ์ทางธุรกิจได้ทันทีเสมอไป ด้วยเหตุนี้ แนวทาง OECD สำหรับ MNEs ได้ชี้แจงในกรณีนี้ “บริษัทมีผู้จัดจำหน่ายเป็นจำนวนมาก บริษัทควรระบุสาขา ซึ่งความเสี่ยงต่อผลกระทบเชิงลบมีความโดดเด่นมากที่สุด และจัดลำดับความสำคัญของผู้จัดจำหน่ายในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านตามผลของการประเมินความเสี่ยงของบริษัท”⁵ ทั้งนี้ บริษัทมีส่วนรับผิดชอบในการแก้ไขผลกระทบเชิงลบใดๆ ที่ตนเองก่อหรือมีส่วนร่วมก่อให้เกิดขึ้น

ความสำคัญของผลกระทบเชิงลบนั้นเป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นเรื่องของความเป็นไปได้และความรุนแรง ความรุนแรงของผลกระทบจะถูกตัดสินโดยขนาด ขอบเขต และลักษณะที่ร้ายกาจยิ่งยวด

ขนาด หมายถึง ความรุนแรงของผลกระทบเชิงลบ

ขอบเขต เกี่ยวข้องกับขอบเขตของผลกระทบ เช่น จำนวนบุคคลที่ได้รับหรืออาจจะได้รับผลกระทบ หรือขอบเขตความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม

ลักษณะที่ร้ายกาจยิ่งยวด หมายถึง จ้อจำกัดด้านขีดความสามารถในการฟื้นฟูบุคคลหรือสภาพแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบให้กลับสู่สถานะที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์เดิมก่อนที่จะเกิดผลกระทบเชิงลบขึ้น

ความรุนแรงของผลกระทบนั้นเป็นเรื่องที่มีบริบทเฉพาะ ไม่ใช่แนวคิดที่แน่นอนตายตัว ตัวอย่างเช่น ตัวชี้วัดขนาด ขอบเขต และลักษณะที่ร้ายกาจยิ่งยวดของผลกระทบเชิงลบที่ครอบคลุมโดยแนวทาง OECD สำหรับ MNEs (ตาราง 3) นั้น แสดงให้เห็นภาพประกอบและจะเปลี่ยนไปตามบริบทในการดำเนินงานของบริษัท

5. OECD (2011), ความเห็นในนโยบายทั่วไป, ย่อหน้า 16

คำถามที่เกี่ยวพันกับการประเมินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

ตาราง 3 ตัวอย่างของตัวบ่งชี้ขนาด ขอบเขต และลักษณะที่โร้ทางเขียวยา

ผลกระทบเชิงลบ	ตัวอย่างของขนาด	ตัวอย่างของขอบเขต	ตัวอย่างของลักษณะที่โร้ทางเขียวยา
สิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> • ขอบเขตของผลกระทบต่อสุขภาพมนุษย์ • ขอบเขตของการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบสายพันธุ์ • ปริมาณการใช้น้ำ (% การใช้ต่อทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งหมด) • ระดับของการผลิตของเสียและสารเคมี (% ในการผลิตเป็นต้น) 	<ul style="list-style-type: none"> • การเข้าถึงทางภูมิศาสตร์ของผลกระทบ • จำนวนของสายพันธุ์ที่ได้รับผลกระทบ 	<ul style="list-style-type: none"> • ระดับการฟื้นฟูของธรรมชาติที่เป็นไปได้หรือดำเนินการได้ • ระยะเวลาที่จะใช้ในการฟื้นฟู
การทุจริต	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนเงินสินบน • การสูญเสียชีวิตหรือความเสียหายทางร่างกายอย่างรุนแรงที่เกิดจากการตัดสินใจ • ลักษณะทางอายุของสินบน • ขอบเขตของผลกระทบต่อตลาด ผู้คน สิ่งแวดล้อม และสังคม เนื่องด้วยการตัดสินใจที่เกิดจากการตัดสินใจ • ขนาดของผลประโยชน์ที่ได้รับจากการตัดสินใจ 	<ul style="list-style-type: none"> • ความถี่ในการจ่ายสินบน • การแพร่กระจายทางภูมิศาสตร์ของการตัดสินใจ • จำนวนและ/หรือระดับของเจ้าหน้าที่ พนักงาน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจ • ขอบเขตของกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับการตัดสินใจ • จำนวนกลุ่มที่สามารถระบุตัวตนได้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจที่เกิดจากการตัดสินใจ 	<ul style="list-style-type: none"> • ขอบเขตของความเสียหายต่อสังคมเนื่องจากความสูญเสียของกองทุนสาธารณะ • ขอบเขตของกิจกรรมที่การดำเนินการและที่ได้รับมอบอำนาจโดยการตัดสินใจจะนำไปสู่ผลกระทบเชิงลบที่โร้ทางเขียวยา
แรงงาน	<ul style="list-style-type: none"> • ขอบเขตของผลกระทบต่อสุขภาพหรือความปลอดภัยของแรงงาน • การละเมิดนั้นเกี่ยวข้องกับสิทธิขั้นพื้นฐานในที่ทำงานหรือไม่ 	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนพนักงาน/ลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบ • ขอบเขตที่ผลกระทบที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ (เช่น ทางภูมิศาสตร์ อุตสาหกรรม หรือภาคส่วนย่อย) • ขอบเขตที่บางกลุ่มได้รับผลกระทบอย่างมาก (เช่น ชนกลุ่มน้อย ผู้หญิง ฯลฯ) 	<ul style="list-style-type: none"> • ขอบเขตที่ผลกระทบสามารถแก้ไขได้ (เช่น ผ่านการชดเชย การคืนสิทธิ ฯลฯ) • คนงานที่ได้รับผลกระทบสามารถได้รับการฟื้นฟูให้กลับไม่มีสิทธิเหมือนเช่นเดิมได้หรือไม่ • ขอบเขตของการจับคู่คนงานในการก่อตั้งหรือเข้าร่วมสหภาพแรงงานที่จะส่งผลให้คนงานถูกปฏิเสธสิทธิในการมีตัวแทน

คำถามที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

ตาราง 3 ตัวอย่างของตัวบ่งชี้ขนาด ขอบเขต และลักษณะที่โร้ทางเฮียวย่า

ผลกระทบเชิงลบ	ตัวอย่างของขนาด	ตัวอย่างของขอบเขต	ตัวอย่างของลักษณะที่โร้ทางเฮียวย่า
สิทธิมนุษยชน	<ul style="list-style-type: none"> • ขอบเขตของการละเมิดการเข้าถึงปัจจัยพื้นฐานหรือเสรีภาพพื้นฐาน (เช่น การศึกษา การดำรงชีพ ฯลฯ) 	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนผู้ที่ได้รับผลกระทบ • % ของกลุ่มผู้ที่ได้รับผลกระทบที่ระบุตัวตนได้ 	<ul style="list-style-type: none"> • ขอบเขตที่ผลกระทบสามารถแก้ไขได้ (เช่น ผ่านการชดเชยหรือการซ่อมแซม) • ผู้ที่ได้รับผลกระทบสามารถกลับมาใช้สิทธิของตนได้หรือไม่
การเปิดเผยข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • ขอบเขตที่การเปิดเผยข้อมูลที่ไม่เพียงพอหรือที่เป็นข้อมูลเท็จนั้นเป็นเรื่องสำคัญ • ขอบเขตของผลกระทบต่อตลาด ผู้คน สิ่งแวดล้อม และสังคม อันเนื่องมาจากการตัดสินใจที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลที่ไม่เพียงพอหรือเป็นข้อมูลเท็จ 	<ul style="list-style-type: none"> • ขอบเขตของการตัดสินใจที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลที่ไม่เพียงพอหรือที่เป็นเท็จ • จำนวนของคน (เช่น ผู้ถือหุ้น) ที่ได้รับผลกระทบ • จำนวนของกลุ่มที่ระบุตัวตนได้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจที่กีดกันบนการเปิดเผยข้อมูลเท็จหรือข้อมูลที่ไม่เพียงพอ 	<ul style="list-style-type: none"> • ขอบเขตที่การขาดหรือการเปิดเผยข้อมูลเท็จจะนำไปสู่ความสูญเสียทางการเงินที่ไม่สามารถแก้ไขได้หรือผลกระทบเชิงลบที่โร้ทางเฮียวย่า
ผลประโยชน์ของผู้บริโภค	<ul style="list-style-type: none"> • ขอบเขตของผลกระทบต่อสุขภาพหรือความปลอดภัยของมนุษย์ • ขอบเขตของการสูญเสียทางการเงินให้แก่ผู้บริโภค 	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนผู้บริโภคที่ได้รับผลกระทบ • จำนวนกลุ่มของผู้บริโภคที่ระบุตัวตนได้ซึ่งได้รับผลกระทบ • % ของกลุ่มผู้บริโภคที่ระบุตัวตนได้ซึ่งได้รับผลกระทบ 	<ul style="list-style-type: none"> • ขอบเขตที่ผลกระทบสามารถแก้ไขได้ (เช่น ผ่านการชดเชยหรือการชดใช้)

แนวทาง OECD สำหรับ MNEs นั้นไม่ได้เป็นการจัดอันดับความรุนแรงของผลกระทบเชิงลบ ผลกระทบไม่จำเป็นต้องมีมากกว่าหนึ่ง ในลักษณะเหล่านี้ (ขนาด ขอบเขต และลักษณะที่โร้ทางเฮียวย่า) ถึงจะพิจารณาว่า ‘รุนแรง’ แม้ว่าผลกระทบส่วนใหญ่มักจะมีอยู่ในกรณีที่ว่า ยิ่งขนาดหรือขอบเขตของผลกระทบใหญ่แค่ไหน ก็ยิ่งยากที่จะ ‘เฮียวย่าได้’ เท่านั้น

ทั้งนี้ ความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบที่โดดเด่นที่สุดจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับบริษัท ภาคส่วนการผลิต และความสัมพันธ์ทางธุรกิจต่างๆ ของบริษัท ในบางกรณี การดำเนินการดังกล่าวอาจเป็นการตัดสินใจโดยใช้จรรยาบรรณส่วนตัวของบริษัท ดังนั้น บริษัทอาจต้องปรึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องในการจัดลำดับความสำคัญและสื่อสารถึงเหตุผลขององค์กรผ่านนโยบาย RBC ของตน สื่อสารต่อสาธารณชนถึงเหตุผลเบื้องหลังของการตัดสินใจจัดลำดับความสำคัญ และทำไปวิธีดังกล่าวจึงมีประโยชน์สำหรับการสร้างความเชื่อมั่นในวิธีการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของบริษัท ในบางกรณีการจัดลำดับความสำคัญอาจถูกระบุไว้โดยผู้ออกพิมพ์ตามกฎหมายภายในประเทศ

→ **ตัวอย่างเช่น** กฎหมายภายในประเทศกำหนดให้บริษัทในเขตอำนาจรัฐ

ดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเพื่อหลีกเลี่ยงและแก้ไขความเสี่ยงเรื่องการค้ำมนุษย์ในห่วงโซ่อุปทานหรือการจัดหาแร่ที่เป็นชนวนความขัดแย้งทางการเงิน

แม้ว่าบริษัทควรจัดลำดับความสำคัญของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านตามความสำคัญของความเสี่ยง แต่ตัวเลือกที่จะใช้เพื่อตอบสนองต่อความเสี่ยงดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับข้อกำหนดทางกฎหมายและทางปฏิบัติ เช่น ความสามารถในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของความสัมพันธ์ทางธุรกิจ และความสำคัญที่ผู้จัดจำหน่ายมีต่อองค์กร ▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 7 และคำถามที่ 34-40*

คำถามที่ 4 ในขั้นตอนใดของกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่จะมีการจัดลำดับความสำคัญเข้ามาเกี่ยวข้อง

การจัดลำดับความสำคัญจะมีความจำเป็นในกรณีที่บริษัทไม่สามารถระบุและตอบสนองต่อผลกระทบเชิงลบทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมและความสัมพันธ์ทางธุรกิจได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ การจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงหรือผลกระทบที่สำคัญยังเข้ามาเกี่ยวข้อง เมื่อบริษัทดำเนินการระบุผลกระทบ และเมื่อพวกเขาพยายามป้องกันและบรรเทาผลกระทบ ทั้งนี้ ผลกระทบที่ถูกจัดลำดับความสำคัญไว้สำหรับการป้องกันและบรรเทาผลกระทบเป็นสิ่งที่ควรได้รับการติดตามเพื่อให้แน่ใจว่าได้รับการแก้ไข ▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 24, คำถามที่ 31, คำถามที่ 45 ที่เกี่ยวกับวิธีการจัดลำดับความสำคัญที่สามารถนำไปใช้กับขั้นตอนเหล่านี้ได้ในทางปฏิบัติ*

คำถามที่ 5 การจัดลำดับความสำคัญความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนแตกต่างจากการจัดลำดับความสำคัญผลกระทบเชิงลบอื่นๆ อย่างไร

ภาพรวมของกระบวนการจัดลำดับความสำคัญสำหรับผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน จะสะท้อนถึงข้อเสนอแนะในหัวข้อ 2, 2.4 ของแนวปฏิบัติฯโดยแนวทางของ OECD สำหรับ MNEs ระบุว่าในกรณีของสิทธิมนุษยชน ความรุนแรงเป็นปัจจัยที่สำคัญกว่าความเป็นไปได้ในการพิจารณาจัดลำดับความสำคัญ ดังนั้นในกรณีนี้จำเป็นต้องจัดลำดับความสำคัญ บริษัทควรเริ่มต้นด้วยผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนที่น่าจะรุนแรงที่สุดโดยตระหนักว่าการตอบสนองล่าช้าอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเยียวยาผลกระทบ

→ **ตัวอย่างเช่น** หากผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นสามารถส่งผลให้เกิดการสูญเสียชีวิต ผลกระทบนี้อาจสำคัญกว่า แม้ว่าจะมีโอกาสเกิดขึ้นน้อยกว่าก็ตาม (เช่น การจัดตั้งมาตรการเพื่อป้องกันความเสียหายและการสูญเสียชีวิตกรณีการเกิดภัยธรรมชาติ ณ โรงไฟฟ้า เป็นต้น)

คำถามที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเหมาะสมกับสภาวการณ์ของบริษัท โดยลักษณะและขอบเขตของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านอาจได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่างๆ เช่น ขนาดขององค์กร บริบทของการดำเนินงาน แบบจำลองทางธุรกิจ ตำแหน่งของบริษัทในห่วงโซ่อุปทาน และลักษณะของผลิตภัณฑ์หรือบริการ ▶ ดูหัวข้อ 1 ลักษณะของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน - การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเหมาะสมกับสภาวการณ์ของบริษัท

คำถามที่ 6 เราสามารถแก้ไขการมีอยู่อย่างจำกัดของทรัพยากรได้อย่างไร

การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านมีความเกี่ยวข้องกับทรัพยากรมนุษย์และการเงิน ในขณะที่ข้อจำกัดทางทรัพยากรอาจเป็นเรื่องท้าทายสำหรับบริษัททุกแห่ง โดยเฉพาะบริษัทขนาดเล็กที่อาจมีบุคลากรและทรัพยากรทางการเงินน้อยกว่า ในการดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน ในขณะเดียวกัน บริษัทเหล่านี้มักมีความยืดหยุ่นมากกว่าในการสร้างนโยบายและการดำเนินงานและอาจได้รับผลกระทบหรือมีผู้จัดจำหน่ายในการจัดการน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทขนาดใหญ่ อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์ในการรองรับทรัพยากรของบริษัทไม่ได้เปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่เทียบเท่ากับความเสี่ยง แต่อาจมีผลต่อวิธีการดำเนินการขององค์กร ในการนี้ บริษัทที่มีทรัพยากรจำกัดอาจพึ่งพาการประสานความร่วมมือในการดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านมากขึ้น และอาจต้องระมัดระวังมากขึ้นในการตัดสินใจในบริบทของการจัดลำดับความสำคัญ นอกจากนี้ บริษัทเหล่านี้ยังอาจใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น นโยบายต้นแบบหรือข้อมูลสาธารณะเกี่ยวกับความเสี่ยงในห่วงโซ่อุปทาน และขอความช่วยเหลือจากเทคนิคจากสมาคมอุตสาหกรรมที่เป็นสมาชิก ▶ ดูตาราง 4 สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

คำถามที่ 7 การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเหมาะสมกับสภาวการณ์ต่างๆ ของบริษัทอย่างไร

วิธีการที่บริษัทดำเนินการเพื่อตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านอาจได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ เช่น ขนาดขององค์กร บริบทของการดำเนินงาน แบบจำลองทางธุรกิจ ตำแหน่งของบริษัทในห่วงโซ่อุปทาน และลักษณะของผลิตภัณฑ์หรือบริการของตน ▶ ดูตาราง 4 สำหรับตัวอย่าง

ตาราง 4 ตัวอย่างวิธีการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของบริษัทที่อาจถูกปรับให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ขององค์กร

ปัจจัย	ตัวอย่าง
ขนาดของบริษัท	<ul style="list-style-type: none"> SME ที่มีอำนาจต้องรองจำกัดเหนือผู้จัดจำหน่ายและมีทรัพยากรที่จำกัดในการจัดสรรเพื่อสร้างศักยภาพของผู้จัดจำหน่ายให้ตรงตามความต้องการของ RBC อาจพิจารณาสร้างกระบวนการกำหนดคุณสมบัติเบื้องต้นที่มีประสิทธิภาพที่จะทำให้มีเพียงผู้จัดจำหน่ายที่ตรงตามเกณฑ์ขั้นสูงสุด RBC เท่านั้นเข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อดำเนินการดังกล่าว SME จะต้องลดขอบเขตของทรัพยากรที่จำเป็นในการระบุ ตรวจสอบ หรือป้องกันผลกระทบเมื่อมีผู้จัดจำหน่ายเข้ามาเกี่ยวข้อง บริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่ที่มีผู้จัดจำหน่ายจำนวนมากและมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจในบริษัทที่มีความเสี่ยงสูง อาจดึงเอาบุคลากรที่ได้รับการจัดสรรและฝึกฝนจากสำนักงานภายในประเทศมารับผิดชอบดูแลการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านในระดับพื้นที่แบบปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของ OECD สำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

คำถามที่เกี่ยวข้องกับภาพรวมของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

ตาราง 4 ตัวอย่างวิธีการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของบริษัทที่อาจถูกปรับให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ขององค์กร

บริบทการดำเนินงานของบริษัท	ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย บริษัทซึ่งจัดหาวัตถุดิบจากภูมิภาคที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งหรือไม่ปลอดภัย อาจประสานความร่วมมือในรูปแบบทวิภาคีกับองค์กรที่ให้ความช่วยเหลือ (เช่น หน่วยงานผู้บริจาค) ที่มีเครื่องมือ การเข้าถึง และความเชี่ยวชาญในพื้นที่นี้ หรือภาคประชาสังคมภายในภูมิภาคนั้น ๆ ในขณะที่บริษัทที่ทำงานในบริบทที่ปลอดภัยอาจมีส่วนร่วมโดยตรงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบ
แบบจำลองทางธุรกิจของบริษัท	องค์กรโครงสร้างพื้นฐานที่มีการลงทุนระยะยาวในการพัฒนาเศรษฐกิจอาจพบว่าการร่วมมือกับภาครัฐ และช่วยให้ภาครัฐแก้ไขปัญหาเชิงระบบในภูมิภาคที่มีการดำเนินงานควบคู่ไปกับมาตรการป้องกันและบรรเทาความเสี่ยงนั้น มีประสิทธิภาพในแง่ของการป้องกันผลกระทบเชิงลบที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงานในระยะยาวในทางกลับกัน การให้ความช่วยเหลือด้านการเงินแก่โครงการระยะสั้นอาจไม่เหมาะกับธนาคาร (เช่น การยกระดับสิ่งอำนวยความสะดวก) ในการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อแก้ไขปัญหาเชิงระบบภายในภูมิภาค แต่ธนาคารอาจจะมุ่งเน้นไปที่ความพยายามในการช่วยดำเนินการประเมินผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนที่มีประสิทธิภาพผ่านการช่วยเหลือทางการเงินและการออกข้อบังคับทางการเงินอย่างเหมาะสม
ตำแหน่งของบริษัทในห่วงโซ่อุปทาน	บริษัทปลายน้ำ (เช่น ผู้ค้าปลีก) อาจดำเนินการประเมินผลผู้จัดจำหน่ายกลางน้ำเพื่อประเมินว่าพวกเขาจะดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านต่อผู้จัดจำหน่ายที่อยู่ต้นน้ำในการระบุความเสี่ยงของแรงงานเด็กได้อย่างไร บริษัทกลางน้ำในห่วงโซ่อุปทานอาจสร้างการสอบกลับย้อนขึ้นไปยังการดำเนินความสัมพันธ์ของธุรกิจที่อยู่ต้นน้ำในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงในการระบุความเสี่ยงของแรงงานเด็กในทั้งสองกรณี แรงงานเด็กถือเป็นเรื่องสำคัญ แต่วิธีการที่แต่ละบริษัทระบุความเสี่ยงจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับตำแหน่งของบริษัทในห่วงโซ่อุปทาน
ลักษณะของผลิตภัณฑ์หรือบริการขององค์กร	บริษัทที่เสนอแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับบริการไร้ตัวกลาง (P2P service) (เช่น บริการที่พัก) อาจไม่ดำเนินการประเมินผลในสถานที่ของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน (เช่น ผู้ที่จัดหาที่พัก) แบบที่บริษัทที่ให้บริการแบบดั้งเดิมอาจทำ อย่างไรก็ตาม บริษัทอาจสร้างกลไกการร้องเรียนที่มีประสิทธิภาพและเงื่อนไขที่เข้มงวดสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่ถูกรับรองเพื่อป้องกันการละเมิดจรรยาบรรณและนโยบายการค้าดำเนินการ เพื่อที่จะติดตามและตอบสนองต่อผู้กระทำผิดได้อย่างรวดเร็ว

คำถามที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านได้รับข้อมูลจากการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนี้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคือ บุคคลหรือกลุ่มคนที่ผลประโยชน์ของตนอาจได้รับผลกระทบจากกิจกรรมของบริษัท ▶ ดูหัวข้อ 1, ลักษณะ-ของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

คำถามที่ 8 ใครคือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของบริษัท

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือ คนหรือกลุ่มคนที่มีผลประโยชน์ที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของบริษัท ทั้งนี้ ไม่ใช่บุคคลและกลุ่มคนทั้งหมดที่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะมีผลประโยชน์ที่อาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินการของบริษัท ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับบริษัทที่จะระบุตัวบุคคลและกลุ่มบุคคลที่มีผลประโยชน์ที่ต้องนำมาพิจารณา (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง) ยิ่งไปกว่านั้น การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบ (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบแล้ว) รวมถึงผู้ที่ผลประโยชน์ยังไม่ได้รับผลกระทบแต่อาจได้รับผลกระทบ (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อาจได้รับผลกระทบ) นอกจากนี้ ผลประโยชน์ทั้งหมดไม่ได้มีความสำคัญเท่ากัน และเราไม่จำเป็นต้องปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกรายในลักษณะเดียวกัน ทั้งนี้ ที่ซึ่งผลประโยชน์นั้นเป็นสิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิของกลุ่ม (เช่น สิทธิของชนพื้นเมือง) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งสิทธิมนุษยชนของตนได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบซึ่งอาจถูกเรียกว่าเป็น “ผู้ทรงสิทธิ” ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับบริษัทและกิจกรรมขององค์กร

→ ตัวอย่างเช่น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบและอาจได้รับผลกระทบอาจรวมถึง

- ชุมชนระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค หรือระดับชาติ
- คนงานและพนักงานรวมถึงลูกจ้างภายใต้การจัดการอย่างไม่เป็นทางการภายในห่วงโซ่อุปทานและสหภาพการค้า
- ผู้บริโภคหรือผู้ใช้ผลิตภัณฑ์

นอกจากนี้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องที่อาจสำคัญต่อการเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญอาจรวมถึง

- องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร (NGO) องค์กรภาคประชาสังคมท้องถิ่น สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (NHRI)
- องค์กรในระดับชุมชนและนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในท้องถิ่น
- กลุ่มอุตสาหกรรม
- รัฐบาลเจ้าบ้าน (ระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และระดับชาติ)
- หุ่นส่วนธุรกิจ
- นักลงทุน/ผู้ถือหุ้น

มีแหล่งข้อมูลจำนวนมากที่จะช่วยให้บริษัทสามารถระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของตนได้ (เช่น OECD 2015)

คำถามที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

ในสถานการณ์ที่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้ทรงสิทธิที่ได้ผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบมีจำนวนมาก บริษัทอาจร่วมกับตัวแทนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่น่าเชื่อถือ โดยเฉพาะในกรณีที่มีการร่วมมือกันเป็นรายบุคคลนั้นอาจส่งผลกระทบต่อสิทธิหรือผลประโยชน์ร่วมบางประการ

→ **ตัวอย่างเช่น** เมื่อตัดสินใจที่จะปรับโครงสร้างหรือปิดโรงงาน เช่นนี้ อาจเป็นเรื่องสำคัญที่บริษัทจะร่วมกับสหภาพแรงงานมากกว่าร่วมมือเป็นรายบุคคล เพื่อบรรเทาผลกระทบต่อการจ้างงานจากการตัดสินใจดังกล่าว เนื่องจากสิทธิของพนักงานในการก่อตั้งหรือเข้าร่วมสหภาพแรงงาน และสิทธิในการร่วมต่อรองเป็นสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล

องค์กรสามารถจัดลำดับความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบที่รุนแรงมากที่สุดสำหรับการเข้าไปมีส่วนร่วมของบริษัทได้ ทั้งนี้ ระดับของผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้ทรงสิทธิอาจบ่งบอกถึงระดับในการเข้าไปมีส่วนร่วมของบริษัทได้

คำถามที่ 9 “การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีนัยสำคัญ “Meaningful Stakeholder Engagement” คืออะไร

- การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นกระบวนการโต้ตอบ (Interactive Process) กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง โดยการมีส่วนร่วมนั้นสามารถดำเนินการผ่านกระบวนการต่างๆ เช่น การประชุม การรับฟังความคิดเห็น หรือการปรึกษาหารือได้ ในกรณีนี้ การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีนัยสำคัญจะมิใช่เป็นการสื่อสารสองทาง (Two-way Communication) และขึ้นอยู่กับความสุจริต (Good Faith) ของผู้เข้าร่วมทั้งสองฝ่าย⁶ อีกทั้ง ยังเป็นกระบวนการตอบสนองและต่อเนื่อง รวมถึงในหลายกรณี
- เป็นกระบวนการก่อนการตัดสินใจดำเนินการของภาคธุรกิจการมีส่วนร่วมแบบสองทิศทาง (Two-way Engagement) หมายถึง บริษัทและผู้ถือหุ้นสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ แบ่งปันมุมมองความเห็น และรับฟังมุมมองทางเลือกเพื่อความเข้าใจซึ่งกันและกัน อีกทั้ง ยังหมายถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีโอกาสช่วยออกแบบและดำเนินกิจกรรมการมีส่วนร่วมได้ด้วยตนเอง
- ทั้งบริษัทและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างถูกตั้งความคาดหวังว่าจะดำเนินการกิจกรรมที่มีส่วนร่วมด้วยเจตนาที่ดี ซึ่งหมายความว่า บริษัทมีส่วนร่วมด้วยความตั้งใจจริงที่จะทำความเข้าใจว่าผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องจะได้รับผลกระทบจากกิจกรรมของตนได้อย่างไร และยังหมายความอีกว่าบริษัทพร้อมที่จะแก้ไขผลกระทบเชิงลบที่ตนก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดขึ้น นอกจากนี้ ยังหมายความว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะสามารถแสดงให้เห็นผลประโยชน์ ความตั้งใจ และข้อห่วงกังวลของตนได้อย่างตรงไปตรงมา
- การมีส่วนร่วมแบบมีการตอบสนอง (Responsive Engagement) หมายความว่า บริษัทพยายามแจ้งการตัดสินใจของตนโดยนำเอามุมมองของผู้ที่น่าจะได้รับผลกระทบมาประกอบการตัดสินใจ สิ่งสำคัญคือต้องให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ทรงสิทธิที่อาจได้รับผลกระทบเข้ามามีส่วนร่วมก่อนทำการตัดสินใจใดๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อกลุ่มคนเหล่านี้⁷ ซึ่งรวมถึงการเตรียมข้อมูลทั้งหมดที่จำเป็นให้ทันเวลา เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ทรงสิทธิที่อาจได้รับผลกระทบสามารถตัดสินใจได้อย่างชาญฉลาด เนื่องจากการตัดสินใจของบริษัทอาจส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของกลุ่มคนเหล่านี้ นอกจากนี้ ยังหมายถึงการติดตามการดำเนินงานตามข้อ

6. OECD (2011), ความเห็นในนโยบายทั่วไป, ย่อหน้า 25

7. อาจต้องใช้ในบางกรณี เช่น เมื่อสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลเป็นส่วนหนึ่งของความเข้าใจด้านสิทธิมนุษยชน

คำถามที่เกี่ยวข้องกับภาพรวมของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

ตกลงที่ได้ตกลงไว้ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าผลกระทบเชิงลบที่มีหรืออาจมีผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ทรงสิทธิจะได้รับการแก้ไข ซึ่งรวมถึงผ่านบทบังคับการเยียวยาเมื่อบริษัทฯ เป็นผู้ก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบนั้นๆ

- การมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง หมายความว่า กิจกรรมการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จะดำเนินต่อไปตลอดระยะเวลาของการดำเนินงานหรือกิจกรรม โดยไม่เป็นการดำเนินการเพียงครั้งเดียว

การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีนัยสำคัญเป็นส่วนประกอบสำคัญของกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านอย่างไรก็ตาม แนวปฏิบัติฯ นี้ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นภาพรวมที่ครอบคลุมของปัญหาฯ มีแหล่งข้อมูลจำนวนมากที่จะช่วยให้บริษัทดำเนินการและจัดการกับข้อท้าทายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (เช่น OECD 2015 ซี)

คำถามที่ 10 เมื่อใดที่การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะมีความสำคัญต่อการรับทงของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีนัยสำคัญมีความสำคัญตลอดกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบและอาจได้รับผลกระทบอาจมีความเกี่ยวข้องเป็นพิเศษ ในกรณีของบริษัท

- ระบุผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นในบริบทของกิจกรรมของคน มีส่วนร่วมในการประเมินความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้น
- วางแผนป้องกันและบรรเทาการตอบสนองต่อความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบที่ก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดขึ้นโดยบริษัท
- ระบุรูปแบบของการเยียวยาสำหรับผลกระทบเชิงลบที่ก่อหรือมีส่วนร่วมก่อโดยบริษัท และเมื่อดำเนินการออกแบกระบวนการที่ทำให้เกิดการเยียวยาดังกล่าว
- ติดตามและสื่อสารถึงวิธีการแก้ไขผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดขึ้นในบริบทกิจกรรมของตนเอง

นอกจากนี้ ในบางกรณี การมีส่วนร่วมหรือการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก็เป็นสิทธิในตัวของมันเอง⁸

→ **ตัวอย่างเช่น** สิทธิของคนงานในการก่อตั้งหรือเข้าร่วมสหภาพแรงงาน และสิทธิในการเจรจาต่อรองร่วมกัน เป็นสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะมีส่วนร่วมกับสหภาพแรงงานหรือผู้แทนของคนงานเมื่อจะดำเนินการร่วมกับคนงานในประเด็นเหล่านี้ นอกจากนี้ อุตสาหกรรมสัมพันธ์ก็เป็นรูปแบบหนึ่งของการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

8. ตัวอย่างเช่น ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของชนพื้นเมืองดั้งเดิมช่วยให้รัฐปรึกษาหารือและให้ความร่วมมือกับชนพื้นเมืองดั้งเดิมที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะได้รับฉันทานุมัติที่ได้รับการรับรู้ นอกแ่งส่วนหน้า และเป็นอิสระ (FPIC) ในหลายสถานการณ์ รวมถึงการอนุมัติโครงการที่กระทบต่อที่ดินและอาณาเขต หรือทรัพยากรอื่นๆ (ดูข้อ 19 และ 32) อนุสัญญา ILO ฉบับที่ 169 ซึ่งผูกพันตามกฎหมายสำหรับประเทศที่ได้ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาแล้วโดยกำหนดให้รัฐทศปรึกษาหารือกับชนพื้นเมืองดั้งเดิมเพื่อตกลงหรือยินยอมในมาตรการที่เสนอ (ดูข้อ 6)

คำถามที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

สำหรับผลกระทบเชิงลบบางประเภทที่ก่อความเสียหายโดยรวม (เช่น การทุจริตซึ่งสร้างความเสียหายโดยรวมต่อประชากรภายใต้เขตอำนาจรัฐที่มีการทุจริต หรือการปล่อยก๊าซเรือนกระจกซึ่งทำให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวมหรือข้ามเขตแดน) การมีส่วนร่วมในวงกว้างกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบอาจเป็นไปได้ ในกรณีเหล่านี้ การมีส่วนร่วมกับผู้แทนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่น่าเชื่อถือหรือองค์กรตัวแทน (เช่น องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร ตัวแทนหน่วยงานสาธารณะ ฯลฯ) อาจมีประโยชน์กับบริษัท

นอกเหนือจากการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย บริษัทอาจต้องปรึกษาผู้เชี่ยวชาญในปัญหาหรือบริบทเฉพาะด้าน (เช่น นักวิชาการ องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร องค์กรท้องถิ่น) เพื่อขอคำแนะนำเมื่อมีการพัฒนาและดำเนินกิจกรรมตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

คำถามที่ 11 บริษัทสามารถมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นกลุ่มประปรายได้อย่างไร

การระบุและพยายามกำจัดอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นกับการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (เช่น ภาษา วัฒนธรรม เพศ และความไม่สมดุลทางอำนาจ หน่วยงานภายในชุมชน ฯลฯ) เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความมั่นใจว่าการมีส่วนร่วมนั้นมีประสิทธิภาพ

→ **ตัวอย่างเช่น** การแบ่งปันข้อมูลด้วยวาจาในชุมชนที่มีการอ่านออกเขียนได้น้อย นอกจากนี้ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลบางส่วนอาจเผชิญความเสี่ยงมากขึ้นในการเป็นกลุ่มประปรายและคนชายขอบ ตัวอย่างเช่น จากการติดตามทางสังคม ซึ่งโดยส่วนมากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นกลุ่มประปรายที่สุดมักจะได้รับผลกระทบมากที่สุดจากกิจกรรมของบริษัท ตัวอย่างเช่น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นผู้หญิง เด็ก และผู้ด้อยโอกาสทางสังคมอาจได้รับผลกระทบมากขึ้นจากกิจกรรมบริษัท หรือในทางอื่น ๆ อาจต้องการความสนใจเพิ่มเติมในบริบทของกิจกรรมการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนี้ มีแหล่งข้อมูลมากมายเกี่ยวกับวิธีการจัดการกับอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นกับการมีส่วนร่วมและการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นกลุ่มประปราย⁹

บริษัทสามารถทำงานร่วมกันในระดับอุตสาหกรรมหรือหลายอุตสาหกรรมเช่นเดียวกับที่กำกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน แม้ว่าบริษัทเหล่านี้ยังคงต้องรับผิดชอบในการสร้างความมั่นใจว่าการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านขององค์กรตนจะดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

▶ ดูหัวข้อ 1, ลักษณะ-ของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน, กรอบที่ 2

คำถามที่ 12 บริษัทต่างๆ สามารถร่วมมือกันในการดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านได้อย่างไร

คำแนะนำหลายข้อในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายใต้แนวปฏิบัติฯ นี้ อาจสามารถดำเนินการร่วมกับผู้อื่นได้ เช่น ผู้ปฏิบัติในภาคอุตสาหกรรมอื่นๆ หรือโดยร่วมมือกับสหภาพการค้า หรือผ่านโครงการที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย เป็นต้น

→ **ตัวอย่างเช่น** บริษัทอาจเป็นพันธมิตรหรือทำข้อตกลงโดยตรงร่วมกับสหภาพทางการค้าเพื่ออำนวยความสะดวกให้พนักงานเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบและดำเนินการกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน การดำเนินการตามมาตรฐานด้านสิทธิแรงงาน และการยื่นข้อร้องเรียน ทั้งนี้ ความตกลงกับสหภาพทางการค้าสามารถมีได้หลายรูปแบบและสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในสถานที่ทำงานบริษัทระดับภาคส่วนหรือระดับนานาชาติซึ่งความตกลงดังกล่าวรวมถึงข้อตกลงการเจรจาต่อรองร่วม ครอบคลุมความตกลงระดับโลก พิธีสาร และบันทึกความเข้าใจด้วย

9. ดูตัวอย่าง OECD (2016 ซี), ภาคผนวก บี-ดี

คำถามที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

ความร่วมมือจะเป็นประโยชน์ในการรวบรวมความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงและการแก้ปัญหาในระดับภาคส่วน การเพิ่มอำนาจต่อรองในขอบเขตที่เป็นไปได้กับความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่มีร่วมกัน ตลอดจนการสร้างความตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นสำหรับทุกฝ่าย ตัวอย่างเช่น ผ่านการรับรู้การประเมินความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่มีอยู่ และผ่านกรอบการรายงานทั่วไปของความสัมพันธ์ทางธุรกิจ นอกจากนี้ การแบ่งปันต้นทุนและการประหยัดต้นทุนมักจะเป็นประโยชน์ต่อความร่วมมือระดับภาคส่วน ▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 18, คำถามที่ 27-28, คำถามที่ 37 และกรอบที่ 5*

กรอบที่ 3 การกำกับดูแลที่ดีสำหรับโครงการความร่วมมือในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

รายการต่อไปนี้ประกอบด้วยตัวอย่างของการกำกับดูแลที่ดีซึ่งอาจช่วยบริษัทพิจารณาว่าโครงการความร่วมมือที่เข้าร่วมนั้นน่าเชื่อถือหรือไม่

โครงการ

- ได้ตั้งกลไกรับเรื่องร้องเรียนที่สามารถเข้าถึงได้และมีประสิทธิภาพ ซึ่งช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถหยิบยกข้อห่วงกังวลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของโครงการได้โดยไม่ต้องกลัวเรื่องการถูกละเมิด*
- มีกระบวนการที่เปิดโอกาสให้มีการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และกิจกรรมของโครงการ
- มีกระบวนการที่มีประสิทธิภาพสำหรับการสื่อสารในรายละเอียดของผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นกับบริษัทที่เข้าร่วมโครงการฯ ในเวลาที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนบริษัทในการดำเนินกิจกรรมการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน
- มีกระบวนการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการตรวจสอบและประเมินว่าโครงการนั้นบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของตนหรือไม่ รวมถึงการปรับปรุงนโยบาย กิจกรรม และแนวปฏิบัติใดๆ ที่มีไว้สำหรับบริษัทภายใต้โครงการฯ ตามความจำเป็น
- ได้พิจารณาถึงการมีผลประโยชน์ทับซ้อนตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นระหว่างบุคลากรระดับบริหารของโครงการและบริษัท และมีการสร้างกระบวนการเพื่อจัดการกับผลประโยชน์ทับซ้อนที่อาจเกิดขึ้น
- เปิดเผยแพร่รายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างการกำกับดูแลภายใน การจัดการด้านบุคลากร ทรัพยากร และกลไกการกำกับดูแล
- รายงานเกี่ยวกับการประเมินว่าเป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของตนที่เกี่ยวข้องกับวิธีปฏิบัติในการจัดหาความรับผิดชอบหรือไม่
- อนุญาตให้มีการรับรู้ร่วมกันของโครงการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านอื่นๆ ภายใต้การควบคุมคุณภาพที่เหมาะสม

* หมายถึงกลไกการร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของโครงการและไม่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียนที่โครงการอาจจัดตั้งขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้การเยียวยาแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบและสมาชิกของโครงการ

คำถามที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

การมีส่วนร่วมในโครงการไม่ได้เป็นการผลัดความรับผิดชอบต่อผลกระทบเชิงลบที่ได้ก่อ ร่วมก่อ หรือที่เชื่อมโยงโดยตรงจากบริษัทไปสู่โครงการเมื่อบริษัทมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการร่วมดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน ควรประเมินคุณภาพของโครงการเป็นอันดับแรก ซึ่งอาจรวมถึง

- การขอความเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องถึงความน่าเชื่อถือของโครงการ
- การประเมินว่าโครงการและกระบวนการของโครงการมีความน่าเชื่อถือหรือไม่ หรือสอดคล้องกับคำแนะนำในแนวปฏิบัติฯ นี้หรือไม่
- การสร้างความมั่นใจว่าการทำงานร่วมกันจะได้รับการประยุกต์ใช้และปรับให้เหมาะสมกับบริษัทในรูปแบบที่จำเป็นสำหรับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่มีประสิทธิภาพ
- การเป็นสมาชิกที่กระตือรือร้นในการทำงานร่วมกัน
- การใช้การกำกับดูแลที่ดีเมื่อมีการร่วมมือกันดำเนินการผ่านโครงการอย่างเป็นทางการ ► *ดูรอบที่ 3*

คำถามที่ 13 การร่วมมือกันสามารถก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านกฎหมายการแข่งขันทางการค้าได้หรือไม่

ในขณะนี้ในหลายๆ กรณี บริษัทสามารถร่วมมือกันในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านโดยไม่ละเมิดกฎหมายการแข่งขันทางการค้า บริษัทและโครงการความร่วมมือซึ่งบริษัทเข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องควรดำเนินการเชิงรุกเพื่อทำความเข้าใจกับกฎหมายการแข่งขันทางการค้าในเขตอำนาจรัฐและหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายดังกล่าว

→ **ตัวอย่างเช่น** บริษัทและโครงการความร่วมมือซึ่งบริษัทเข้าไปมีส่วนร่วมอาจจะ

- ขอคำแนะนำจากหน่วยงานด้านการแข่งขัน หากมีข้อสงสัยว่าการดำเนินการหรือกิจกรรมความร่วมมืออาจขัดหรือแย้งกับกฎหมายการแข่งขันทางการค้าและเป็นการเพิ่มความเสี่ยงทางกฎหมาย
- สร้างมาตรฐานความโปร่งใสให้แก่โครงการความร่วมมือเพื่อบรรเทาความกังวลในการแข่งขัน ทั้งนี้ หน่วยงานด้านการแข่งขันอาจตั้งข้อสงสัยในตัวโครงการหรือข้อตกลงระหว่างคู่แข่งขัน หากการดำเนินการเป็นการดำเนินการโดยลำพังทั้งหมด นอกจากนี้ ความโปร่งใยังช่วยชี้ให้เห็นถึงประเด็นที่เป็นปัญหาและทำให้แก้ไขปัญหา ดังกล่าวจะได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็ว
- สร้างแผนการปฏิบัติตามการต่อต้านการผูกขาด ในกรณีนี้ หน่วยงานที่มีอำนาจด้านการแข่งขันทางการค้ามักจะให้คำแนะนำเรื่องวิธีการออกแบบและบังคับใช้แผนการดำเนินงานที่ดีที่สุดเขตอำนาจรัฐดังกล่าว

คำถามที่เกี่ยวข้องกับการประเมินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

แต่ละเขตอำนาจรัฐจะมีกฎระเบียบที่แตกต่างกันเกี่ยวกับปัญหากฎหมายการแข่งขันทางการค้า อย่างไรก็ตาม มีคำถามนำบางคำถามที่บริษัทอาจนำมาพิจารณาเวลาประเมินความกังวลภายใต้กฎหมายการแข่งขันทางการค้าที่เกี่ยวข้องกับโครงการ RBC

→ ตัวอย่างเช่น

- ความร่วมมือหรือโครงการฯ นั้น รวมถึงข้อตกลงระหว่างคู่แข่งหรือไม่
- ความร่วมมือหรือโครงการนั้นดูเป็นการละเมิดกฎหมายการแข่งขันทางการค้าหรือไม่ (เช่น เกี่ยวข้องกับการตั้งราคา การฮั้วประมูล (การประมูลแบบสมคบคิด) ข้อจำกัดทางผลิตภัณฑ์ และการจัดสรร (หรือส่วนแบ่งทางการตลาด)
- ความร่วมมือหรือโครงการมีผลกระทบต่อการต่อต้านการแข่งขัน (เช่น ผลกระทบต่อตลาดผู้บริโภค อาทิ ราคาที่สูงขึ้นหรือการจำกัดการมีอยู่ของสินค้า/บริการ) โดยไม่คำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ว่าความร่วมมือหรือโครงการเหล่านี้ไม่ได้พยายามจำกัดการแข่งขัน หรือไม่
- เมื่อพิจารณาโดยรอบด้านแล้ว ผลกระทบในการสนับสนุนการแข่งขันของการร่วมมือหรือโครงการนั้นมีมากกว่าผลกระทบในการต่อต้านการแข่งขันหรือไม่
- ผลประโยชน์สาธารณะที่สร้างขึ้นโดยความร่วมมือหรือโครงการสามารถรวมอยู่ในหรือแทนที่การทดสอบความสมดุลย์โดยการชั่งน้ำหนักจากหลายปัจจัย (balancing test) ได้หรือไม่ ▶ ดู Capobianco, Gillard and Bijelic, 2015

คำถามที่เกี่ยวข้อง กับกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

ผลงานการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อนโยบายและระบบการบริหาร

การดำเนินการจัดทำ ประกาศใช้ และเผยแพร่การผสมนโยบายด้าน RBC ที่แสดงให้เห็นถึงคำมั่นของบริษัทต่อหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่บรรจุอยู่ในแนวทาง OECD สำหรับ MNEs และแผนการดำเนินงานตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ห่วงโซ่อุปทาน และความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่นๆ ของบริษัท ▶ ดูหัวข้อ 2, 1.1

คำถามที่ 14 นโยบาย RBC มีรายละเอียดเป็นอย่างไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 1.1

ดังที่ระบุไว้ในแนวปฏิบัติฯ นโยบาย RBC ของบริษัทจะเกี่ยวกับข้อผูกพันที่ครอบคลุมโดยแนวทาง OECD สำหรับ MNEs และจะครอบคลุมถึงข้อผูกพันในรายละเอียดเกี่ยวกับความเสี่ยงที่สำคัญที่สุดขององค์กร นอกจากนี้ นโยบาย ดังกล่าวยังอาจเป็นประโยชน์ต่อบริษัทในการใช้นโยบาย RBC เพื่ออธิบายวิธีการจัดลำดับความสำคัญภายใต้ระบบของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน ด้าน RBC ขององค์กร (เช่น เหตุใดความเสี่ยงบางประเภท จึงมีความสำคัญกว่าความเสี่ยงอื่นๆ)

นโยบาย RBC ยังสามารถชี้ให้เห็นว่าบริษัทจะบูรณาการความรับผิดชอบต่ออย่างไร อาทิ วิธีเข้าถึงการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการขยายผลกระทบ ยังไปถนัดนั้น นโยบายดังกล่าวยังสามารถกำหนดความคาดหวังของบริษัทในการประยุกต์ใช้นโยบาย RBC ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพนักงาน (รวมถึงลูกจ้าง ลูกจ้างชั่วคราว และบุคลากรอื่นๆ ที่ทำงานให้แก่องค์กร) ตลอดจนความสัมพันธ์ทางธุรกิจของบริษัท ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 18 นโยบาย RBC ของบริษัทอาจได้รับการออกแบบให้เข้ากับบริบทหรือการดำเนินการในระดับท้องถิ่นก็ได้ เช่น บริษัทย่อยของบรรษัทข้ามชาติขนาดใหญ่ที่ดำเนินงานในประเทศที่มีความเสี่ยงด้านแรงงานเป็นการเฉพาะอาจปรับนโยบาย RBC ของบริษัทแม่เพื่อแก้ไขปัญหารับมือเฉพาะเหล่านี้

คำถามที่ 15 ความชำนาญทางด้านใดบ้างที่สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนานโยบาย RBC ▶ ดูหัวข้อ 2, 1.1

เราสามารถพบนโยบายต้นแบบที่มีประสิทธิภาพในอุตสาหกรรมหรือโครงการที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย (Multi-Stakeholder Initiative) ซึ่งมีอยู่สำหรับหลายภาคส่วนได้ ทั้งนี้ บริษัทอาจพิจารณาใช้นโยบายเหล่านี้มาใช้หรือจะสร้างขึ้นใหม่ เพื่อช่วยให้บริษัทสามารถบรรลุคำแนะนำภายใต้หัวข้อ 2, 1.1 ของแนวปฏิบัติฯ นี้ และเหมาะสมกับภาคส่วนหรือภูมิศาสตร์ขององค์กร¹⁰

การปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องอาจเป็นประโยชน์ในการพัฒนานโยบาย RBC โดยเฉพาะในบริษัทที่ไม่เคยมีนโยบายต้นแบบที่มีประสิทธิภาพ ในการนี้ แนวปฏิบัติจากองค์กรนายจ้าง สมาคมอุตสาหกรรม องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร หรือโครงการที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย สามารถเป็นประโยชน์ในการพัฒนานโยบายดังกล่าวได้

▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 8-11

การนำเอาหน่วยงานต่างๆ ขององค์กรเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายสามารถช่วยให้ระบุวิธีการที่สอดคล้องกับความเป็นจริงและมีประสิทธิภาพในการดำเนินการตามนโยบายได้ ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 16

10. ตัวอย่างเช่น ดู OECD (2016 เอ) “นโยบายห่วงโซ่อุปทานต้นแบบสำหรับห่วงโซ่อุปทานระดับโลกที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งมาจากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งและมีความเสี่ยงสูง” ดูเพิ่มเติม OECD (2017 เอ) “นโยบายบริษัทต้นแบบสำหรับห่วงโซ่อุปทานการเกษตรที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม”

พยายามพัฒนานโยบายด้าน RBC เข้ากับกลไกกำกับดูแลของบริษัทและแผนนโยบายฯ ดังกล่าวไว้ในระบบการบริหารองค์กรเพื่อให้นโยบายเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทางธุรกิจทั่วไป ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระ การดำเนินงานที่เป็นเอกเทศ และโครงสร้างทางกฎหมายขององค์การพหุเหล่านี้ตามกรอบของกฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศ

▶ ดูหัวข้อ 2, 1.2

คำถามที่ 16 ควรพิจารณาถึงกลุ่มหรือหน่วยธุรกิจใดในการพัฒนาและการจัดวางวัตถุประสงค์ให้เข้ากับนโยบาย RBC ของบริษัท ▶ ดูหัวข้อ 1, ลักษณะของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน - สารสำคัญ, หัวข้อ 2, 1.2

การจัดวางตำแหน่งทีมงานและหน่วยธุรกิจจะมีลักษณะเป็นอย่างไรในทางปฏิบัติจะขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของบริษัที่เป็นหลัก เช่น ลักษณะของกิจกรรม ขนาด และลักษณะของความเสี่ยงเฉพาะที่บริษัทเผชิญ ในกรณีนี้ บริษัทอาจพิจารณาว่าหน่วยธุรกิจใดของตนที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบาย RBC ของบริษัทเพื่อระบุสิ่งที่ต้องพิจารณาเพื่อรับรองว่าวัตถุประสงค์ต่างๆ มีความสอดคล้องกันซึ่งอาจรวมถึง

- ผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจระดับสูงเกี่ยวกับบริษัท (เช่น คณะกรรมการบริหารและผู้บริหารระดับสูง)
- ผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติ (เช่น ฝ่ายกฎหมาย ฝ่ายปฏิบัติการ ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ฝ่ายสิ่งแวดล้อม ในการจัดการระดับพื้นที่)
- ผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจใหม่ (เช่น ฝ่ายจัดหา ฝ่ายจัดซื้อ ฝ่ายขาย ผู้จัดการกองทุนการลงทุน) ▶ ดูตาราง 5
- ผู้รับผิดชอบในการพัฒนาหรือกำกับดูแลผลิตภัณฑ์และการดำเนินงานที่เชื่อมโยงกับความเสี่ยง (เช่น นักออกแบบผลิตภัณฑ์ หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการและฝ่ายเทคนิค)
- ผู้รับผิดชอบการขายและการตลาดของผลิตภัณฑ์หรือบริการ

ทั้งนี้ ผู้รับผิดชอบข้างต้นอาจมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามขั้นตอนของกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านตามความเป็นจริงด้วย (เช่น การพัฒนา นโยบาย RBC และการบูรณาการระบบการบริหารจัดการ หรือการระบุ หรือป้องกัน และบรรเทาผลกระทบ) ทั้งนี้โดยคำนึงถึงโครงสร้างขององค์กร มันเป็นเรื่องสำคัญเช่นกันที่จะต้องแน่ใจว่าหน่วยงานย่อย แพรนไชส์ หรือสำนักงานในระดับท้องถิ่นมีการดำเนินนโยบายที่สอดคล้องกับข้อผูกพันและกระบวนการของบริษัท ถึงแม้ว่าองค์การพหุเหล่านี้สามารถปรับปรุงนโยบาย RBC ให้เข้ากับบริบทท้องถิ่นได้ก็ตาม ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 14

ตาราง 5 ตัวอย่างของแผนกและบทบาทที่อาจเกี่ยวข้องในการดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

แผนก และ/หรือหน้าที่	ประเด็น*
ความยั่งยืน, การดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR), การจัดหาทรัพยากรอย่างมีจริยธรรม	ประเด็นทั้งหมด/จำนวนมาก ภายใต้แนวปฏิบัติ OECD สำหรับ MNEs เนื่องจากแผนก/หน้าที่เหล่านี้มักเป็นผู้นำ/บุคคลสำคัญ/ผู้ประสานงานในประเด็น RBC
สิ่งแวดล้อมและ/หรือสังคม	<ul style="list-style-type: none">● สิ่งแวดล้อม● สุขภาพและความปลอดภัย● สิทธิมนุษยชน● ประเด็นด้านสังคมอื่นๆ ที่ไม่มีแผนก/หน้าที่อื่นๆ ดำเนินการแก้ไข
ทรัพยากรมนุษย์	<ul style="list-style-type: none">● การจ้างงานและอุตสาหกรรมสัมพันธ์● อาชีวอนามัยและความปลอดภัย● สิทธิมนุษยชน● การสรรหาบุคลากร
ผู้แทนของพนักงาน ผู้แทนสหภาพการค้า	<ul style="list-style-type: none">● การจ้างงานและอุตสาหกรรมสัมพันธ์● อาชีวอนามัยและความปลอดภัย● สิทธิมนุษยชน
การดำเนินการ และการผลิต	<ul style="list-style-type: none">● สิ่งแวดล้อม● อาชีวอนามัยและความปลอดภัย● สิทธิมนุษยชน● การคุ้มครองผู้บริโภค
กฎหมาย	<ul style="list-style-type: none">● การปฏิบัติตามกฎหมาย● การจ้างงานและอุตสาหกรรมสัมพันธ์● การต่อต้านการติดสินบนและการทุจริต● สิทธิมนุษยชน● การคุ้มครองผู้บริโภค● การเปิดเผยข้อมูล● การทำสัญญากับความสัมพันธ์ทางธุรกิจ
การปฏิบัติตามหลักจริยธรรม/ความซื่อสัตย์	<ul style="list-style-type: none">● การปฏิบัติตามหลักทั่วไปมากขึ้น● การต่อต้านการติดสินบนและการทุจริต
การจัดซื้อ ห่วงโซ่อุปทาน ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ	<ul style="list-style-type: none">● ประเด็นทั้งหมดภายใต้แนวปฏิบัติ OECD สำหรับ MNEs ในห่วงโซ่อุปทาน รวมทั้งความสัมพันธ์ทางธุรกิจ● การคัดกรอง การทำสัญญา และการตรวจสอบห่วงโซ่อุปทาน/ความสัมพันธ์ทางธุรกิจสำหรับประเด็นเหล่านี้

ตาราง 5 ตัวอย่างของแผนกและหน้าที่ที่อาจเกี่ยวข้องในการดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

การขายและการตลาด	<ul style="list-style-type: none"> • สิทธิมนุษยชน • การคุ้มครองผู้บริโภค • การเปิดเผยข้อมูล
การพัฒนาชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> • การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย • สิ่งแวดล้อม • สุขภาพชุมชนและความปลอดภัย • สิทธิมนุษยชน • การเปิดเผยข้อมูล
กิจการภายนอก การรายงาน	<ul style="list-style-type: none"> • การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย • การเปิดเผยข้อมูล
การจัดการความเสี่ยง	<ul style="list-style-type: none"> • อาจเป็นทุกประเด็น
การตรวจสอบบัญชี	<ul style="list-style-type: none"> • อาจเป็นทุกประเด็น
ผู้บริหารระดับสูง	<ul style="list-style-type: none"> • อาจเป็นทุกประเด็น
คณะกรรมการบริหาร/เจ้าของ	<ul style="list-style-type: none"> • อาจเป็นทุกประเด็น

* รายการประเด็นภายใต้แนวทาง OECD สำหรับ MNEs ที่อาจเกี่ยวข้องเป็นการเฉพาะกับแผนก/หน้าที่ในการพิจารณาการดำเนินการตามบทบาทในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านหรือสนับสนุนตามความเชี่ยวชาญของตนนั้นไม่ได้จำกัดเพียงเท่านั้น

คำถ้อยที่ 17 ความแตกต่างด้านบทบาทระหว่างคณะกรรมการบริหารและผู้บริหารในการสร้างความมั่นใจว่ามีการนำ RBC มาใช้คืออะไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 1.2

คณะกรรมการบริหารโดยทั่วไปจะมีส่วนร่วมในการอนุมัตินโยบาย RBC ของบริษัท นอกจากนี้ ยังอาจมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ทางธุรกิจที่อาจมีความหมายสำหรับ RBC ตลอดจนยังสามารถเข้าไปแทรกแซงในกรณีที่ไม่มีการดำเนินการตามนโยบาย RBC และมีการเรียกร้องให้ฝ่ายบริหารเข้ามาจัดการ ดังนั้น การแต่งตั้งสมาชิกคณะกรรมการบริหารที่มีความเชี่ยวชาญ และมีความรับผิดชอบด้าน RBC จะเป็นประโยชน์อย่างมากกับบริษัท ในการนี้ หลักการกำกับดูแลกิจการของ G20/OECD จึงตระหนักว่าความรับผิดชอบที่สำคัญของคณะกรรมการบริหาร คือ การกำกับดูแลระบบการจัดการความเสี่ยงและระบบต่างๆ ที่ถูกออกแบบมาเพื่อให้แน่ใจว่าบริษัทจะปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อาทิ กฎหมายภาษี การแข่งขัน แรงงาน สิ่งแวดล้อม โอกาสที่เท่าเทียมกัน การต่อต้านการทุจริต และกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย (OECD 2015เอ, บทที่ ๖) ในทางตรงกันข้าม ฝ่ายบริหารจะเป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนายุทธศาสตร์เพื่อให้มั่นใจว่ามีการนำนโยบาย RBC ไปปฏิบัติจริง ในขณะที่บทบาทของคณะกรรมการบริหารและฝ่ายบริหารมีความแตกต่างกัน ในทางปฏิบัติผู้บริหารระดับสูงอาจนั่งอยู่ในตำแหน่งคณะกรรมการบริหารของบริษัทด้วย ดังนั้นจึงสามารถมีได้ทั้งสองบทบาท

กำหนดความคาดหวังและนโยบายที่เกี่ยวกับ RBC ไว้ในการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้จัดจำหน่ายและความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่นๆ

▶ ดูหัวข้อ 2, 1.3

คำถามที่ 18 เราสามารถกำหนดความคาดหวังเรื่อง RBC ในความสัมพันธ์ทางธุรกิจได้อย่างไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 1.3

นอกเหนือจากความคาดหวังที่ชัดเจนของความสัมพันธ์ทางธุรกิจนโยบาย RBC ขององค์กรแล้ว เราสามารถนำขั้นตอนเพิ่มเติมมาใช้เพื่อให้แน่ใจว่าความคาดหวังใน RBC จะเกิดขึ้นในความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

→ **ตัวอย่างเช่น** ตามที่ระบุไว้ในแนวปฏิบัติฯ ความคาดหวังต่อความสัมพันธ์ทางธุรกิจใหม่สามารถสื่อสารและตกลงผ่านความตกลงอย่างเป็นทางการหรือเอกสาร (เช่น ผ่านประมวลจริยธรรมของผู้จัดจำหน่าย สัญญาร่วมทุน จดหมายจ้างเลี้ยงถึงผู้ลงทุน ฯลฯ) ความตกลงหรือเอกสารเหล่านี้อาจรวมถึง

- ความคาดหวังว่าความสัมพันธ์ทางธุรกิจจะเป็นไปตามแนวทาง OECD สำหรับ MNEs และ/หรือแนวปฏิบัติหรือมาตรฐานที่สอดคล้องกัน
- ความคาดหวังเกี่ยวกับความโปร่งใส การตรวจสอบ และการรายงานโดยความสัมพันธ์ทางธุรกิจ
- รายละเอียดโดยเฉพาะจะแจ้งเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่คาดว่าจะลดทอนความต้องการต่อความสัมพันธ์ทางธุรกิจของตนผ่านห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าหรือไม่
- มูลเหตุของการยกเลิกสัญญาเนื่องจากความล้มเหลวในการตอบสนองต่อความคาดหวังที่เกี่ยวข้องกับแนวทาง OECD สำหรับ MNEs

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการตัดสินใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจครั้งใหม่อาจพิจารณาเกณฑ์ของ RBC ก่อนที่จะตัดสินใจเข้าสู่ความสัมพันธ์ทางธุรกิจครั้งใหม่ โดยอาจจะทำผ่านการประยุกต์ใช้กระบวนการกำหนดคุณสมบัติล่วงหน้า เกณฑ์การเสนอราคา หรือเกณฑ์การคัดกรอง ที่คำนึงถึงประเด็น RBC

ในหลายๆ กรณีที่ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ (เช่น ผู้จัดจำหน่าย) มีลูกค้าเป็นจำนวนมาก และอาจจัดหาบริการและสินค้าให้แก่ภาคอุตสาหกรรมมากกว่าหนึ่งภาค ด้วยเหตุนี้ ในบางกรณี จึงอาจเป็นไปได้ในทางปฏิบัติหรือเป็นการสำหรับบริษัทที่จะกำหนดความคาดหวังของตัวเองต่อผู้จัดจำหน่าย/ความสัมพันธ์ทางธุรกิจโดยไม่คำนึงถึงความคาดหวังที่มีอยู่หรือความคาดหวังที่อาจขัดแย้งที่ถูกลงไว้ในความสัมพันธ์ทางธุรกิจโดยลูกค้าหรือความสัมพันธ์อื่นๆ ขององค์กร ในกรณีนี้ บริษัทสามารถจัดการกับความท้าทายนี้ได้โดย

- สร้างความสอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศและมาตรฐานระดับภาคอุตสาหกรรมในภาพกว้างที่เกี่ยวกับความคาดหวังของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของห่วงโซ่อุปทาน
- ร่วมมือกับผู้ปฏิบัติรายอื่นๆ ในภาคอุตสาหกรรม เกี่ยวกับความคาดหวังร่วมกันในความสัมพันธ์ทางธุรกิจ รวมถึงผ่านงานนโยบายร่วมกันด้าน RBC และกรอบการรายงาน ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 12
- การมีส่วนร่วมกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจเกี่ยวกับวิธีการลดและปรับปรุงความต้องการที่ขัดแย้งกันผ่านลูกค้าและระบุโครงการ นโยบาย หรือแผนการเพิ่มเติม เพื่อทำความเข้าใจร่วมกัน

ระบุและประเมินผลกระทบเชิงลบตามจริงและที่อาจเกิดขึ้นที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ บริการ ของบริษัท

ดำเนินการกำหนดขอบเขตอย่างกว้างเพื่อระบุขอบเขตทั้งหมดของธุรกิจ โดยครอบคลุมการดำเนินงานและความสัมพันธ์ทางธุรกิจ รวมทั้งห่วงโซ่อุปทานของบริษัทซึ่งอาจพบความเสี่ยงด้าน RBC ได้มากที่สุด และอาจเป็นความเสี่ยงที่สำคัญที่สุด

▶ ดูหัวข้อ 2, 2.1

คำถามที่ 19 การกำหนดขอบเขตหมายถึงอะไร และการกำหนดขอบเขตของบริษัทควรครอบคลุมแค่ไหน ▶ ดูหัวข้อ 2, 2.1

การกำหนดขอบเขต หมายถึง กระบวนการเริ่มต้นในการระบุความเสี่ยงที่สำคัญตลอดการดำเนินงานของบริษัท (เช่น กิจกรรมต่างๆ และสายผลิตภัณฑ์) และความสัมพันธ์ทางธุรกิจขององค์กร (รวมถึงทุกขั้นตอนของห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่แห่งคุณค่า) การกำหนดขอบเขตควรเป็นไปอย่างกว้างขวางเพื่อใช้เป็นการดำเนินการเริ่มต้นของการจัดลำดับความสำคัญ อย่างไรก็ตาม ในอีกนัยหนึ่ง การประเมิน (ภายใต้หัวข้อ 2, 2.2) หมายถึง กระบวนการเชิงลึกที่จะระบุและประเมินลำดับความสำคัญของความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือความสัมพันธ์ทางธุรกิจเป็นการเฉพาะเจาะจง

▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 23-28

ในทางปฏิบัติ วิธีกำหนดขอบเขตจะแตกต่างกันตามลักษณะของบริษัท โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตความเสี่ยงผ่านความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

→ **ตัวอย่างเช่น** สถาบันนักกลองอาจพึ่งพาการบริการวิจัยการตลาดและแหล่งข้อมูลภายนอกอื่นๆ (รายงานภาคประชาสังคม สื่อต่างๆ ฯลฯ) เพื่อกำหนดขอบเขตความเสี่ยงในพอร์ตการลงทุน ในขณะที่ ผู้ค้าปลีกอาจวาดภาพโครงสร้างของห่วงโซ่อุปทานและระบุพื้นที่เสี่ยงทั่วไปตามปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ระดับภาคส่วน ด้านผลิตภัณฑ์ หรือด้านบริษัท ที่เฉพาะเจาะจง

อย่างไรก็ตาม หากบริษัทได้รับทราบ (เช่น ผ่านรายงาน การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กลไกการร้องเรียน) ว่าสายการผลิต ผลิตภัณฑ์หรือส่วนประกอบย่อยเกี่ยวข้องกับความเสี่ยง ในกรณีนี้ การพิจารณาข้อมูลควบคู่ไปกับข้อมูลอื่นๆ ที่รวบรวมได้ระหว่างการกำหนดขอบเขตถือเป็นเรื่องสำคัญ

กรอบที่ 4 เมื่อใดที่การทำแผนภาพห่วงโซ่อุปทานจะเหมาะสมกับกระบวนการกำหนดขอบเขตและการประเมิน

ในระหว่างกระบวนการกำหนดขอบเขต บริษัทจำเป็นต้องจัดทำแผนการดำเนินงานทั่วไป ตลอดจนโครงสร้างของห่วงโซ่อุปทานเพื่อระบุกิจกรรม แนวภูมิศาสตร์ ผลิตภัณฑ์ หรือความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูง ในกรณีที่บริษัทมุ่งดำเนินการในพื้นที่ความเสี่ยงสูงเหล่านี้ บริษัทอาจต้องจัดทำแผนที่มียาละเอียดมากขึ้นของความสัมพันธ์ทางธุรกิจเป็นรายกรณีไปตามความเป็นจริงเพื่อระบุความสัมพันธ์เฉพาะทางธุรกิจสำหรับการประเมินเพิ่มเติม (ดูหน้าถัดไป)

ระบุและประเมินผลกระทบเชิงลบตามจริงและที่อาจเกิดขึ้นที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ บริการ ของบริษัท

กรอบที่ 4 เมื่อใดที่การกำหนดภาพห่วงโซ่อุปทานจะเหมาะสมกับกระบวนการกำหนดขอบเขตและการประเมิน

ตัวอย่างเช่น ในระหว่างการกำหนดขอบเขต บริษัทยานยนต์อาจพบว่าแบตเตอรี่ของตนมีแนวโน้มที่จะมีความเสี่ยงสำคัญมากกว่าส่วนประกอบอื่นๆ ในจุดนี้ จึงเป็นไปได้ยากที่บริษัทจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้จัดจำหน่ายรายย่อยและประเทศต้นทางประกอบประเมินรายละเอียดของห่วงโซ่อุปทานแบตเตอรี่ของตน แต่บริษัทอาจพยายามรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับแหล่งผลิตแบตเตอรี่เป็นอันดับแรก จัดทำร่างแผนขั้นตอนที่มีความเสี่ยงสูงภายในห่วงโซ่อุปทานของผลิตภัณฑ์เหล่านี้ ข้อมูลประเภทที่น่าจะเป็นแหล่งกำเนิดของวัสดุในแบตเตอรี่ตลอดจนคุณภาพและลักษณะของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่ดำเนินการโดยผู้จัดจำหน่ายรายย่อยที่มีความเสี่ยงสูง หลังจากนั้นบริษัทจึงสามารถเริ่มจัดลำดับความสำคัญของความสัมพันธ์ทางธุรกิจเป็นราย ๆ สำหรับการประเมินเชิงลึกและการดำเนินการอื่นๆต่อไป

ตัวอย่างเช่น ภายหลังจากพิจารณาทั่วทั้งสายผลิตภัณฑ์ต่างๆแล้ว บริษัทที่ดำเนินงานในอุตสาหกรรมรองเท้าอาจระบุว่ารองเท้าหนังของตนมีความเสี่ยงสูงด้านแรงงานและสิ่งแวดล้อมที่เชื่อมโยงกับกระบวนการฟอกหนัง ดังนั้น บริษัทอาจวางแผนภาพความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่เฉพาะเจาะจง (เช่น โรงฟอกหนัง) ที่เชื่อมโยงกับการผลิตผลิตภัณฑ์หนังสัตว์ เพื่อจัดลำดับความสำคัญของผู้จัดจำหน่าย

คำถามที่ 20 ความเสี่ยงระดับภาคส่วน ผลิตภัณฑ์ ภูมิศาสตร์ และระดับองค์กร หมายถึงอะไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 1.3

การพิจารณาความเสี่ยงระดับภาคส่วน ความเสี่ยงด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยเสี่ยงทางภูมิศาสตร์ และปัจจัยความเสี่ยงระดับองค์กรอาจจะมีประโยชน์ในการกำหนดขอบเขตความเสี่ยงในการดำเนินงาน ตลอดจนความสัมพันธ์ทางธุรกิจของตัวบริษัทเอง ปัจจัยเสี่ยงเหล่านี้ถูกกำหนดโดยผลกระทบที่เกิดขึ้นอดีตและปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่

- ความเสี่ยงระดับภาคส่วน คือ ความเสี่ยงที่แพร่หลายภายในภาคการผลิตทั่วโลก อันเป็นผลมาจากลักษณะกิจกรรม ผลิตภัณฑ์ และกระบวนการผลิต ของภาคการผลิตนั้น ตัวอย่างเช่น ภาคการสกัดทรัพยากรมักเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่สภาพแวดล้อมขนาดใหญ่และผลกระทบต่อชุมชนท้องถิ่น ส่วนในภาคอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและรองเท้าก็จะเป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสิทธิสภาพการค้า อาชีวอนามัย

11. ดู OECD (2017 เอ) สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเสี่ยงในภาคอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า และ ดู OECD (2016 ซี) สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเสี่ยงที่เชื่อมโยงกับภาคการสกัดทรัพยากร

ระบุและประเมินผลกระทบเชิงลบตามจริงและที่อาจเกิดขึ้นที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ บริการ ของบริษัท

และความปลอดภัย และค่าแรงที่ต่ำ ซึ่งเป็นความเสี่ยงที่แพร่หลายเมื่อเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ¹¹

- ความเสี่ยงด้านผลิตภัณฑ์ที่เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการนำเข้าหรือกระบวนการผลิตที่ใช้ในการพัฒนาหรือใช้ผลิตภัณฑ์เฉพาะ ตัวอย่างเช่น ผลิตภัณฑ์ที่เครื่องนุ่งห่มที่ประดับด้วยลูกบิดหรืองานเย็บปักถักร้อยมีความเสี่ยงสูงกว่าในการจ้างแรงงานนอกระบบ งานที่อันตราย และโทรศัพท์กับคอมพิวเตอร์ อาจมีส่วนประกอบที่เสี่ยงต่อการถูกขุดมาจากพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง
- ความเสี่ยงทางภูมิศาสตร์ คือ เงื่อนไขในบางประเทศซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงระดับภาคส่วนมากขึ้น ทั้งนี้ปัจจัยความเสี่ยงทางภูมิศาสตร์โดยทั่วไปสามารถจำแนกได้ว่าเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับกฎระเบียบ (เช่น การวางแนวทางให้สอดคล้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศ) การกำกับดูแล (เช่น ความเข้มแข็งของผู้ตรวจหลักนิติธรรม ระดับของการทุจริต) บริบททางเศรษฐกิจและสังคม (เช่น อัตราความยากจนและการศึกษา ความปรารถนาและการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มประชากรที่เป็นการเฉพาะ) และบริบททางการเมือง (เช่น การเกิดความขัดแย้ง)
- ความเสี่ยงระดับองค์กร คือ ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับบริษัทเป็นการเฉพาะเจาะจง เช่น การกำกับดูแลที่อ่อนแอ ประวัติการดำเนินการที่ไม่ดีเกี่ยวกับการเคารพสิทธิมนุษยชน สิทธิแรงงาน มาตรฐานการต่อต้านการทุจริต มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม หรือการขาดวัฒนธรรมองค์กรเกี่ยวกับ RBC

คำถามที่ 21 ตัวอย่างแหล่งข้อมูลสำหรับการวิจัยแบบกฤตภูมิ (Desk-based Research) คืออะไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 2.1

ความเสี่ยงระดับภาคส่วนและผลิตภัณฑ์ส่วนมาก รวมทั้งสถานการณ์ในบางประเทศ เป็นที่รู้จักกันดีหรือเข้าใจได้ง่ายจากข้อมูลที่มีอยู่ ตัวอย่างเช่น ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่เป็นอันตรายของกระบวนการทางเทคนิคและผลิตภัณฑ์บางเรื่องเป็นที่เข้าใจโดยทั่วไป ภายในภาคส่วนการผลิตนั้น

รายงานที่จัดทำโดยองค์กรระหว่างประเทศ องค์กรภาคประชาสังคม สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หน่วยงานรัฐบาล สหภาพการค้า สมาคมนายจ้าง และสมาคมธุรกิจอาจให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ตลอดทั้งกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงของการกำหนดขอบเขตความเสี่ยง บทความของสื่ออาจสร้างความเข้าใจใน

สถานการณ์ทางสังคมและการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และระดับประเทศ ▶ ดูตาราง 5 สำหรับรายการเอกสาร
อย่างไรก็ดี มันเป็นเรื่องสำคัญสำหรับบริษัทในการประเมินความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลที่ต้องใช้สำหรับข้อมูลความเสี่ยง สิ่งนี้เป็นเรื่องสำคัญอย่างมากโดยเฉพาะกับแหล่งข้อมูลที่ส่งต่อกันมา เช่น การประเมินและงานวิจัยพื้นฐานที่ทำได้โดยลูกค้า บริษัทที่ควบรวม หรือบริษัทอื่นๆ ในระดับเดียวกัน ตลอดจนแหล่งข้อมูลกฤตภูมิทั้งหลาย ทั้งนี้การประเมินความถูกต้องของข้อมูลสามารถทำได้ โดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์ที่เทียบเคียงโดยเปรียบเทียบกับแหล่งข้อมูลอื่นๆ การพิจารณาลักษณะ แหล่งที่มา และวันเผยแพร่ของข้อมูล ตลอดจนการปรึกษาหารือกับบุคคลที่สาม เช่น องค์กรภาคประชาสังคม ในจุดที่มีข้อสงสัย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ข้อมูลที่นำเสนอในรายงานภายนอกไม่จำเป็นต้องถูกตรวจสอบอย่างสมบูรณ์เพื่อให้บริษัทใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการค้นคว้าเพิ่มเติม

ระบุและประเมินผลกระทบเชิงลบตามจริงและที่อาจเกิดขึ้นที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ บริการ ของบริษัท

ตาราง 5 ตัวอย่างของแผนกและบทบาทที่อาจเกี่ยวข้องในการดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ

- สัญญา ใบอนุญาต กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง นโยบายของบริษัทที่อธิบายกรอบของกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ
- การวิจัยขั้นพื้นฐานและการประเมินผลกระทบที่ได้รับการมอบหมายโดยบุคคลอื่นๆ หรือระหว่างขั้นตอนแรกๆของการดำเนินโครงการ
- ข้อมูลที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการจ้างงานระดับความยากจน มาตรฐานสุขภาพและการศึกษา ค่าจ้าง เงื่อนไขการทำงาน และอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ฯลฯ
- ข้อมูลสำมะโนประชากร ข้อมูลเกี่ยวกับอัตรารายได้ และอัตราความยากจน (ซึ่งข้อมูลอาจไม่น่าเชื่อถือในบางบริบททางเศรษฐกิจที่กำลังพัฒนา)
- การกำหนดพื้นที่ดิน และข้อมูลอื่นๆ เกี่ยวกับโครงการหรือกิจกรรม
- ตัวชี้วัดสำคัญที่รวบรวมผ่านระบบข้อมูลทางภูมิศาสตร์ แผนที่ และแหล่งที่มาอื่นๆ
- เอกสารอื่นๆ ที่มีอยู่หรือข้อมูลที่ส่งต่อกันมา ในกรณีที่ได้มา (ถ้ามี)
- ความทุกข์ยากของชุมชนท้องถิ่นและบันทึกความต้องการ

แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ

- การศึกษาและดัชนีซึ่งจัดทำโดยนักวิชาการสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หน่วยงานราชการ และองค์กรภาคอุตสาหกรรม
- การศึกษาและรายงานซึ่งจัดทำโดยองค์กรระหว่างรัฐบาลและสถาบันพัฒนาระดับพหุภาคีและทวิภาคี
- การศึกษาและดัชนีที่พัฒนาโดยองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร และองค์กรสหภาพการค้า ทั้งในระดับภาคส่วน ระดับประเทศ และระดับระหว่างประเทศ
- ข้อมูลเกี่ยวกับแผนการลงทุนหรือการพัฒนาชุมชนที่เกี่ยวข้องกับโครงการอุตสาหกรรมอื่นๆ ในพื้นที่หรือภูมิภาค
- การศึกษาที่ดำเนินการโดยชุมชน เช่น โดยชนพื้นเมืองหรือองค์กรตัวแทนของชนพื้นเมืองเกี่ยวกับประเด็นสำคัญที่อาจเกี่ยวข้องกับการพัฒนาโครงการ
- รายงานที่มีอยู่ซึ่งจัดทำโดยบริษัทอื่นที่ดำเนินงานอยู่ในพื้นที่ท้องถิ่นหรือภูมิภาค

คำถามที่ 22 การขาดข้อมูล (Information Deficits) สามารถแก้ไขได้อย่างไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 2.1-2.2

กลยุทธ์บางอย่างสามารถเป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาการขาดข้อมูลความเสี่ยงที่เชื่อมโยงกับกิจกรรมและความสัมพันธ์ทางธุรกิจของบริษัท โดยคำนึงถึงสภาวการณ์และข้อจำกัดที่แท้จริงที่เกี่ยวข้อง

→ ตัวอย่างเช่น

- การก่อตั้งกลไกการร้องเรียนและการตรวจสอบอื่นๆ (เช่น คณะกรรมการตรวจสอบแห่งชาติ) เพื่อแจ้งเตือนบริษัทถึงผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นซึ่งบริษัทอาจไม่ได้รับรู้ได้ด้วยตนเอง ▶ ดูภาคผนวก คำจำกัดความที่ 54
- ข้อมูลหรือข้อร้องเรียนเกี่ยวกับผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นไม่จำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบอย่างสมบูรณ์เพื่อให้เกิดการประเมินเพิ่มเติม
- บริษัทสามารถมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำความเข้าใจในความเสี่ยงระดับภาคส่วนด้านผลิตภัณฑ์ หรือทางภูมิศาสตร์ได้ดียิ่งขึ้น เช่น ผ่านการประชุมไตร่ตรอง เป็นต้น

เริ่มต้นด้วยความเสี่ยงสำคัญที่ได้รับการระบุข้างต้น จากนั้นดำเนินการประเมินซ้ำในเชิงลึกมากขึ้น ทั้งในเรื่องการดำเนินการผู้จัดจำหน่าย และความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่นๆ ที่ถูกจัดลำดับความสำคัญไว้แล้ว เพื่อระบุและประเมินผลกระทบเฉพาะของ RBC ที่เกิดขึ้นตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้น (หัวข้อ 2, 2.2)

คำถามที่ 23 บริษัทสามารถประเมินความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบในกิจกรรมของตนเองได้อย่างไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 2.2

ในหลายกรณี บริษัทได้ดำเนินการประเมินตนเอง หรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการตรวจสอบภายนอก หรือดำเนินการตรวจสอบความเสี่ยงสำคัญ ในภาคส่วนของตนเองแล้ว โดยในบางบริบท การประเมินดังกล่าวได้ถูกควบคุมโดยกฎหมายภายในประเทศ ตัวอย่างเช่น การตรวจแรงงาน การตรวจสอบสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นสำหรับการออกใบอนุญาต การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ระบบการจัดการกำกับดูแลการป้องกันการทุจริต กระบวนการรู้จักลูกค้า การตรวจสอบทางบัญชี การประเมินผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน และกระบวนการออกใบอนุญาตสินค้า เป็นต้น กระบวนการทั้งหมดนี้เป็นตัวอย่างของการประเมินความเสี่ยงทั่วไปที่บริษัทอาจจะดำเนินการแล้วหรือดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ บริษัทอาจปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมการประเมินที่มีอยู่เพื่อให้สะท้อนมาตรฐานสากลต่างๆ และคำแนะนำของ RBC ก็ได้

นอกจากการประเมินมาตรฐานที่บริษัทอาจใช้แล้ว การประเมินภายในเพิ่มเติมอาจมีความจำเป็นเพื่อให้เข้าใจถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น หรือผลกระทบเชิงลบตามจริงเกี่ยวกับกิจกรรมของบริษัทเพื่อสร้างความมั่นใจในการจัดการกับความคาดหวังด้าน RBC ตามแนวทางของ OECD สำหรับ MNEs

→ ตัวอย่างเช่น บริษัทอาจจัดให้มีการทบทวนภายนอกเกี่ยวกับการดำเนินการตามนโยบายการเลือกปฏิบัติ และการล่วงละเมิดทางเพศของบริษัท

→ ตัวอย่างเช่น บริษัทอาจย่อยออกทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมขององค์กรและแบ่งปันรายงานกับบริษัทแม่

คำถามที่ 24 บริษัทสามารถจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินธุรกิจหรือความสัมพันธ์ทางธุรกิจของตัวเองเพื่อนำไปประเมินก่อนได้อย่างไร ▶ *ดูหัวข้อ 2, 2.2*

สำหรับบริษัทหลายแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทขนาดใหญ่อาจไม่สามารถประเมินผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นตลอดทั้งการดำเนินงานและความสัมพันธ์ทางธุรกิจทั้งหมดได้ บริษัทอาจจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินงานหรือความสัมพันธ์ทางธุรกิจสำหรับการประเมินความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบที่สำคัญที่สุด ▶ *ดูหัวข้อ 2, 2.4 และภาคผนวก คำถามที่ 3 สำหรับแนวปฏิบัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลกระทบที่สำคัญที่สุด*

ข้อควรพิจารณาบางประการสำหรับการกำหนดข้างต้น ได้แก่

- การดำเนินงานของบริษัทหรือการดำเนินกิจการของความสัมพันธ์ทางธุรกิจอยู่ในประเทศที่มีความเสี่ยงสูง (เช่น การเกิดความขัดแย้ง การมีกลุ่มประท้วง พลิกนิตินิยมที่อ่อนแอ อัตราการทุจริตที่สูง ฯลฯ)
- การดำเนินงานของบริษัทหรือความสัมพันธ์ทางธุรกิจเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือกระบวนการผลิตที่มีความเสี่ยงสูง (การจ้างงานนอกระบบสูง การใช้สารเคมีอันตราย การใช้เครื่องจักรหนัก ฯลฯ)
- ความเสี่ยงต่างๆ ที่ถูกระบุในการประเมินก่อนหน้านี้

ยิ่งไปกว่านั้น ความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่ถูกต้องอยู่ในประเภท “ความเสี่ยงสูง” และถูกจัดลำดับความสำคัญไว้สำหรับการประเมินเพิ่มเติมจะตั้งอยู่บนหลักเกณฑ์ข้อมูลความเสี่ยงและไม่ใช้บนความเข้มแข็งของความสัมพันธ์กับบริษัท

→ **ตัวอย่างเช่น** บริษัทอิเล็กทรอนิกส์อาจกำหนดให้แหล่งทรัพยากรของตนเองที่ดำเนินการสกัดแร่ธาตุในภูมิภาคที่มีความขัดแย้งและมีความเสี่ยงสูง เป็น “ความเสี่ยงสูง” ทั้งๆ ที่บริษัทอิเล็กทรอนิกส์ไม่มีความสัมพันธ์ตามสัญญาโดยตรงกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจเหล่านี้โดยตรง บางครั้งอาจจำเป็นต้องจัดลำดับความสำคัญเพิ่มเติมระหว่างความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูง ในกรณีนี้ บริษัทอาจดำเนินการจัดลำดับความสำคัญของการประเมินความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูงที่สำคัญที่สุดในแง่ร้อยละของสินค้าที่บริษัทจัดหา (หรือระดับประเทศในแง่ร้อยละของการจัดหา)

คำถามที่ 25 บริษัทสามารถดำเนินการประเมินความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่ได้รับการจัดลำดับความสำคัญไว้ในระหว่างกำหนดขอบเขตได้อย่างไร ▶ *ดูหัวข้อ 2, 2.2*

ในระหว่างการกำหนดขอบเขตความเสี่ยง บริษัทอาจระบุหมวดหมู่กว้างๆ ของความเสี่ยงที่เชื่อมโยงกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจขององค์กร การประเมินจะเป็นการประเมินที่มีความละเอียดมากกว่าในแง่ของความเสี่ยงที่ถูกจัดลำดับความสำคัญไว้ภายหลังจากการกำหนดขอบเขตแล้ว โดยตัวอย่างของรูปแบบการประเมิน ได้แก่ การประเมินตนเองของผู้จัดจำหน่าย การตรวจสอบในระดับพื้นที่ การตรวจสอบบัญชีเมื่อเทียบกับรายอื่น เป็นต้น ทั้งนี้ ประเภทของการประเมินที่บริษัทนำมาใช้อาจถูกปรับเพื่อให้เข้ากับลักษณะของความเสี่ยง

ระบุและประเมินผลกระทบเชิงลบตามจริงและที่อาจเกิดขึ้นที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ที่ บริหาร ของบริษัท

→ ตัวอย่างเช่น

- การตรวจสอบ ณ สถานที่จริง อาจเหมาะสมสำหรับการประเมินความเสี่ยงที่สัมพันธ์กับอาชีพและความปลอดภัย ความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ และการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม (ท่ามกลางความเสี่ยงอื่น ๆ)
- การตรวจสอบเอกสารอาจเหมาะสมเมื่อต้องตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินขององค์กร
- การสัมภาษณ์พนักงานและการหารือกับกลุ่มเป้าหมายอาจเหมาะสมสำหรับใช้ประเมินความเสี่ยงด้านแรงงานและสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่มีความอ่อนไหวและไม่ได้รับการบันทึกไว้เป็นการทั่วไป ทั้งนี้ เมื่อตระหนักได้ว่าพนักงานอาจรู้สึกไม่สบายใจที่จะแบ่งปันข้อมูลก็แท้จริงอย่างตรงไปตรงมากับฝ่ายบริหาร อาจจำเป็นต้องมีการสัมภาษณ์และการหารือกับกลุ่มเป้าหมายโดยบุคคลที่สามที่เชื่อถือได้ในบางกรณี
- การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการปรึกษาหารือกับองค์กรภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องอาจเหมาะสมสำหรับการประเมินผลกระทบเชิงลบต่อชุมชนท้องถิ่นบริเวณโดยรอบกิจกรรมของบริษัท

คำถามที่ 26 การประเมินความสัมพันธ์ทางธุรกิจครอบคลุมในเรื่องใดบ้าง และใครควรดำเนินการประเมินความสัมพันธ์

เหล่านี้ ▶ ดูหัวข้อ 2, 2.2

สำหรับความเสี่ยงส่วนใหญ่ การประเมินจะครอบคลุมเรื่องต่อไปนี้

- ผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือความเสี่ยงของผลกระทบที่เกิดขึ้นหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดขึ้นโดยความสัมพันธ์ทางธุรกิจ (เช่น การจัดการสารเคมีที่ไม่ปลอดภัย การจ่ายเงินสินบนให้แก่เจ้าหน้าที่) รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมในอนาคต
- ความสามารถและความเต็มใจของความสัมพันธ์ทางธุรกิจในการดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน
- ความเหมาะสมของการดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน รวมถึงมาตรการที่บริษัทหรือความสัมพันธ์ทางธุรกิจใช้เพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบ (เช่น นโยบาย การปฏิบัติตามระบบการจัดการการประเมินของผู้จัดจำหน่ายรายย่อย การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก การให้สิทธิในการเข้าถึงกลไกการร้องเรียน) ทั้งนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในกรณีที่ผู้ที่ทำการประเมินแสดงให้เห็นถึงความสามารถต่อไปนี้
- ความเชี่ยวชาญด้านความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับบริษัทจะทำการประเมิน (เช่น สิทธิมนุษยชน สุขภาพและความปลอดภัยการทุจริต) รวมทั้งความเข้าใจในวิธีการที่ดีที่สุดสำหรับการระบุผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นภายในบริษัทท้องถิ่น
- ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานระดับสากลและระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบเชิงลบ
- ความสามารถในการประเมินภายในบริษัทท้องถิ่น (เช่น ทักษะการใช้ภาษา)

ไม่ว่าบุคคลหนึ่งจะมีความสามารถข้างต้นทั้งหมดครอบคลุมประเด็นความเสี่ยงและทุกบริบท เมื่อพิจารณาถึงความท้าทายนี้ การประเมินอาจจะทำโดยทีมงานที่มีความสามารถทั้งหมดข้างต้น

คำถามที่ 27 เราควรประเมินความสัมพันธ์ทางธุรกิจเมื่อใด ▶ ดูหัวข้อ 2, 2.2

บริษัทควรดำเนินการประเมิน

- ความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูงที่มีอยู่ซึ่งยังไม่ได้รับการประเมิน (เช่น ความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับภูมิศาสตร์ ผลิตภัณฑ์ หรือภาคส่วน) ที่ถูกระบุว่ามีผลกระทบเชิงลบที่มีความเสี่ยงสูง
- ก่อนที่จะสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูงใหม่ ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 18
- เมื่อบริษัทมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงท่ามกลางความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูง

ในบางกรณี ความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบเป็นที่แพร่หลายอย่างมากในบางภูมิภาคเป็นการเฉพาะ ซึ่งการประเมินความสัมพันธ์ทางธุรกิจเป็นรายความสัมพันธ์ไม่สามารถให้ข้อมูลใหม่ได้ ในกรณีนี้ องค์กรอาจเลือกที่จะมุ่งเน้นการป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบในทันที

→ **ตัวอย่างเช่น** บริษัทอาจทราบว่าการล่องละเมิดทางเพศนั้นแพร่หลายในเขตอุตสาหกรรมส่งออก (EPZ) การตระหนักว่าการระบุเหตุการณ์เฉพาะของการล่องละเมิดทางเพศนั้นเป็นเรื่องยาก เช่นนี้ องค์กรอาจเลือกที่จะไม่ประเมินผู้จัดจำหน่ายก่อน แต่จะสนับสนุนให้ผู้จัดจำหน่ายดำเนินกิจกรรมเพื่อป้องกันการล่องละเมิดทางเพศ (เช่น การฝึกอบรมการจัดการ) เป็นต้น

ในบางกรณี การประเมินที่น่าเชื่อถือของความสัมพันธ์ทางธุรกิจอาจมีอยู่ก่อนแล้ว ในกรณีนี้ บริษัทอาจทบทวนผลการค้นหา แล้วมุ่งเน้นความพยายามไปที่การป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่ได้ถูกระบุ และทำการตรวจสอบความคืบหน้า

คำถามที่ 28 บริษัทสามารถประเมินความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับผู้ที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางสัญญาได้อย่างไร ▶ ดูหัวข้อ 2.2

มีเครื่องมือและวิธีการมากมายสำหรับการประเมินความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูงกับบริษัทที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางสัญญาด้วย ซึ่งเครื่องมือและวิธีการดังกล่าวจะช่วยให้สามารถก้าวผ่านข้อจำกัดกายเพื่อให้เห็นภาพรวมของความสัมพันธ์ทางธุรกิจและอำนาจต่อรองต่างๆ ได้

→ **ตัวอย่างเช่น** เพื่อปรับปรุงการมองเห็นภาพรวมความสัมพันธ์ บริษัทอาจจะ

- เรียกร้องให้ความสัมพันธ์ทางธุรกิจเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นเพื่อให้บริษัทประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับผู้จัดจำหน่ายและความสัมพันธ์ทางธุรกิจ เช่น ข้อมูลที่เกี่ยวกับผู้จัดจำหน่ายรายย่อยและผู้รับเหมาช่วง หรือประเทศต้นกำเนิด ในการนี้ บริษัทอาจจัดทำและใช้ต้นแบบการรายงานทั่วไปภายในภาคส่วนเพื่อลดภาระที่มากเกินไปสำหรับความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 12
- ใช้การสอบกลับแหล่งที่มาที่มีอยู่หรือห่วงโซ่ผลิตภัณฑ์¹² เพื่อให้ได้ภาพรวมของความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่ใกล้ชิดกับห่วงโซ่อุปทาน โดยวิธีนี้เกี่ยวข้องกับบริษัทที่มุ่งเน้นการผลิตที่มีห่วงโซ่อุปทานทางกายภาพ

12. การสอบกลับแหล่งที่มาเป็นกระบวนการที่บริษัทติดตามวัสดุและผลิตภัณฑ์ผ่านห่วงโซ่อุปทาน

ระบุและประเมินผลกระทบเชิงลบตามจริงและที่อาจเกิดขึ้นที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ บริการ ของบริษัท

- หากเป็นไปได้ เพื่อประเมินผลกระทบเชิงลบจากความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่ใกล้ชิดกับห่วงโซ่อุปทาน องค์กรอาจจะ
- ใช้การประเมินที่นำเชื่อถือที่มีอยู่ของความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่ใกล้ชิดกับห่วงโซ่อุปทาน เช่น ใช้การประเมินที่แบ่งปันผ่านโครงการความร่วมมือหรือส่งต่อกันมาผ่านการเปิดเผยข้อมูลกับซัพพลายเออร์ หรือสัญญาแบบไหลลื่น (flow down provision)¹³ ในข้อตกลงหรือสัญญาที่เป็นลายลักษณ์อักษร
 - หากไม่มีการประเมินที่น่าเชื่อถือผ่านข้อมูลที่เก็บรวบรวมผ่านการรายงานกับซัพพลายเออร์ สัญญาแบบไหลลื่น หรือการสอบกลับแหล่งที่มา เช่นนี้ การใช้ความสัมพันธ์ทางธุรกิจร่วมกับอุตสาหกรรมอื่น สามารถช่วยระบุเพื่อทำการประเมินความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่เหมือนกันได้
 - ประเมินกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่ประกอบกิจกรรมอยู่ ณ จุดควบคุมในห่วงโซ่อุปทาน ▶ *ดูกรอบที่ 5*

กรอบที่ 5 การมีส่วนร่วมกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่ดำเนินกิจการ ณ จุดควบคุมในห่วงโซ่อุปทาน

องค์กรสามารถระบุจุดควบคุม (บางครั้งเรียกว่า “จุดอันตราย” (choke points)) โดยคำนึงถึง

- จุดสำคัญของการเปลี่ยนแปลงภายในห่วงโซ่อุปทานที่ข้อมูลจากการสอบกลับแหล่งที่มาหรือห่วงโซ่อุปทานอาจถูกรวมไว้หรือสูญหาย
- จำนวนผู้ปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น บริษัทไม่กี่แห่งที่ดำเนินการหรือจัดการกับปัจจัยการผลิตส่วนใหญ่ที่องค์กรส่งผ่านลงไปห่วงโซ่อุปทาน
- จุดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของอำนาจต่อรองของบริษัทไปยังจุดสิ้นสุดของห่วงโซ่อุปทาน
- จุดที่โครงสร้างและแผนการตรวจสอบต่างๆ ที่มีอยู่แล้ว เพื่อใช้อำนาจต่อรองเหนือระบบเหล่านี้และหลีกเลี่ยงการก้าวก้าว

‘บริษัทผู้ควบคุม’ มีแนวโน้มที่จะมีทัศนวิสัยที่ดีกว่าและ/หรืออำนาจต่อรองเหนือผู้จัดการจำหน่ายของตัวเอง ตลอดจนความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่ใกล้ชิดกับห่วงโซ่อุปทานมากกว่าบริษัทที่ใกล้ชิดกับผู้บริโภคหรือผู้ใช้ ดังนั้น การดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านในบริษัทผู้ควบคุมเป็นการตรวจสอบว่าบริษัทกำลังดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านตามแนวทางของแนวปฏิบัติฯ นี้ ได้อำนวยความสะดวกที่เชื่อมต่อผลกระทบเชิงลบที่เชื่อมโยงโดยตรงกับผู้จัดจำหน่ายได้รับการระบุ ป้องกัน และบรรเทาหรือไม่ ทั้งนี้ การระบุและการมีส่วนร่วมกับจุดควบคุม อาจทำได้ผ่านการกำหนดข้อเรียกร้องในสัญญากับผู้จัดจำหน่ายและความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่ระบุถึงจุดควบคุม (หรือตามหลักเกณฑ์ด้านความลับ) และโดยขอให้ผู้จัดจำหน่าย/ความสัมพันธ์ทางธุรกิจเสาะหาจากบริษัทผู้ควบคุมที่ตอบสนองความคาดหวังของแนวปฏิบัติฯ นี้ โดยใช้ระบบการแบ่งปันข้อมูลที่เป็นความลับกับผู้จัดจำหน่ายและ/หรือผ่านโครงสร้างทั่วทั้งอุตสาหกรรมเพื่อเปิดเผยข้อมูลผู้ปฏิบัติที่ใกล้ชิดกับห่วงโซ่อุปทาน

13. การเปิดเผยข้อมูลกับซัพพลายเออร์ หมายถึง เมื่อบริษัทเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้ซัพพลายเออร์ที่ ซึ่งจะส่งต่อข้อมูลไปยังการซื้อของตน สัญญาแบบไหลลื่น คือ ข้อกำหนดภายในสัญญาทั่วไปที่รวมอยู่ในข้อตกลงระดับย่อย

ระบบประเมินผลกระทบเชิงลบตามจริงและที่อาจเกิดขึ้นที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ บริการ ของบริษัท

ประเด็นการมีส่วนร่วมของบริษัทกับผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นเพื่อกำหนดแนวทางตอบสนองที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การประเมินว่า บริษัท (เอ) ก่อ (หรือจะก่อ) ผลกระทบเชิงลบ หรือ (บี) มีส่วนร่วมในการก่อ (หรือจะมีส่วนร่วมในการก่อ) ผลกระทบเชิงลบ หรือ (ซี) ผลกระทบเชิงลบถูก (หรือจะถูก) เชื่อมโยงโดยตรงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการของบริษัทผ่านความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือไม่ ▶ ดูหัวข้อ 2, 2.3

คำถามที่ 29 ผลกระทบเชิงลบที่ “เกิด” หรือ “ร่วมก่อให้เกิด” โดยบริษัทหรือ “เกี่ยวข้องโดยตรง” กับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการของบริษัท โดยความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หมายถึงอะไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 2.3

การก่อให้เกิด: บริษัท “ก่อ” ผลกระทบเชิงลบเมื่อกิจกรรมของตัวบริษัท¹⁴ นั้นเพียงพอที่จะทำให้เกิดผลกระทบเชิงลบ

→ **ตัวอย่างเช่น** หากบริษัทเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงหรือชนกลุ่มน้อยทางเชื้อชาติในการจ้างงาน หรือหากบริษัทขายสินค้าให้แก่ข้าราชการต่างประเทศ

การมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิด: บริษัท “มีส่วนร่วมในการก่อให้เกิด” ผลกระทบ เมื่อกิจกรรมของบริษัทร่วมกับกิจกรรมขององค์การภายนอก ก่อให้เกิดผลกระทบ หรือหากกิจกรรมของบริษัทก่อ หรืออำนวยความสะดวกหรือจิตใจให้องค์การภายนอกก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบขึ้น ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบนั้นต้องเป็นรูปธรรม ซึ่งหมายความว่าไม่นับรวมการมีส่วนร่วมเพียงเล็กน้อยหรือไม่สำคัญ

ลักษณะสำคัญของการมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบและการรับรู้การกระทำของบริษัทที่อาจก่อ อำนวยความสะดวกหรือจิตใจให้องค์การภายนอกก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบ อาจต้องพิจารณาปัจจัยหลายๆ ประการร่วมกัน โดยมีปัจจัยที่ควรคำนึงถึง ดังนี้

- ขอบเขตที่บริษัทอาจส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดผลกระทบเชิงลบที่ก่อให้เกิดขึ้นโดยองค์การภายนอก เช่น ระดับที่กิจกรรมจะเพิ่มความเสี่ยงของผลกระทบที่เกิดขึ้น
- ขอบเขตที่บริษัทอาจหรือควรได้รู้ถึงผลกระทบเชิงลบหรือผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น เช่น ระดับความสามารถในการคาดการณ์
- ระดับที่กิจกรรมของบริษัทใดๆ จะบรรเทาผลกระทบเชิงลบได้จริงหรือลดความเสี่ยงของผลกระทบที่เกิดขึ้น

การมีเพียงความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือกิจกรรมที่สร้างเงื่อนไขทั่วไปที่ไม่ได้สำหรับผลกระทบเชิงลบที่จะเกิดขึ้น ไม่ได้เป็นข้อบ่งชี้ถึงความสัมพันธ์ในการมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบ กิจกรรมเช่นว่าควรเพิ่มความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญ

→ **ตัวอย่างเช่น** ผู้ค้าปลีกที่กำหนดเวลาการจัดส่งผลิตภัณฑ์ที่สั้นมาก แม้จะทราบได้จากผลิตภัณฑ์ที่คล้ายกันในอดีตว่าเป็นไปไม่ได้ในเรื่องเวลาการผลิต และมีการจำกัดการใช้การรับเหมาช่วงที่ได้รับอนุมัติล่วงหน้าอีกต่างหาก

- การดำเนินการกำหนดเวลาตั้งแต่เริ่มจนจบกระบวนการ (lead time) ที่สั้นกว่าที่เป็นไปได้ และการจำกัดการใช้การรับเหมาช่วงเป็นการเพิ่มความเสี่ยงของการทำงานล่วงเวลามากเกินไปในระดับของผู้ผลิต

14. OECD (2011), บทที่ 4, ย่อหน้าที่ 42 ระบุว่า “กิจกรรมสามารถรวมถึงการกระทำและการละเว้นการกระทำ”

ระบุและประเมินผลกระทบเชิงลบตามจริงและที่อาจเกิดขึ้นที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ที่ บริการ ของบริษัท

- ระดับของความสามารถในการคาดการณ์ผลกระทบอาจมีสูง เนื่องจากผู้ค้าปลีกรู้ว่าเวลาตั้งแต่เริ่มจนจบกระบวนการสำหรับผลิตภัณฑ์ที่คล้ายกันในอดีตนั้น ไม่สามารถยืดหยุ่นได้ และเวลาตั้งแต่เริ่มจนจบกระบวนการที่สั้นโดยทั่วไปมักส่งผลให้เกิดการทำงานล่วงเวลามากเกินไปในภาคส่วนนั้น
- หากไม่มีขั้นตอนการบรรเทาเพื่อลดความเสี่ยงของผลกระทบที่เกิดขึ้น ผู้ค้าปลีกอาจมีส่วนร่วมในการทำให้เกิดการทำงานล่วงเวลามากเกินไปในระดับของผู้ผลิต

→ **ตัวอย่างเช่น** พิจารณากรณีของนักलगกุนภาคเอกชนที่लगกุนในโรงงานเหล็ก นักलगกุนจะนั่งอยู่ในตำแหน่งคณะกรรมการบริหารของโรงงานเหล็ก และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ นักलगกุนออกเสียงคัดค้านการติดตั้งอุปกรณ์ค่าใช้จ่ายสูงซึ่งจัดการของเสียที่มาจากโรงงาน ผลจากการคาดการณ์ของเสียนี้ ทำให้นักलगกุนชุมชนท้องถิ่นมีการปั่นป่วนจากของเสีย

- การส่งเสริมการบริหารโครงการเพื่อหลีกเลี่ยงการติดตั้งเทคโนโลยีซึ่งอาจป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อแหล่งน้ำเป็นการเพิ่มความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบ
- ระดับความสามารถในการคาดการณ์ล่วงหน้าอาจมีสูงในกรณีที่เป็นที่ทราบกันทั่วไปในหมู่ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมในอุตสาหกรรมเหล็กว่าต้องใช้อุปกรณ์บำบัดน้ำเพื่อหลีกเลี่ยงมลพิษในน้ำดื่ม
- หากนักलगกุนยอมรับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านและสนับสนุนแผนทางเลือกสำหรับการบำบัดของเสีย ความเสี่ยงเรื่องมลภาวะทางแหล่งน้ำและความเป็นไปได้ของผลกระทบนั้นจะลดลง ทำให้นักलगกุนอยู่ห่างจากความสัมพันธ์ในการมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบ

การเกี่ยวข้องโดยตรง “ความเกี่ยวข้อง” ถูกกำหนดโดยความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบเชิงลบและผลิตภัณฑ์ที่ บริการ หรือการดำเนินงานของบริษัทผ่านองค์พหุพจน์ (เช่น ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ) “การเกี่ยวข้องโดยตรง” ไม่ได้กำหนดโดยความสัมพันธ์ทางสัญญาโดยตรง เช่น “การจัดหาโดยตรง”

→ **ตัวอย่างเช่น** ถ้าแหล่งชุดโคบอลต์ของบริษัทใช้แรงงานเด็กแล้วมีการนำแร่ นั้นมาใช้ในผลิตภัณฑ์ขององค์กร เช่นนี้ บริษัทสามารถเกี่ยวข้องได้โดยตรงกับผลกระทบเชิงลบ (เช่น แรงงานเด็ก) ในกรณีนี้ บริษัทไม่ได้ก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบด้วยตัวเอง แต่ยังคงมีการเชื่อมโยงโดยตรงระหว่างผลิตภัณฑ์ขององค์กรและผลกระทบเชิงลบผ่านความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับองค์พหุพจน์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดหาโคบอลต์ (เช่น กับโรงหลอม ผู้ค้าแร่ และบริษัทเหมืองแร่ที่ใช้แรงงานเด็ก)

ความสัมพันธ์ของบริษัต์ต่อผลกระทบเชิงลบไม่คงที่ และอาจเปลี่ยนแปลงไป เช่น เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่ กับระดับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านและขั้นตอนที่ใช้เพื่อจัดการกับความเสี่ยงและผลกระทบ จะช่วยลดความเสี่ยงของผลกระทบที่เกิดขึ้น โดยทั่วไปบริษัทมักจะก่อผลกระทบเชิงลบในบริบทของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของตน และบริษัทมักจะถูกรวมเข้าโดยตรงกับผลกระทบเชิงลบที่ก่อให้เกิดขึ้นโดยความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ส่วนการมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบนั้นสามารถเกิดขึ้นได้ในบริบทของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของบริษัทหรือผ่านทางความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

ระบุและประเมินผลกระทบเชิงลบตามจริงและที่อาจเกิดขึ้นที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ที่ บริหาร ของบริษัท

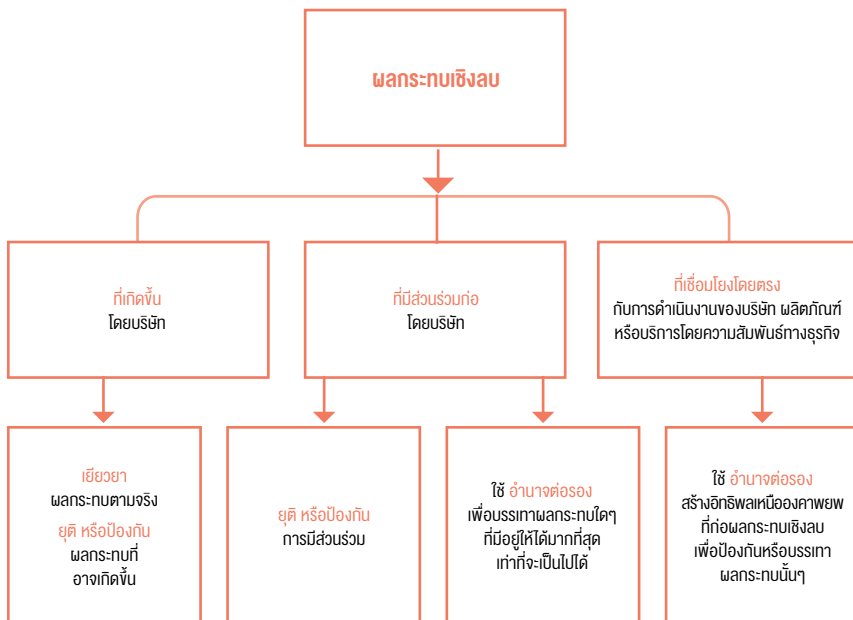
ลักษณะข้างต้นไม่ได้มีเจตนาเพื่อลบสิ่งความรับผิดชอบตามกฎหมายแต่อย่างใด กฎหมายภายในประเทศยังอาจมีแนวทางหรือกฎเป็นการเฉพาะเพื่อกำหนดความสัมพันธ์ในการก่อให้เกิดผลกระทบเพื่อกำหนดความรับผิดชอบตามกฎหมาย ตัวอย่างเช่น บริษัทที่มีความผิดทางอาญาในข้อหาการตัดสินบนมีการจะถูกพิจารณาว่าได้ก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบภายใต้กฎหมายภายในประเทศว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต

คำถามที่ 30 ทำไมวิธีการที่บริษัทเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลกระทบเชิงลบจึงมีความสำคัญ ▶ ดูหัวข้อ 11, 2.3

ความสัมพันธ์ของบริษัทต่อผลกระทบเชิงลบ (เช่น ผลกระทบที่ก่อหรือร่วมก่อให้เกิดขึ้นโดยบริษัทเองหรือเชื่อมโยงโดยตรงจากความสัมพันธ์ทางธุรกิจ) เป็นการพิจารณาที่สำคัญ เนื่องจากเป็นตัวกำหนดว่าบริษัทควรตอบสนองต่อผลกระทบอย่างไรและมีความรับผิดชอบในการจัดให้มีหรือร่วมมือในการแก้ไขอย่างไร ▶ ดูรูปประกอบ 2

รูปประกอบ 2 การแก้ไขผลกระทบเชิงลบ

จากข้อมูลที่ได้รับจากผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้น เมื่อจำเป็น ควรจัดลำดับความเสี่ยงด้าน RBC ที่สำคัญที่สุด

หมายเหตุ: แนวทางเฉพาะเพิ่มเติมเพื่อแก้ไขผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนมีระบุไว้ใน OECD (2011), บทที่ 4

ระบุและประเมินผลกระทบเชิงลบตามจริงและที่อาจเกิดขึ้นที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ บริการ ของบริษัท

รวมถึงผลกระทบต่อการดำเนินการ ตามความรุนแรงและความเป็นไปได้ การจัดลำดับความสำคัญจะเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง เมื่อไม่สามารถแก้ไขผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นทั้งหมดได้ในทันที และเมื่อมีการระบุและรับมือกับผลกระทบที่สำคัญที่สุดเรียบร้อยแล้ว บริษัทควรหันไปแก้ไขผลกระทบอื่นๆ ที่สำคัญรองลงมา ▶ ดูหัวข้อ 2, 2.4

คำถามที่ 31 บริษัทจะสามารถจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินการเมื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบผ่านกิจกรรม

และความสัมพันธ์ทางธุรกิจได้อย่างไร ▶ ดูหัวข้อ 1, ลักษณะ-ของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน - การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสามารถเกี่ยวข้องกับการจัดลำดับความสำคัญ (ตามความเสี่ยง) หัวข้อ 2, 2.4

ในการจัดลำดับความสำคัญของการกระทำเพื่อตอบสนองต่อผลกระทบ ความสำคัญของความเสียหายตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด¹⁵ อย่างไรก็ตาม เมื่อนึกถึงความจริงที่ว่าบริษัทอาจเผชิญกับผลกระทบเชิงลบที่สำคัญเป็นจำนวนมาก ความเสียหายที่จวนตัวอาจเป็นปัจจัยที่ควรพิจารณาเป็นอันดับถัดมา

→ ตัวอย่างเช่น หากพบว่าโรงงานมีความเสี่ยงจวนตัวจากเหตุไฟไหม้เนื่องจากระบบไฟฟ้าที่เป็นอันตราย เราอาจให้ความสำคัญในการสร้างความมั่นใจว่าอาคารสร้างขึ้นอย่างปลอดภัย และแจ้งให้พนักงานทราบถึงวิธีการตอบสนองต่อกรณีไฟไหม้ ก่อนที่จะจัดการกับความเสี่ยงเรื่องการปนเปื้อนของน้ำซึ่งอาจรุนแรงพอๆกัน แต่คาดว่าจะไม่เกิดขึ้นภายใน 5 ปีข้างหน้า

15. ในกรณีที่มีการจัดลำดับความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน ความรุนแรงของผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นควรจะมาก่อนความน่าจะเป็น

ยุติ ป้องกัน และบรรเทาผลกระทบเชิงลบ

การยุติกิจกรรมใดๆ ที่ก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบด้าน RBC ขึ้นอยู่กับประเมินของบริษัท ในการเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลกระทบเชิงลบนั้น นอกจากนี้ บริษัทควรพัฒนาและใช้แผนงานที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น (ในอนาคต) ▶ ดูหัวข้อ 2, 3.1

คำถามที่ 32 ความแตกต่างระหว่างการป้องกันผลกระทบเชิงลบและการบรรเทาผลกระทบเชิงลบคืออะไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 3.1

การป้องกัน หมายถึง กิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบเชิงลบที่จะเกิดขึ้นแต่แรกเริ่ม (เช่น ลดความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบที่จะเกิดขึ้น) ในขณะที่ การบรรเทา หมายถึง กิจกรรมที่ลดผลกระทบเมื่อมีผลกระทบเชิงลบเกิดขึ้นแล้ว ทั้งนี้ การป้องกันเป็นเป้าหมายหลักของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

→ ตัวอย่างเช่น

- เมื่อคำนึงถึงอาชีพอนามัยและความปลอดภัย การกำจัดสิ่งของอันตรายได้รับการยอมรับว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการป้องกันการบาดเจ็บและความเจ็บป่วยตั้งแต่แรกเริ่ม
- การติดตั้งกระบวนการบำบัดน้ำจากมลพิษทางน้ำโดยการลดระดับของของเสียในน้ำ

→ ตัวอย่างเช่น

- การมีส่วนร่วมในการดำเนินการร่วมกันเพื่ออบรมหน่วยงานท้องถิ่นเกี่ยวกับการต่อต้านการฉ้อโกงให้รับสินบนในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง และการพัฒนาขีดความสามารถของรัฐบาลท้องถิ่นเพื่อตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายการต่อต้านการติดสินบน สามารถช่วยป้องกันการติดสินบนในอนาคตได้
- การให้ความร่วมมือกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในเรื่องการติดสินบน รวมทั้งการรายงานอย่างตรงไปตรงมาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ที่เรียกรับสินบน สามารถลดผลกระทบเรื่องการติดสินบนได้

คำถามที่ 33 บริษัทควรป้องกัน และบรรเทาผลกระทบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นซึ่งตนเองก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดขึ้นได้อย่างไร

เกิดขึ้นได้อย่างไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 3.1

ในลำดับแรกและที่สำคัญที่สุด บริษัทควรยุติกิจกรรมใดๆ ที่ก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบตามจริง มีมาตรการหลายอย่างทั้งบริษัทอาจนำมาใช้เพื่อป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบในการดำเนินงานของตนเอง

→ ตัวอย่างเช่น

- มาตรการปรับตัว/เปลี่ยนแปลง: บางครั้งการปรับตัวหรือเปลี่ยนแปลงลักษณะของการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือ บริการของบริษัทอาจจำเป็นในการป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบ เช่น การเปลี่ยนเส้นทางท่อส่งน้ำมันเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงด้านสุขภาพของชุมชนท้องถิ่น การเปลี่ยนกระบวนการผลิตเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้สารพิษ เป็นต้น
- การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก: ผลกระทบบางอย่างอาจได้รับการป้องกันโดยการลงทุนในสิ่งอำนวยความสะดวก และการปรับปรุงอุปกรณ์ การลงทุนดังกล่าวอาจรวมถึง แสงไฟ ระบบระบายอากาศ การเข้าถึงทางหนีไฟ เครื่องจักรใหม่ เทคโนโลยีควบคุมผลกระทบเชิงลบ ฯลฯ
- นโยบาย: การพัฒนาโยบายบริษัทรวมทั้งระเบียบประกอบการดำเนินการตามนโยบายฯ ดังกล่าวเป็นวิธีการป้องกันผลกระทบ ตัวอย่างเช่น นโยบายของบริษัทที่ไม่เลือกปฏิบัติในกระบวนการจ้างงาน และกระบวนการที่สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองต่อนโยบายฯ ดังกล่าวสามารถช่วยป้องกันการเลือกปฏิบัติได้ ▶ ดูหัวข้อ 2.1.1-1.2
- การฝึกอบรม: การอบรมพนักงาน ลูกจ้าง และผู้บริหาร ที่มีประสิทธิภาพ สามารถช่วยป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบเชิงลบได้ ทั้งนี้ การฝึกอบรมอาจครอบคลุมหลากหลายประเด็น เช่น นโยบายและระเบียบการของบริษัท กฎหมาย และหน้าที่ การจัดการเครื่องจักรอย่างปลอดภัย เคมีภัณฑ์ ฯลฯ ตลอดจนการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับวิธีการระบุความเสี่ยง ▶ ดูหัวข้อ 2, 1.2(10W), 1.3(ดี)
- ระบบสัญญาณเตือนภัย: ระบบฯ ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการกำหนดสัญญาณเตือนภัย ตัวชี้วัดความเสี่ยง และการพัฒนาระบบการป้องกันให้บริษัทปฏิบัติตาม เมื่อมีการระบุถึงความเสี่ยงของบริษัทในการก่อหรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบ
- การแก้ปัญหาเชิงระบบ: แม้ในกรณีที่การดำเนินงานในบริษัทซึ่งปัญหาเชิงระบบนั้นเป็นไปอย่างแพร่หลาย บริษัทก็ยังคงมีความรับผิดชอบในการแก้ไขผลกระทบเชิงลบที่ตนเองก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดขึ้น แม้จะไม่ใช่ความรับผิดชอบของบริษัทในการแก้ไขปัญหาเชิงระบบในระดับสังคม แต่บริษัทอาจพบว่า การจัดการกับข้อท้าทายดังกล่าวอาจมีประสิทธิภาพในการป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบ ▶ ดูตอนที่ 6 สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ การจัดการความเสี่ยงของระบบ

กรอบที่ 6 การแก้ปัญหาเชิงระบบ

ปัญหาเชิงระบบ หมายถึง ปัญหาหรือข้อท้าทายที่แพร่หลายภายในบริบทใดบริบทหนึ่งซึ่งถูกขับเคลื่อนโดยสาเหตุที่อยู่ นอกเหนือการควบคุมอย่างใกล้ชิดของบริษัท แต่กลับเพิ่มความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบในการดำเนินงานหรือห่วงโซ่อุปทาน ของบริษัทเอง ความเสี่ยงเชิงระบบอาจเกิดขึ้นจากความล้มเหลวของการกำกับดูแลและความล้มเหลวของรัฐบาลในการปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ตัวอย่างปัญหาเชิงระบบ ได้แก่ อัตราการเข้าถึงสถานศึกษาที่ต่ำและ อัตราความยากจนที่สูงซึ่งจะเพิ่มความเสี่ยงของแรงงานเด็ก การตัดสินใจและการทุจริตอย่างกว้างขวางภายในหน่วยงานรัฐ การเลือกปฏิบัติต่อชนกลุ่มน้อยอย่างเป็นระบบ รวมถึงการล่วงละเมิดและการทารุณผู้หญิงและเด็กผู้หญิงอย่างแพร่หลายใน สังคม เช่นนี้ แม้ว่าบริษัทจะไม่มีส่วนรับผิดชอบต่อความล้มเหลวของรัฐบาล แต่การตัดสินใจดำเนินกิจกรรมในบริษัทที่มีความเสี่ยงเชิงระบบจะเพิ่มลักษณะและขอบเขตของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

ในกรณีนี้ บริษัทมีหลายวิธีการที่จะนำมาใช้เพื่อจัดการกับความเสี่ยงที่เชื่อมโยงกับปัญหาเชิงระบบได้ ตัวอย่างเช่น บริษัทอาจจะ

- ทำงานร่วมกันแบบข้ามภาคส่วน (Collaborate across sectors) – ความเสี่ยงเชิงระบบมักเกี่ยวข้องกับหลาย ภาคส่วน ดังนั้น บริษัทอาจเลือกที่จะประสานและทำงานแบบบูรณาการข้ามภาคส่วนเพื่อยกระดับมาตรการการป้องกัน และบรรเทาผลกระทบให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตัวอย่างนี้ ปัญหาจะไม่ถูกผลักไสจากภาคอุตสาหกรรมหนึ่งไปยังอีกภาค อุตสาหกรรมหนึ่งได้ง่ายๆ *
- มีส่วนร่วมกับภาครัฐบาล – ในกรณีที่บริษัททราบถึงข้อจำกัดในทางกฎหมายและในทางปฏิบัติภายใต้บริบทที่รัฐบาลไม่ สามารถดำเนินการเพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชนได้ บริษัทอาจใช้อำนาจต่อรองของตนกับรัฐบาล (ระดับท้องถิ่นหรือระดับ ชาติ) เพื่อส่งเสริมให้รัฐบาลสร้างความเปลี่ยนแปลง เช่น การบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับที่ดียิ่งขึ้น หรืออำนวยความสะดวกในการดำเนินการตาม RBC เป็นต้น ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมกับภาครัฐมีได้หลายวิธีการ เช่น จัดหมายเปิดผนึกถึง รัฐบาล การมีส่วนร่วมผ่านโครงการที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย การมีส่วนร่วมในการหารือ ฯลฯ นอกจากนี้ บริษัทอาจมี ส่วนร่วมกับรัฐบาลเจ้าบ้านเพื่อส่งเสริมให้มีการสนับสนุน RBC
- ระบุโครงการที่มีประสิทธิภาพที่มีอยู่แล้ว – สำหรับความเสี่ยงระดับภาคส่วนปกติ บริษัทสามารถใช้วิธีการป้องกันและ บรรเทาผลกระทบที่พัฒนาขึ้นโดยรัฐบาล สมาคมอุตสาหกรรม โครงการที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย หรือบริษัทในภาคส่วน การผลิตเดียวกัน ซึ่งการระบุโครงการและวัตถุประสงค์ของโครงการจะช่วยให้บริษัททราบว่าสามารถใช้กลยุทธ์ที่มี อยู่เพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงด้านระบบได้อย่างไร ตัวอย่างเช่น บริษัทอาจพึงพาภาคีการรณรงค์ที่มีอยู่ภายใน ชุมชน เป็นต้น

ความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาเชิงระบบอาจใช้เวลาก่อนที่จะเห็นผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม อย่างไรก็ตาม เหตุผลดังกล่าวไม่ควร เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัญหาเชิงระบบ ดังที่นั่น บริษัทที่ดำเนินธุรกิจภายใต้บริบทที่มีปัญหาเชิง ระบบที่ส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงต่อการดำเนินงานของตนเองและห่วงโซ่อุปทานควรเตรียมความพร้อมให้มีการตัดสินใจที่โปร่งใส ประกอบกับเหตุผลในการตัดสินใจที่ยังคงประกอบกิจการภายใต้บริบทดังกล่าว พร้อมทั้งพิจารณาว่าบริษัทสามารถค้นหา คำนิยาม หรือการจัดหมวดหมู่จากบริบทดังกล่าวในระหว่างที่พยายามแก้ปัญหาข้างต้นได้หรือไม่ ทั้งนี้ ในหลาย ๆ กรณี ความพยายามที่เพิ่มขึ้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการตรวจสอบและป้องกันผลกระทบเชิงลบในการดำเนินกิจการของบริษัทหรือ ในห่วงโซ่อุปทานของตนในขณะที่ยามแก้ไขปัญหามาตรังนั้นในเวลาเดียวกัน

* ยกตัวอย่างเช่น ในบริบทที่ใช้แรงงานเด็กเป็นความเสี่ยงเชิงระบบ การจัดการใช้แรงงานเด็กจากภาคส่วนหนึ่งอาจผลักดันเด็ก ๆ เข้าสู่การจ้างงาน ในอีกที่หนึ่งแทน ดังนั้นวิธีการจัดการแบบบูรณาการข้ามภาคส่วนจึงควรได้รับการสนับสนุน

ตามที่บริษัทได้ดำเนินการจัดลำดับความสำคัญไว้ บริษัทควรพัฒนา และดำเนินการตามแผนเพื่อหาทางป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบด้าน RBC ตามความเป็นจริงหรือที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งเชื่อมโยงโดยตรงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการโดยความสัมพันธ์ทางธุรกิจของบริษัท ▶ ดูหัวข้อ 2, 3.2

คำถามที่ 34 บริษัทสามารถแสวงหาวิธีป้องกันและบรรเทาผลกระทบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นซึ่งเชื่อมโยงโดยตรงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการโดยความสัมพันธ์ทางธุรกิจได้อย่างไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 3.2

ความคาดหวังที่บริษัทพยายามป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่เชื่อมโยงโดยตรงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการโดยความสัมพันธ์ทางธุรกิจของตน ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบจากอภายพิพาทที่ก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบไปให้แก่บริษัทที่ตนมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจด้วย¹⁶ ความรับผิดชอบสำหรับผลกระทบยังคงอยู่กับอภายพิพาทนั้น หรืออภายพิพาทต่างๆ ที่ก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบ¹⁷ อย่างไรก็ตาม ในกรณีนี้บริษัทอาจไม่สามารถแก้ไขผลกระทบได้ด้วยตนเอง บริษัทก็ควรพยายามสร้างอิทธิพลเหนือความสัมพันธ์ทางธุรกิจเพื่อป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบ ▶ ดูหัวข้อ 1, ลักษณะ-ของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน – การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านไม่เป็นการหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ

ในกรณีนี้ การกระทำที่สามารถนำมาใช้เพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่เชื่อมโยงกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจได้แก่

- การปรับเปลี่ยนการดำเนินงานหรือกิจกรรมเพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่เชื่อมโยงกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจขององค์กร ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 35
- การใช้อำนาจต่อรองเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในแนวปฏิบัติของอภายพิพาทที่ก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบ ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 36-37
- การสนับสนุนความสัมพันธ์ทางธุรกิจในการป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบต่างๆ ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 38
- การออกจากความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ▶ ดูภาคผนวก คำถามที่ 39
- การแก้ไขปัญหาเชิงระบบ ▶ ดูภาคผนวก กรอบที่ 6

คำถามที่ 35 บริษัทสามารถปรับเปลี่ยนการดำเนินงานหรือกิจกรรมของตนเพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่เชื่อมโยงกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจของตนได้อย่างไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 3.2

ระบบการบริหารจัดการหลาย ระบบที่บริษัทสร้างขึ้นภายใต้หัวข้อ 2, 1.1 ของแนวปฏิบัติฯ นี้ ดำเนินการเพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบในห่วงโซ่อุปทานของตน ไม่ว่าจะเป็นการลดความเป็นไปได้ในการเข้าร่วมกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูงแต่แรกเริ่ม หรือโดยการเพิ่มอำนาจต่อรองกับผู้จัดการจำหน่าย/ความสัมพันธ์ทางธุรกิจรายใหม่ๆ ซึ่งอาจรวมถึงมาตรการที่เกี่ยวกับการตั้งความคาดหวังในประเด็น RBC ต่อความสัมพันธ์ทางธุรกิจ เช่น การกำหนดคุณสมบัติล่วงหน้าหรือหลักเกณฑ์การประเมินตามมาตรฐานของ RBC

มาตรการเพิ่มเติมที่บริษัทอาจนำมาใช้เพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่เชื่อมโยงกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจนั้น อาจรวมถึงการปรับตัวหรือการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการของบริษัทด้วย

16. OECD (2011), บทที่ 2, ย่อหน้าที่ 12

17. อ้างอิงแล้ว

ตัวอย่างเช่น การพิจารณาแผนงานการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเข้าในกระบวนการออกแบบผลิตภัณฑ์โดยผ่านการพิจารณาความเสี่ยงด้าน RBC ที่อาจเกิดขึ้นของผลิตภัณฑ์ควบคู่ไปกับคุณลักษณะอื่นๆ เช่น ความเป็นไปได้ ต้นทุน และอุปสงค์ นอกจากนี้ การกำหนดว่าจะใช้ผลิตภัณฑ์จากการออกแบบเพื่อการพัฒนาหรือไม่ ก็สามารถหลีกเลี่ยงความเสี่ยงในอนาคตได้

คำถามที่ 36 บริษัทสามารถใช้อำนาจต่อรองของตนได้อย่างไร ▶ *คู่มือข้อ 2, 3.2(ซี)-(อี)*

บริษัทจะถือว่าอำนาจต่อรองอยู่ที่ต่อเมื่อ “บริษัทมีความสามารถในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในแนวปฏิบัติที่ผิดขององค์การพาณิชย์ที่ทำให้เกิดความเสียหายนั้น”¹⁸ ทั้งนี้ วิธีการที่เหมาะสมในการใช้อำนาจต่อรองจะขึ้นอยู่กับผลกระทบระดับของอำนาจต่อรองที่บริษัทมีเหนือความสัมพันธ์ทางธุรกิจ และลักษณะเฉพาะอื่นๆ สำหรับภาคส่วนและ/หรือลักษณะของความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ในการนี้ บริษัทอาจดำเนินการผสมผสานวิธีการต่าง ๆ ในการใช้อำนาจต่อรองก็ได้ → **ตัวอย่างเช่น** การใช้อำนาจต่อรอง อาจหมายถึงการดำเนินการต่อไปนี้ตามความเหมาะสมแก่ภาคส่วนและสถานการณ์เฉพาะ เช่น

- การมีส่วนร่วมกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจเพื่อกระตุ้นให้ความสัมพันธ์ทางธุรกิจดำเนินการป้องกันและ/หรือบรรเทาผลกระทบ ผ่านทางจดหมาย อีเมล โทรศัพท์ หรือการประชุมกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจในระดับปฏิบัติการผู้บริหารระดับอาวุโส และ/หรือระดับคณะกรรมการบริหารเพื่อแสดงให้เห็นถึงทัศนคติในประเด็น RBC
- กำหนดความคาดหวังเกี่ยวกับ RBC และการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน ในสัญญาทางการค้า
- การเชื่อมโยงแรงจูงใจทางธุรกิจเข้ากับการดำเนินงานด้าน RBC เช่น การกำหนดไว้ในข้อผูกมัดในสัญญาระยะยาวและคำสั่งซื้อในอนาคต
- สำหรับนักลงทุน การเข้าร่วมและอภิปรายในการประชุมสามัญประจำปีเพื่อแสดงมุมมองเรื่อง RBC ตลอดจนการใช้สิทธิออกเสียงในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น RBC ทางจอข้อมูลและการมีส่วนร่วมกับบริษัทที่เข้าไปลงทุนเพื่อรับข้อมูลที่เกี่ยวข้องและทำให้ความคาดหวังในประเด็นฯ ดังกล่าวชัดเจน
- การมีส่วนร่วมกับหน่วยงานกำกับดูแลและผู้กำหนดนโยบายด้าน RBC เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในแนวปฏิบัติที่ผิดขององค์การพาณิชย์ที่ทำให้เกิดความเสียหาย
- การสื่อสารถึงความเป็นไปได้ของการยกเลิกสัญญาในกรณีที่ความคาดหวังเกี่ยวกับ RBC ไม่ได้รับการเคารพ(เช่น ผ่านข้อสัญญา นโยบายองค์กร การประชุมกับผู้บริหารเรื่องความสัมพันธ์ทางธุรกิจ)

อย่างไรก็ดี ในบางกรณี บริษัทอาจเผชิญกับข้อจำกัดในการใช้อำนาจต่อรองหรืออาจไม่มีอำนาจต่อรองเป็นของตัวเอง

▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 37*

18. OECD (2011), *ความเห็นในนโยบายทั่วไป*, ย่อหน้า 19

คำถามที่ 37 เราสามารถจัดการปัญหาการขาดอำนาจต่อรองได้อย่างไร

เมื่อบริษัทขาดอำนาจต่อรองกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจของตน บริษัทอาจพยายามเพิ่มอำนาจต่อรองของตนเองเท่าที่เป็นไปได้

→ ตัวอย่างเช่น บริษัทอาจจะ:

- นำ RBC และความคาดหวังเกี่ยวกับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านมาใช้ในสัญญาทางการค้า
- สร้างแรงจูงใจทางการค้าที่เชื่อมโยงกับเกณฑ์ RBC
- สร้างความสัมพันธ์ระยะยาวกับผู้จัดจำหน่ายหรือความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

บริษัทที่ไม่มีอำนาจต่อรองเหนือความสัมพันธ์ทางธุรกิจของตน อาจเพิ่มอำนาจต่อรองแก่ที่สามารถดำเนินการได้ผ่านการสื่อสารถึงความคาดหวังทั่วไปและดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายใต้ความร่วมมือร่วมกับภาคส่วนอื่นๆ

→ ตัวอย่างเช่น

- บริษัทที่จัดหาสินค้าจากผู้จัดจำหน่ายรายเดียวกันอาจพัฒนาและแบ่งปันข้อกำหนดทั่วไปด้าน RBC ของผู้จัดจำหน่าย ในทำนองเดียวกัน บริษัทที่จัดหาจากผู้จัดจำหน่ายรายเดียวกันอาจใช้อำนาจต่อรองแบบผสมผสานเพื่อสนับสนุนให้ผู้จัดจำหน่ายรายที่ร่วมกันนั้นดำเนินการแก้ไขผลกระทบที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงกฎหมายการแข่งขันทางการค้าอย่างเหมาะสม ▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 13*
- บริษัทภายในภาคส่วนหนึ่งอาจดำเนินงานทั่วทั้งภาคส่วน (Sector-wide) หรือระดับภูมิภาค (Regional-wide) เพื่อระบุผู้จัดจำหน่ายและมีส่วนร่วมกับผู้จัดจำหน่ายที่ดำเนินการ ณ จุดควบคุมทั่วไปในห่วงโซ่อุปทานของภาคส่วนนั้น
- บริษัทอาจเข้าร่วมโครงการระดับพื้นที่ (Geographic initiatives) หรือโครงการสำหรับประเด็นเฉพาะด้าน (Issue-specific initiative) ซึ่งมุ่งป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบในพื้นที่ระบุ (เช่น ประเทศ การประชุมสินค้าโภคภัณฑ์หรือระดับภาคส่วน โครงการที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย และโครงการในระดับพื้นที่)
- นักลงทุนส่วนน้อยอาจร่วมกันเขียนจดหมายไปยังบริษัทผู้รับการลงทุนโดยให้สัญญาณความคาดหวังเรื่อง RBC และสนับสนุนให้บริษัทป้องกัน/ลดผลกระทบตามที่เกี่ยวข้อง

แนวทาง OECD สำหรับ MNEs ยังตระหนักว่า “มีข้อจำกัดในเชิงปฏิบัติเรื่องความสามารถของบริษัทที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของผู้จัดจำหน่ายของตน”¹⁹ นอกจากนี้ กฎหมายด้านบรรษัทภิบาลในบางกรณีอาจจำกัดความสามารถของบริษัทในการควบคุมหรือมีอิทธิพลเหนือพฤติกรรมของความสัมพันธ์ทางธุรกิจด้วย เช่น ระหว่างผู้ถือหุ้นกับบริษัทผู้ลงทุน คณะกรรมการบริหารกับผู้บริหาร กับบริษัทแม่ และบริษัทย่อย และ/หรือกลุ่มร่วมทุนต่างๆ ในการนี้ ระดับของอำนาจต่อรองของบริษัทที่มีต่อความสัมพันธ์ทางธุรกิจซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบมีประโยชน์ในการพิจารณาถึงสิ่งที่บริษัทสามารถดำเนินการได้เพื่อชักชวนให้องค์การพยานนั้นๆ ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง อย่างไรก็ตาม บริษัทยังคงมีหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านและใช้อำนาจต่อรองใดๆ ของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

19. OECD (2011), *ความเห็นในนโยบายทั่วไป*, ย่อหน้า 21

คำถามที่ 38 บริษัทสามารถสนับสนุนความสัมพันธ์ทางธุรกิจในการป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบได้อย่างไร

▶ ดูหัวข้อ 2, 3.2(บี) และ 3.2(จี)

บริษัทอาจสนับสนุนความสัมพันธ์ทางธุรกิจของตนให้ดำเนินมาตรการตามหัวข้อ 2, 3.2 ของแนวปฏิบัติฯ นี้

→ ตัวอย่างเช่น บริษัทอาจจะ

- เป็นหุ้นส่วนกับผู้จัดจำหน่าย/ความสัมพันธ์ทางธุรกิจเพื่อพัฒนาและปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการแก้ไขผลกระทบที่การกำหนดเวลาและมุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญ
- ให้คำแนะนำทางเทคนิคแก่ผู้จัดจำหน่าย/ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ตัวอย่างเช่น ในรูปแบบของการฝึกอบรม การปรับปรุงระบบการจัดการ ฯลฯ
- อำนวยความสะดวกในการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้จัดจำหน่าย/ความสัมพันธ์ทางธุรกิจในโครงการที่ครอบคลุมทั้งภาคส่วนหรือโครงการระดับภูมิภาคเพื่อป้องกันผลกระทบต่างๆ
- อำนวยความสะดวกในการเชื่อมโยงผู้จัดจำหน่าย/ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ กับผู้ให้บริการในระดับท้องถิ่น
- อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงเงินทุนสำหรับผู้จัดจำหน่าย/ความสัมพันธ์ทางธุรกิจเพื่อช่วยในการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการแก้ไขผลกระทบ เช่น ผ่านการจัดหาเงินทุนโดยตรง เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ การรับประกันการจัดหาอย่างต่อเนื่อง และความช่วยเหลือในการประกันการจัดหาเงินทุน

คำถามที่ 39 บริษัทสามารถเข้าถึงการยกเลิกสัญญาได้อย่างไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 3.2(เอช)

ตามที่ระบุไว้ในแนวปฏิบัติฯ ฉบับนี้ การยกเลิกสัญญาความสัมพันธ์ทางธุรกิจอาจเป็นทางเลือกสุดท้ายที่เหมาะสมหลังจากที่ล้มเหลวในการพยายามป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบที่รุนแรง หรือเมื่อผลกระทบเชิงลบไร้ทางเยียวยา หรือในกรณีที่ไม่มีโอกาสในการเปลี่ยนแปลง ที่สมเหตุสมผล หรือเมื่อผลกระทบเชิงลบหรือความเสี่ยงที่รุนแรงนั้นได้รับการระบุ แต่คงคาพพที่ก่อให้เกิดผลกระทบนั้นไม่ได้ดำเนินการเพื่อป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเหล่านั้นในทันที โดยการยกเลิกสัญญามีความจำเป็นในหลายกรณีเพื่อช่วยให้อำนาจต่อรองขององค์กรมีประสิทธิภาพ ในสถานการณ์เหล่านี้ บริษัทควรพิจารณาและแก้ไขผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นในการตัดสินใจยกเลิกสัญญาดังกล่าว หากบริษัทพิจารณาว่าการยกเลิกสัญญาเป็นการกระทำที่เหมาะสมที่สุด ก็มีแนวทางดำเนินการที่อาจนำมาใช้เพื่อให้แน่ใจว่ากระบวนการของตนเองในการยกเลิกสัญญาเป็นไปอย่างมีความรับผิดชอบ

→ ตัวอย่างเช่น บริษัท

- ควรปฏิบัติตามกฎหมายระดับชาติ มาตรฐานแรงงานสากล และเงื่อนไขของข้อตกลงเจรจาต่อรองร่วมกัน
- อาจยกระดับมาตรการสำหรับการเลิกสัญญาล่วงหน้ากับความสัมพันธ์ทางธุรกิจ
- อาจให้ข้อมูลรายละเอียดที่สนับสนุนการตัดสินใจที่จะยกเลิกสัญญาแก่ฝ่ายบริหารและสหภาพการค้า
- ในกรณีที่ขึ้นไปได้ บริษัทมีความจำเป็นที่จะต้องแจ้งให้ทราบถึงการยกเลิกสัญญาอย่างชัดเจนแก่ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ²⁰

20. ในกรณีที่มีการระบุผลกระทบเชิงลบขั้นรุนแรง หรือกรณีที่บริษัทไม่คิดว่า การป้องกันหรือลดผลกระทบเชิงลบจะเป็นไปได้ อาจเป็นไปได้สำหรับบริษัทที่จะแจ้งความสัมพันธ์ทางธุรกิจของตนให้ทราบอย่างชัดเจน

ในบางกรณี บริษัทอาจไม่สามารถดำเนินการสิ้นสุดความสัมพันธ์ทางธุรกิจได้ หรือไม่สามารถดำเนินการได้ในทางปฏิบัติ

→ ตัวอย่างเช่น

- ในกรณีที่ระยะเวลาของความสัมพันธ์ทางธุรกิจถูกกำหนดโดยสัญญาหรือการพิจารณาในทางปฏิบัติ (เช่น การลงทุนในพอร์ตรวมซึ่งลูกค้าของผู้บริหารการลงทุนไม่เห็นด้วยว่าการถอนการลงทุนในสัญญาที่มีระยะเวลาตายตัวเป็นการเหมาะสม)
- ในกรณีซึ่งผู้จัดจำหน่ายเป็นความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่สำคัญ²¹ (เช่น แร่ธาตุหายากที่สำคัญต่อผลิตภัณฑ์หลักซึ่งหาได้จากผู้จัดจำหน่ายกลุ่มเล็กๆ) ที่ดำเนินงานในบริษัทที่มีความเสี่ยงสูงเท่านั้น)

ในกรณีเหล่านี้ บริษัทควรรายงานสถานการณ์เป็นการภายใน พร้อมทั้งดำเนินการตรวจสอบความสัมพันธ์ทางธุรกิจต่อไป เช่น ผ่านการรักษาฐานข้อมูล และกลับไปทบทวนการตัดสินใจในการดำรงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หากมีการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ หรือเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ระยะยาวของบริษัทในการตอบสนองต่อผลกระทบเชิงลบทั้งหมดอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ คำแนะนำข้างต้นอาจเป็นประโยชน์ต่อบริษัทในการอธิบายการตัดสินใจที่จะลงความสัมพันธ์ทางธุรกิจไว้ว่าการตัดสินใจนั้นสอดคล้องกับนโยบายและการจัดลำดับความสำคัญอย่างไร การดำเนินการใดที่ควรนำมาใช้เพื่อบริหารอำนาจต่อรองเพื่อบรรเทาผลกระทบ และความสัมพันธ์ทางธุรกิจจะถูกตรวจสอบต่อไปในอนาคตได้อย่างไร

คำถามที่ 40 บริษัทสามารถหาทางป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่เชื่อมโยงกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับผู้ที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางสัญญาได้อย่างไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 3.2

บริษัทมีหลายวิธีการในการพยายามป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่เชื่อมโยงกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่บริษัทไม่มีความสัมพันธ์ทางสัญญาด้วย

→ ตัวอย่างเช่น บริษัทอาจจะ

- เรียกร้องความสัมพันธ์ทางธุรกิจตามสัญญาให้ควบคุมกิจกรรมของตนผ่านความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่กำหนดคุณสมบัติไว้ล่วงหน้า
- ควบคุมการจัดซื้อหรือกิจกรรมทางธุรกิจในรูปแบบอื่นผ่านการดำเนินการความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ณ จุดควบคุมในห่วงโซ่อุปทานที่มีกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่น่าเชื่อถือสำหรับผู้จัดจำหน่าย (ในบริบทของห่วงโซ่อุปทาน) ▶ ดูภาคผนวก ครอบคลุมที่ 5
- ระบุและทำงานโดยตรงกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูงซึ่งบริษัทไม่มีความสัมพันธ์ทางสัญญาด้วย เพื่อป้องกันและลดผลกระทบในรูปแบบที่คล้ายกับกิจกรรมที่อธิบายไว้ภายใต้คำถามที่ 34 ข้างต้น

21. ความสัมพันธ์อาจจะเป็นสิ่งสำคัญถ้ามีผลิตภัณฑ์หรือบริการที่จำเป็นต่อธุรกิจของบริษัท และไม่มีแหล่งทรัพยากรทางเลือกอื่นอยู่

ติดตามการดำเนินการและผลลัพธ์

ติดตามการดำเนินการและ-ประสิทธิผลของกิจกรรมการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของบริษัท เช่น มาตรการในการระบุ ป้องกัน บรรเทา และ-สนับสนุนการเสียหายผลกระทบเชิงลบ รวมถึงกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจความเหมาะสม ในทางกลับกัน ให้ใช้บทเรียนที่ได้จากการติดตามเพื่อปรับปรุงกระบวนการเหล่านี้ในอนาคต ▶ ดูหัวข้อ 2, 4.1

คำถามที่ 41 มีข้อมูลใดบ้างที่เราติดตามภายใต้การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน ▶ ดูหัวข้อ 2, 4.1

การติดตามการประเมินว่าผลกระทบเชิงลบที่พบได้รับการตอบรับอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ เป็นสิ่งสำคัญประการแรก และสำคัญที่สุด ทั้งนี้ นอกเหนือจากการติดตามการตอบสนองต่อผลกระทบเชิงลบที่ระบุไว้แล้ว บริษัทอาจทบทวนกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน หรือโครงการความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้เสียหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และโครงการอุตสาหกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรมเหล่านี้มีประสิทธิภาพ ข้อปฏิบัตินี้สามารถดำเนินการได้เป็นระยะ-ๆ หรือเริ่มดำเนินการเมื่อการติดตามกิจกรรมต่าง ๆ ชี้ให้เห็นว่าผลกระทบเชิงลบที่สำคัญไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพการสร้างตัวชี้วัดเชิงคุณภาพและปริมาณที่เหมาะสมจะมีประโยชน์ในการติดตาม

→ ตัวอย่างเช่น ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องอาจรวมถึง

- ร้อยละของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบ ที่รู้สึกว่าผลกระทบเชิงลบได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสมแล้ว
- ร้อยละ/จำนวนของการดำเนินการที่ตกลงไว้ได้รับการดำเนินการตามระยะเวลาที่วางแผนไว้
- ร้อยละของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบที่รับรู้ถึงช่องทางในการร้องทุกข์ที่เข้าถึงได้เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ
- อัตราการเกิดซ้ำของผลกระทบเชิงลบที่ระบุไว้

ตัวชี้วัดอาจเป็นบริบทเฉพาะและแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์และ-การดำเนินการที่สัมพันธ์กับกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของบริษัท

คำถามที่ 42 บริษัทสามารถติดตามการดำเนินงานและผลลัพธ์ได้อย่างไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 4.1

วิธีการที่บริษัทติดตามการดำเนินงานและผลลัพธ์ของตน รวมถึงการติดตามว่าผลกระทบได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ จะแตกต่างกันไปตามบริบทของการดำเนินงาน ขนาด และ-ความเสี่ยงที่บริษัทเผชิญ หน้าที่กรรมของตนเองและ-ในความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ทั้งนี้ ในหลายกรณี บริษัทจะต้องมองให้ทั่วทุกช่วงข้อมูล รวมถึงข้อมูลการประเมิน ข้อมูลจากกลไกการร้องเรียน และ-ข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้เห็นภาพรวมว่ามีการแก้ไขผลกระทบหรือไม่

→ **ตัวอย่างเช่น** หากบริษัทพยายามที่จะติดตามว่าการแก้ไขปัญหาแรงงานเด็กที่เชื่อมโยงกับผู้จัดจำหน่ายโดยตรงของบริษัทในหลายประเทศนั้นเป็นไปได้ดีเพียงใด อาจต้องพิจารณาปัจจัยต่อไปนี้

- ในระดับพื้นที่ บริษัทอาจ
 - ติดตามความคืบหน้าของผู้จัดจำหน่ายแต่ละรายผ่านแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการใช้แรงงานเด็ก
 - รวบรวมข้อคิดเห็นจากพนักงาน ตัวแทนแรงงาน และสหภาพการค้าเกี่ยวกับ ปัญหาแรงงานเด็กในแต่ละพื้นที่ ว่าได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่
 - ติดตามกรณีของแรงงานเด็กที่ค้นพบและตรวจสอบว่ากรณีเหล่านั้นได้รับการแก้ไข (เช่น มีการเยียวยา) อย่างไร
- ในระดับโลก บริษัทอาจทบทวนข้อมูลการประเมินการร้องเรียนที่ได้รับรายงาน และรายงานที่น่าเชื่อถือที่ได้รับมาจากผู้จัดจำหน่ายที่มีความเสี่ยงสูง หรือภูมิภาคที่มีความเสี่ยงสูงเป็นรายปี เพื่อทบทวนแนวโน้มและความคืบหน้าเพื่อป้องกันและลดปัญหาแรงงานเด็ก

ความถี่ของการติดตามความคืบหน้าขึ้นอยู่กับลักษณะและความรุนแรงของผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นหรือที่อาจเกิดขึ้นที่บริษัทกำลังติดตามอยู่ เช่น สำหรับผลกระทบที่รุนแรงมากก็จะมีความถี่สูงมากขึ้นในการตรวจสอบว่าผลกระทบเชิงลบนั้นได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

ในหลายๆ กรณี กิจกรรมการติดตามการดำเนินงานและผลลัพธ์สามารถถูกรวมเข้าไว้ในกระบวนการตรวจสอบภายใน และกระบวนการรายงานซึ่งบริษัทอาจมีอยู่แล้ว

คำถามที่ 43 ใครบ้างที่มีส่วนร่วมในการติดตามการดำเนินงานและผลลัพธ์ภายในบริษัท ▶ ดูหัวข้อ 2, 4.1

ความรับผิดชอบสำหรับการติดตามการดำเนินงานและผลลัพธ์อาจถูกกำหนดให้แก่บุคลากรจำนวนหนึ่งซึ่งอาจมาจากทั่วทั้งหน่วยธุรกิจหรือแผนกที่เกี่ยวข้องภายในบริษัท

→ **ตัวอย่างเช่น**

- สำนักงานจัดหาภายในบริษัทอาจมีความรับผิดชอบหลักในการติดตามการประเมินผู้จัดจำหน่าย และดำเนินการตามมาตรการแก้ไข
- แผนกจัดซื้อของบริษัทอาจมีความรับผิดชอบหลักในการติดตามอัตราค่าสั่งซื้อที่ซ้ำๆ ถูกเปลี่ยนแปลง หรือถูกยกเลิก ซึ่งการดำเนินงานทั้งหมดนี้อาจร่วมก่อให้เกิดความเสี่ยงทางด้านแรงงานกับผู้จัดจำหน่ายได้
- เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการอาจขอข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบ รวมทั้งผู้ทรงสิทธิว่าผลกระทบนั้นได้รับการแก้ไขแล้วหรือไม่ (เช่น ผ่านการปรึกษากับชุมชนท้องถิ่น การรวบรวมข้อคิดเห็นจากผู้ร่วมการประชุม และการอภิปราย และการจดบันทึกประเด็นได้รับมาจากกระบวนการเยียวยาผลกระทบ เป็นต้น)

การกำกับดูแลของผู้บริหารระดับสูงในเรื่องความคืบหน้าขององค์กรเกี่ยวกับการดำเนินงานและผลลัพธ์ของการดำเนินงาน สามารถให้ภาพที่สมบูรณ์ของความคืบหน้าโดยรวมของทั้งบริษัท

ตัวอย่างเช่น ระบบที่เก็บรวบรวมข้อมูลในระดับท้องถิ่น (เช่น ข้อมูลการประเมินผู้จัดจำหน่าย) แต่ต่อมาได้ถูกรวบรวมไว้ที่แผนกส่วนกลาง (เช่น สำนักงานใหญ่หรือสำนักงานระดับภูมิภาค) อาจช่วยระบุแนวโน้มที่กว้างมากขึ้น และสามารถใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการแบ่งปันบทเรียนที่ได้รับทั่วทั้งบริษัท

คำถามที่ 44 บริษัทสามารถตอบสนองต่อผลลัพธ์ของการติดตามได้อย่างไร ▶ *คู่มือข้อ 2, 4.1 (อี)-(เอฟ)*

การติดตามการดำเนินงานทำให้บริษัทเข้าใจว่าระบบที่นำมาใช้นั้นมีประสิทธิภาพพอที่จะช่วยให้บริษัทสามารถหลีกเลี่ยงและจัดการกับผลกระทบเชิงลบในกิจกรรมของตนเองและในห่วงโซ่อุปทานได้หรือไม่ หรือว่าจะสามารถปรับเปลี่ยนระบบให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้หรือไม่

→ **ตัวอย่างเช่น**

- ถ้าการประเมินผู้จัดจำหน่ายของบริษัทไม่ได้ปรากฏความเสี่ยงต่อการเกิดอคติใดๆ แต่ผู้จัดจำหน่ายกลับประสบอคติใดๆ เช่นนี้ บริษัทอาจตอบสนองโดยการทบทวนวิธีการประเมินความปลอดภัยด้านอคติของผู้จัดจำหน่ายอีกครั้ง
- หากบริษัทดำเนินการฝึกอบรมภายในและจัดมาตรการควบคุมอื่นๆ เพื่อต่อต้านการจ่ายสินบนเพื่อให้ได้มาซึ่งใบอนุญาตแล้ว แต่ต่อมา บริษัทได้เรียนรู้ผ่านการรายงานภายนอกว่ายังคงมีการจ่ายสินบนสำหรับใบอนุญาตอยู่ เช่นนี้ บริษัทอาจต้องทบทวนการควบคุมภายในเพื่อป้องกันและบรรเทาการละเมิดให้ดีขึ้นในอนาคต

เมื่อกระบวนการหรือวิธีการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของบริษัทไม่มีประสิทธิภาพ การประเมินภายในเพื่อให้เข้าใจสาเหตุอาจเป็นประโยชน์สำหรับกรณีดังกล่าว เช่นนี้ การปรึกษานักงานบริษัทและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านอาจเป็นประโยชน์ นอกจากนี้ การพัฒนามาตรการกำกับดูแลของผู้บริหารระดับสูงในการติดตามย่อมเป็นประโยชน์ เพื่อรับรองว่าจะมีการคำนึงถึงบทเรียนที่เคยได้รับและสามารถพัฒนากระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านได้อย่างต่อเนื่อง

คำถามที่ 45 เราควรจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมการติดตามอย่างไร ▶ *คู่มือข้อ 2, 4.1*

การจัดลำดับความสำคัญของการติดตาม ควรสอดคล้องกับการตัดสินใจในการจัดลำดับความสำคัญที่ได้ดำเนินการไปในบริบทของการป้องกันและบรรเทาผลกระทบ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง บริษัทควรจัดลำดับความสำคัญในการติดตามผลกระทบเชิงลบที่ได้รับการประเมินว่ามีความสำคัญที่สุด และควรได้รับการดำเนินการเพื่อป้องกันและบรรเทาความเสียหายก่อน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การประเมินกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านในวงกว้างอาจดำเนินการเป็นระยะๆ หรือจะเริ่มดำเนินการเมื่อผลกระทบที่สำคัญไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ ▶ *ดูภาคผนวก คำถามที่ 3 และ คำถามที่ 31*

สื่อสารวิธีการแก้ไขผลกระทบ

สื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน กระบวนการ กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อระบุและแก้ไขผลกระทบเชิงลบตามจริงหรือที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งสิ่งที่ค้นพบและผลลัพธ์ของกิจกรรมเหล่านั้น กับภายนอกองค์กร

► ดูหัวข้อ 2, 5.1

คำถามที่ 46 รูปแบบที่เหมาะสมของการสื่อสารต่อสาธารณะและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบคืออะไร

► ดูหัวข้อ 2, 5.1

ตามที่ระบุไว้ในหัวข้อที่ 2 ข้อย่อย 5.1 ของแนวปฏิบัติฯ นี้ รูปแบบของการสื่อสารสาธารณะมีความยืดหยุ่น โดยมีเงื่อนไขว่าข้อมูลจะต้องเข้าถึงสาธารณะได้ง่าย ทั้งนี้ ในบางเขตอำนาจรัฐหรือตลาดหลักทรัพย์บางแห่งอาจมีข้อกำหนดการรายงานเกี่ยวกับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านไว้เป็นการเฉพาะ

ในกรณีที่บริษัทหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน บริษัทควรสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบในลักษณะที่เหมาะสมในแง่เวลา ความละเอียดอ่อนทางวัฒนธรรม และการเข้าถึงได้ง่าย ในกรณีนี้ การเข้าถึงข้อมูล ไม่ได้หมายความว่าสามารถเข้าถึงได้ทางกายภาพเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการเข้าถึงข้อมูลที่สามารถเข้าถึงและเปิดเผยในเวลา รูปแบบ ภาษา และสถานที่ที่กลุ่มผู้รับสารจะสามารถสังเกตเห็น และสามารถนำไปใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ข้อมูลดังกล่าวควร “เพียงพอที่จะแสดงให้เห็นถึงการตอบสนองของบริษัทที่เพียงพอต่อผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้อง” และ “ในทางกลับกัน ไม่สร้างความเสี่ยงต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย บุคลากร หรือ เพื่อสร้างเงื่อนไขที่ขัดแย้งกับกฎหมายของการรักษาความลับทางการค้า”²²

รูปแบบของการสื่อสารควรเข้าถึงได้สำหรับกลุ่มเป้าหมายผู้รับสาร

→ ตัวอย่างเช่น บริษัทอาจเลือกที่จะสื่อสารผ่าน

- การประชุม
- การหารือแบบออนไลน์
- การปรึกษาหารือกับผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบ
- รายงานสาธารณะอย่างเป็นทางการ²³
- การแบ่งปันผลการตรวจสอบบัญชีหรือผลการประเมินกับสหภาพการค้า
- ตัวกลางที่เหมาะสม

คำถามต่อไปนี้อาจเป็นประโยชน์ในการระบุรูปแบบที่เหมาะสมของการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

- ผู้รับสารคือใคร
- ผู้รับสารจะเข้าถึงข้อมูลได้อย่างไร
- สิ่งใดเป็นอุปสรรคในการเข้าถึงของกลุ่มชายขอบหรือกลุ่มเปราะบาง
- ความสามารถของผู้รับสาร (ภาษา ความสามารถอ่านออกเขียนได้ สถานที่ เวลา ความพร้อม ความสามารถทางเทคนิค) คืออะไร
- มีปัญหาเรื่องความเป็นส่วนตัวหรือความปลอดภัยหรือไม่

22. UN (2011), หลักการที่ 21 คำอธิบาย

23. UN (2011), หลักการที่ 21 คำอธิบาย

- สิ่งใดที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบเห็นว่ามีมีความสำคัญและมีประโยชน์ในแง่ของเนื้อหาข้อมูลและวิธีการแบ่งปันข้อมูล

บริษัทอาจยังต้องการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบในกรณีที่ได้รับผลกระทบเชิงลบที่สำคัญก่อนหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดขึ้นโดยความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

รูปแบบที่เหมาะสมของการสื่อสารในสถานการณ์เหล่านี้อาจรวมถึง

- การแบ่งปันการตรวจสอบแรงงาน สิทธิมนุษยชน หรือบัญชี หรือผลการประเมินสิ่งแวดล้อมกับผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบ โดยคำนึงถึงข้อกำหนดในการรักษาความลับด้วย
- การสื่อสารกับผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบในการร่วมมือกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่เกี่ยวข้อง
- การสื่อสารกับผู้ทรงสิทธิที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบผ่านโครงการที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่ายหรือภาคอุตสาหกรรมที่อาจมีการติดต่อที่ใกล้ชิดกับผู้ทรงสิทธิมากกว่า

คำถามที่ 47 เมื่อข้อมูลมีความละเอียดอ่อนในเชิงพาณิชย์ เราจะสามารถสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้อย่างไร

▶ ดูหัวข้อ 2, 5.1

การสื่อสารควรดำเนินการโดยคำนึงถึงการรักษาความลับทางการค้า การแข่งขันทางการค้า และความปลอดภัยอื่นๆ

→ ตัวอย่างเช่น

- บางครั้งกฎหมายภายในประเทศอาจห้ามการเปิดเผยข้อมูลบางอย่าง หรือกำหนดขอบเขตของข้อมูลเชิงพาณิชย์ที่ได้รับความคุ้มครอง
- สัญญาระหว่างบริษัทและความสัมพันธ์ทางธุรกิจอาจป้องกันไม่ให้มีการเปิดเผยข้อมูลบางอย่าง (เช่น ตัวตนของลูกค้า)
- การพิจารณาการรักษาความลับทางการค้าอาจป้องกันไม่ให้เปิดเผยข้อมูลบางอย่าง (เช่น ข้อมูลราคา หรือความสัมพันธ์กับผู้จัดจำหน่าย)
- การเปิดเผยแบบเต็มรูปแบบอาจไม่ใช่วางเลือกในกรณีที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือพนักงาน (รวมทั้งเกิดจากการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล)

อย่างไรก็ตาม ในบางสถานการณ์ การเปิดเผยข้อมูลอาจเป็นพื้นฐานความรับผิดชอบขององค์กรในการเคารพต่อสิทธิมนุษยชน

→ ตัวอย่างเช่น

- การแจ้งพนักงานเกี่ยวกับโอกาสเสี่ยงภัยต่อสารอันตราย
- การเปิดเผยผลของการทดสอบผลิตภัณฑ์หรือสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นสำหรับการปกป้องสิทธิในชีวิตหรือสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพ
- การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสารอันตรายที่จำเป็นสำหรับการจัดเตรียมการรักษาทางการแพทย์อย่างมีประสิทธิภาพ หลังจากการเกิดภัยพิบัติด้านอุตสาหกรรม

วิธีการบางอย่างอาจจะมีประโยชน์สำหรับการสื่อสารข้อมูลโดยในขณะเดียวกันก็ยังเคารพต่อเรื่องการรักษาความลับ

→ ตัวอย่างเช่น

- การจำกัดการเข้าถึงข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อนให้แก่ผู้ที่ได้รับอนุญาตจากผู้ให้บริการข้อมูล
- การปิดบังแหล่งที่มาของข้อมูล
- การให้คำอธิบายที่ถูกต้องหรือมีเหตุผลว่าทำไมจึงไม่มีการแบ่งปันข้อมูล (หากเป็นไปได้)
- การใช้บุคคลที่สามหรือนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่อนุญาตให้มีการเปิดเผยข้อมูลสำคัญ แต่ในขณะเดียวกันก็ปกป้องข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อนในเชิงพาณิชย์ เพื่อเปิดเผยข้อมูลบางประเภท หรือโดยไม่มีภาระบ่งชี้ความสัมพันธ์ทางธุรกิจประเภทใดประเภทหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง
- การชะลอเวลาการรายงานจนกว่าบุคคลเหล่านั้นจะไม่มีความเสี่ยงอีกต่อไป ตัวอย่างเช่น หลังจากได้แก้ไขเรื่องร้องเรียนหรือความเสี่ยงเรียบร้อยแล้ว
- การให้ความเชื่อมั่นผ่านวิธีการอื่นๆ เช่น การเชิญบุคคลที่สามที่เป็นอิสระมาทบทวนกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านขององค์กรและการเปิดเผยผลการสืบค้นของตนต่อสาธารณะหรือโครงการความร่วมมือที่เกี่ยวข้อง

จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือด้านการขยายตามความเหมาะสม

คำถามที่ 48 ความสัมพันธ์ของการขยายกับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านคืออะไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 6

การจัดให้มีการขยายไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน แต่เป็นกระบวนการสำคัญที่แยกออกมาต่างหาก ซึ่งการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านจัดให้มีขึ้นหรือให้การสนับสนุนกระบวนการร้องเรียนและการขยาย ผลกระทบมีความสัมพันธ์กัน และอาจสนับสนุนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านอย่างเต็มที่โดยสร้างช่องทางที่บริษัทสามารถรับรู้และตอบสนองต่อผลกระทบด้าน RBC ได้ โดยข้อมูลและผลตอบรับจากกระบวนการขยายสามารถเสริมสร้างการระบุผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นและที่อาจเกิดขึ้นได้โดยเน้นประเด็นที่อาจไม่ได้รับความสนใจเพียงพอ และโดยการจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการตอบสนองต่อผลกระทบเชิงลบอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างและคำอธิบายต่อไปนี้ไม่ได้มุ่งหมายให้ใช้เป็นภาพรวมที่ครบถ้วนของการขยายผลกระทบ

เมื่อบริษัทพบว่าได้ก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบขึ้น ให้แก้ไขผลกระทบดังกล่าวโดยการจัดให้มีหรือให้ร่วมมือในการขยายผลกระทบ ▶ ดูหัวข้อ 2, 6.1

คำถามที่ 49 “การฟื้นฟู” และ “การขยาย” หมายถึงอะไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 6.1 และ 6.2

“การฟื้นฟู” และ “การขยาย” อ้างอิงถึงทั้งกระบวนการของการให้การขยายผลกระทบเชิงลบและผลลัพธ์สำคัญ (เช่น การขยาย) ที่สามารถแก้ไขหรือ “ปรับแก้” ในเรื่องผลกระทบเชิงลบได้

คำถามที่ 50 บริษัทสามารถระบุรูปแบบการขยายที่เหมาะสมได้อย่างไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 6.1

ประเภทของการขยายหรือการผสมผสานของวิธีการขยายที่เหมาะสมจะขึ้นอยู่กับลักษณะและขอบเขตของผลกระทบเชิงลบ ▶ ดูหัวข้อ 2, 6.1(บี)

รูปแบบที่เหมาะสมของกระบวนการขยายจะชี้แจงไว้ภายใต้หัวข้อ 2 6.1(บี) ของแนวปฏิบัติฯ นี้ อย่างไรก็ตาม สิ่งต่อไปนี้ยังเป็นประโยชน์ในการกำหนดรูปแบบการขยายที่เหมาะสม

- มาตรฐานที่มีอยู่ – ในบางกรณี มีมาตรฐานหรือกฎหมายภายในประเทศและระหว่างประเทศอยู่ ซึ่งได้กำหนดรูปแบบของการขยายที่เหมาะสมไว้แล้ว
- แบบอย่าง – ที่ซึ่งไม่มีมาตรฐานในประเทศและระหว่างประเทศอยู่ บริษัทอาจพยายามทำให้สอดคล้องกับแบบอย่างที่มีอยู่ก่อนแล้วสำหรับกรณีคล้ายๆ กัน
- ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย – มุมมองของผู้ที่ได้รับผลกระทบเกี่ยวกับวิธีการขยายที่เหมาะสมและมีความสำคัญต่อผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน

จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือกับกลไกการขยายผลกระทบที่สอดคล้องกฎหมายที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ทรงสิทธิ์ที่ได้รับผลกระทบสามารถทำการร้องเรียนและหากทางแก้ไขร่วมกับบริษัทได้ตามความเหมาะสม ▶ ดูหัวข้อ 2, 6.2

คำถามที่ 51 “กลไกการขยายที่สอดคล้องกฎหมาย” คืออะไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 6.2

กลไกการขยายที่สอดคล้องกฎหมาย อาจรวมถึงกระบวนการที่เป็นของรัฐหรือกระบวนการที่ไม่ใช่ของรัฐซึ่งสามารถหยิบยกข้อร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบเชิงลบที่องค์กรเข้ามาเกี่ยวข้องและสามารถแสวงหาวิธีการขยายได้²⁴

→ ตัวอย่างเช่น

- กระบวนการทางกฎหมาย เช่น การฟ้องร้องทางอาญา การดำเนินคดีทางแพ่ง และอนุญาโตตุลาการ เป็นตัวอย่างทั่วไปของกระบวนการของรัฐที่นำไปสู่การขยาย
- กลไกของรัฐที่ไม่ใช่กระบวนการยุติธรรมต่างๆ เช่น องค์กรผู้เชี่ยวชาญภาครัฐ หน่วยงานคุ้มครองผู้บริโภค องค์กรกำกับดูแลการระเบียบ หน่วยงานปกป้องสิ่งแวดล้อม
- ศูนย์ติดต่อประสานงานแห่งชาติตามแนวทาง OECD สำหรับ MNEs นั้นเป็นกลไกของรัฐที่ไม่ใช่กระบวนการยุติธรรมซึ่งสามารถหยิบยกปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามแนวทาง OECD สำหรับ MNEs ในกรณีต่างๆ ที่ระบุไว้ได้ ▶ ดูกรอบที่ 8
- กลไกการร้องเรียนระดับปฏิบัติการซึ่งตอบสนองหลักเกณฑ์สำคัญของความสอดคล้องกฎหมาย การเข้าถึงได้ การคาดการณ์ได้ ความเท่าเทียม ความสอดคล้องกับแนวทางของ OECD สำหรับ MNEs ความโปร่งใส และเป็นกลไกที่เกิดขึ้นบนพื้นฐานของการหารือ
- กรอบข้อตกลงระดับโลกระหว่างบริษัทและสหภาพการค้าโลก กลไกการร้องเรียนที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย กลไกการร้องเรียนของชุมชน ข้อตกลงการเจรจาต่อรองร่วม และกลไกการร้องเรียนของห่วงโซ่อุปทานของบริษัทต่างเป็นตัวอย่างของกระบวนการที่ไม่ใช่ของรัฐที่สามารถนำไปสู่การขยายได้

กรอบที่ 7 บทบาทของรัฐในการประกันการเข้าถึงการขยายที่มีประสิทธิภาพ

ในฐานะที่รัฐมีหน้าที่ในการป้องกันการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกับบริษัท รัฐจะต้องดำเนินการตามความเหมาะสมเมื่อมีการละเมิดดังกล่าวภายในเขตแดนและเขตอำนาจรัฐ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบสามารถเข้าถึงการขยายที่มีประสิทธิภาพได้ ไม่ว่าจะผ่านวิธีการบริหารตุลาการ วิธีการทางกฎหมาย หรือผ่านวิธีการอื่นใดตามสมควร แนวทาง OECD สำหรับ MNEs ไม่ได้สร้างแนวคิดทางกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบในหมู่บริษัท ศาลในประเทศจะใช้แนวคิดและกระบวนการตรวจสอบของตนในการพิจารณาความรับผิดชอบต่อความเสียหายตลอดจนวิธีการขยายที่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม หากบริษัทเลือกที่จะดำเนินการในประเทศที่ภาครัฐไม่สามารถทำหน้าที่ในการคุ้มครองได้ เช่นนี้ ไม่ได้หมายความว่าบริษัทจะหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในการจัดให้มีการขยายเมื่อบริษัทได้ถือหรือร่วมก่อให้เกิดผลกระทบในเชิงลบนั้น

24. OECD (2011), บทที่ 4, ย่อหน้าที่ 46

กรอบที่ 8 ศูนย์ติดต่อประสานงานแห่งชาติตามแนวทางของ OECD สำหรับ MNEs

แนวทาง OECD สำหรับ MNEs ได้กำหนดให้มีกลไกการร้องเรียนที่ไม่ใช่กระบวนการยุติธรรมขึ้น ผ่านศูนย์ติดต่อประสานงานแห่งชาติ (NCP) ที่จัดตั้งขึ้นโดยกลุ่มแนวร่วมภายใต้ปฏิญญาการลงนามของ OECD โดย NCP มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมประสิทธิภาพของแนวทาง OECD สำหรับ MNEs โดยดำเนินการส่งเสริมแนวทางการดำเนินการกับข้อขัดถก และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการดำเนินการตามแนวทาง OECD สำหรับ MNEs ในกรณีเฉพาะ* โดยบุคคลหรือองค์กรใดๆ สามารถหยิบยกตัวอย่างเฉพาะเพื่อโต้แย้งบริษัทต่อ NCP ที่บริษัทดำเนินงานหรือมีสำนักงานตั้งอยู่ตามการดำเนินงานของบริษัท ณ ที่ใดก็ได้ในโลก โดย NCP จะอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงกระบวนการที่ได้รับความยินยอมและไม่เป็นปฎิบัติ เช่น การประนีประนอม หรือไกล่เกลี่ยเพื่อช่วยให้คู่กรณีสามารถจัดการกับปัญหาต่างๆ ได้ ทั้งนี้ NCP จะต้องออกแถลงการณ์ฉบับสุดท้ายเมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการ นอกจากนี้แล้ว NCP ยังสามารถให้คำแนะนำตามรูปการณ์แก่สถานการณ์ได้อีกด้วย

* กรณีเฉพาะ เป็นคำที่ใช้ในแนวทางเพื่ออธิบายปัญหาในทางปฏิบัติซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานตามแนวทางนี้

คำถามที่ 2 “การร่วมมือกับกลไกการขยายที่ชอบด้วยกฎหมาย” หมายถึงอะไร ▶ ดูหัวข้อ 6.2

หากบริษัทก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบ บริษัทอาจมีส่วนร่วมกับระบบต่างๆ ภายใต้หัวข้อ 2, 6.2 (เอ) - (ซี) ของแนวปฏิบัติฯ นี้เพื่อพิจารณาว่าได้ก่อหรือมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบหรือไม่ และเพื่อจัดหาการขยายสำหรับกรณีดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม หากบริษัทไม่ได้ก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบ แต่มีการเชื่อมโยงโดยตรงกับผลกระทบ เช่นนี้ บริษัทอาจยังคงมีบทบาทในกระบวนการขยาย แม้ว่าจะไม่ได้ขยายด้วยตนเอง ตัวอย่างเช่น บริษัทอาจใช้อำนาจต่อรองกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจภายในขอบเขตที่เป็นไปได้ เพื่อบังคับให้ความสัมพันธ์ทางธุรกิจเข้าร่วมในกระบวนการเพื่อจัดให้มีการขยายผลกระทบ และหากเป็นไปได้ บริษัทอาจให้ข้อมูลที่สามารถอำนวยความสะดวกในการตรวจสอบหรือการเจรจา

คำถามที่ 53 ในสถานการณ์ใดบ้างที่จะทำให้กระบวนการต่างๆ ก่อให้เกิดการขยายที่เหมาะสม ▶ ดูหัวข้อ 2, 6.2

กระบวนการที่เหมาะสมในการจัดให้มีการขยายจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ รวมถึงข้อผูกพันทางกฎหมาย ความพึงพอใจ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ความพร้อมของกลไกต่างๆ ที่มีอยู่ ลักษณะของผลกระทบเชิงลบ และตำแหน่งที่เกิดผลกระทบเชิงลบนั้น (เช่น ภายในการดำเนินงานหรือห่วงโซ่อุปทานของบริษัท)

จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือด้านการขยายตามความเหมาะสม

→ ตัวอย่างเช่น

- ในบางกรณี บริษัทอาจมีข้อผูกมัดในการเข้าร่วมกลไกการร้องเรียนตามกระบวนการยุติธรรมของรัฐ หรืออาจถูกฟ้องร้องดำเนินคดีทางอาญา
- กลไกการรับเรื่องร้องเรียนระดับปฏิบัติการอาจเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการจัดให้มีกระบวนการขยายภายใน การดำเนินงานของบริษัท เมื่อมีคุณสมบัติตรงตามหลักเกณฑ์สำคัญของความชอบด้วยกฎหมาย การเข้าถึงได้ การคาดการณ์ได้ ความเท่าเทียม ความสอดคล้องกับแนวทาง OECD สำหรับ MNEs และความโปร่งใส ซึ่งล้วนขึ้นอยู่กับอาหารและการมีส่วนร่วมบนมุมมอง ที่จะหาแนวทางแก้ไขที่ตกลงกันได้²⁵
- ตัวเลือกที่มีอยู่เกี่ยวกับข้อร้องเรียนซึ่งอาจถูกหยิบยกขึ้นมาในห่วงโซ่อุปทานของบริษัท (กล่าวคือ มากกว่าการดำเนินงานของตนเอง) อาจมีอยู่อย่างจำกัด เช่นนี้ บริษัทอาจสร้างหรือเข้าร่วมในกระบวนการเกี่ยวกับการจัดตั้งกลไกการร้องเรียนห่วงโซ่อุปทานของตัวเอง มีส่วนร่วมในกลไกการร้องเรียนที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย หรือเข้าร่วมกรอบข้อตกลงระดับโลกเท่าที่เป็นไปได้และเหมาะสมกับสภาวการณ์ของตน

คำถามที่ 54 ความแตกต่างระหว่างระบบเตือนภัยล่วงหน้า กับกระบวนการที่ก่อให้เกิดการขยายคืออะไร ▶ ดูหัวข้อ 2, 6.2

วัตถุประสงค์ของระบบเตือนภัยล่วงหน้า คือ การระบุความเสี่ยง (หรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจริง) ที่เกี่ยวข้องกับการกิจกรรมขององค์กรหรือความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

→ ตัวอย่างเช่น องค์กรอาจตั้งสายด่วนสำหรับพนักงานเพื่อให้พนักงานหยิบยกความกังวลเกี่ยวกับปัญหาที่มีผลกระทบต่อสิทธิของตนขึ้นมา เช่น เงื่อนไขด้านสุขภาพและความปลอดภัย

วัตถุประสงค์ของกระบวนการเพื่อจัดให้มีการขยาย คือ การจัดให้มีการขยายแก่ผู้ที่ได้รับความเสียหาย

→ ตัวอย่างเช่น พนักงานอาจหยิบยกคำร้องเรียนต่อฝ่ายบริหารเรื่องการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม โดยพนักงานและบริษัทอาจร่วมกันกำหนดวิธีการขยายที่เหมาะสม (เช่น การให้กลับเข้ารับตำแหน่ง การชดเชย ฯลฯ) ระบบเดียว เช่น กลไกการร้องเรียน สามารถดำเนินการเป็นได้ทั้งระบบเตือนภัยล่วงหน้าและการจัดให้มีการขยาย

25. OECD (2011), บทที่ 4, ย่อหน้าที่ 46

ภาคผนวก

ข้อเสนอแนะของคณะมนตรีว่าด้วยแนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของ OECD สำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

ได้รับการรับรองเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2561

คณะมนตรี

เกี่ยวกับ ข้อ 5 บ) แห่งอนุสัญญาว่าด้วยองค์การเพื่อการพัฒนาและความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2503

เกี่ยวกับ ปฏิญญาว่าด้วยการลงทุนระหว่างประเทศและบรรษัทข้ามชาติ [C(76)99/FINAL] คำวินิจฉัยของคณะมนตรีว่าด้วยแนวทาง OECD สำหรับบรรษัทข้ามชาติ [C(2000)96/FINAL] (ต่อไปนี้จะเรียก "คำวินิจฉัยเรื่องแนวทาง") อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการคิดสินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างประเทศในการทำธุรกรรมทางธุรกิจระหว่างประเทศ ข้อเสนอแนะของคณะมนตรีว่าด้วยแนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับห่วงโซ่อุปทานที่มีความรับผิดชอบของแร่ธาตุจากพื้นที่ซึ่งได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งและความเสี่ยงสูง [C/MIN(2011)12/FINAL] ข้อเสนอแนะของคณะมนตรีว่าด้วยกรอบนโยบายการลงทุน [C(2015)56/REV1] ข้อเสนอแนะของคณะมนตรีว่าด้วยแนวปฏิบัติ OECD-FAO (องค์การอาหารและการเกษตร) สำหรับห่วงโซ่อุปทานการเกษตรที่มีความรับผิดชอบ [C(2016)83] ข้อเสนอแนะของคณะมนตรีว่าด้วยแนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเพื่อการมีส่วนร่วมที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีนัยสำคัญในภาคการสกัดทรัพยากร [C(2016)100] และข้อเสนอแนะของคณะมนตรีว่าด้วยแนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของ OECD สำหรับห่วงโซ่อุปทานที่มีความรับผิดชอบในภาคเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า [C(2017)63]

โดยพิจารณา ว่ารัฐมนตรี OECD สนับสนุนให้ OECD พัฒนาชุดแนวทางการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเป็นการทั่วไปที่สามารถนำไปใช้กับภาคส่วนใดๆ ก็ได้ [C/MIN(2017)9/FINAL]

โดยระลึก ว่าจุดมุ่งหมายร่วมของรัฐบาลที่แนะนำการปฏิบัติตามแนวทางสำหรับบรรษัทข้ามชาติ (ต่อไปนี้จะเรียก "แนวทางฯ") คือ การส่งเสริมการค้าเงินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

และระลึกต่อไป ว่าคำวินิจฉัยเกี่ยวกับแนวทางฯ กำหนดว่าคณะกรรมการการลงทุนร่วมกับศูนย์ติดต่อประสานงานแห่งชาติและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อดำเนินงานเชิงรุกในการส่งเสริมการปฏิบัติตามหลักการและมาตรฐานที่มีอยู่ใน แนวทางฯ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลิตภัณฑ์ ภูมิภาค ภาคส่วน หรือภาคอุตสาหกรรมเฉพาะ

โดยพิจารณา ความพยายามของประชาคมระหว่างประเทศในการส่งเสริมการค้าเงินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบทั่วโลก เพื่อเสริมสร้างและประสานการปฏิบัติตามมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชน แรงงาน สิ่งแวดล้อม และการต่อต้านการทุจริต และสนับสนุนการยกระดับการค้าเงินธุรกิจโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

โดยตระหนัก ว่าการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบในทุกภาคส่วนของเศรษฐกิจนั้นมีความสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

โดยรับทราบ ว่าแนวทางฯ ให้นำให้บริษัทดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านตามความเสี่ยงเพื่อระบุ ป้องกัน และบรรเทาผลกระทบเชิงลบตามจริงและที่อาจเกิดขึ้นเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูล สิทธิมนุษยชน การจ้างงานและอุตสาหกรรมสัมพันธ์ สิ่งแวดล้อม การติดสินบนและการทุจริต และผลประโยชน์ของผู้บริโภคในการดำเนินงานของตน ห่วงโซ่อุปทาน และความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่นๆ

โดยตระหนัก ว่ารัฐบาล บริษัท สหภาพการค้า องค์กรประชาสังคม และองค์การระหว่างประเทศ สามารถใช้ความสามารถและบทบาทที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบซึ่งรวมถึงในห่วงโซ่อุปทานด้วย

เกี่ยวกับ แนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของ OECD สำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ [C(2018)42/ADD1] (ต่อไปนี้จะเรียก “แนวปฏิบัติฯ”) ที่อาจมีการปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสมโดยคณะกรรมการการลงทุน โดยเฉพาะแนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่เกิดขึ้นใหม่และมีประสิทธิภาพมากขึ้นในการหลีกเลี่ยงและจัดการกับผลกระทบเชิงลบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

เกี่ยวกับ หลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน และปฏิญญาไตรภาคีขององค์การแรงงานระหว่างประเทศว่าด้วยหลักการเกี่ยวกับสถานประกอบการข้ามชาติและนโยบายสังคม ซึ่งมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านซึ่งแนวปฏิบัติฯ นี้พยายามดำเนินการให้สอดคล้องกัน

โดยตระหนักถึง ความร่วมมือที่มีค่าระหว่าง OECD และองค์กรระหว่างรัฐบาลที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาและการดำเนินการตามแนวปฏิบัติฯ ในอนาคต

โดยรับทราบ ว่าการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านกำลังดำเนินการอยู่และมีการตอบสนองที่เกี่ยวกับกระบวนการและวัตถุประสงค์หลายประการ ควรมีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันผลกระทบเชิงลบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในกรณีแรก และควรเป็นไปตามความเสี่ยง เหมาะสมต่อสถานการณ์ขององค์กร เปลี่ยนแปลงเพื่อรับมือกับข้อจำกัดด้านการดำเนินงานกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจ และรับทราบโดยการมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตามข้อเสนอของคณะกรรมการการลงทุน;

- โดยแนะนำ** ว่าสมาชิกและผู้ที่ไม่ใช่สมาชิกควรปฏิบัติตามข้อเสนอแนะนี้ (ต่อไปนี้จะเรียก “แนวร่วม”) และศูนย์ติดต่อประสานงานระดับชาติ (ต่อไปนี้จะเรียก “NCP”) ให้การสนับสนุนการใช้แนวปฏิบัติฯ โดยบริษัทที่ดำเนินงานใน หรือจากเขตแดนของตน ด้วยความมุ่งมั่นประสงค์ที่จะสร้างความมั่นใจว่าได้ปฏิบัติตามมาตรฐานด้านธุรกิจที่มีความรับผิดชอบที่ยอมรับกันในระดับสากลเพื่อป้องกันผลกระทบเชิงลบจากกิจกรรมของตน และช่วยนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

- II. **โดยแนะนำ** โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้แนวร่วมฯ ดำเนินมาตรการเพื่อสนับสนุนและติดตามการใช้กรอบการดำเนินงานด้านการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่กำหนดไว้ในแนวปฏิบัติฯ ตามที่บริษัทซึ่งดำเนินงานภายในหรือจากเขตแดนของตน ควรจะ:
1. ประสานการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบเข้ากับนโยบายและระบบการจัดการ
 2. ระบุและประเมินผลกระทบเชิงลบตามจริงและที่อาจเกิดขึ้นที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการ ของบริษัท
 3. ยึด ป้องกัน และบรรเทาผลกระทบเชิงลบ
 4. ติดตามการดำเนินการและผลลัพธ์
 5. สื่อสารวิธีการแก้ไขผลกระทบ และ
 6. จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือในการเยียวยาตามความเหมาะสม
- III. **โดยแนะนำ** ว่าแนวร่วมฯ และ NCPs ของตน ด้วยการสนับสนุนของสำนักเลขาธิการ OECD ควรรับรองว่าจะมีการเผยแพร่แนวปฏิบัติฯ และการใช้งานอย่างกว้างขวางโดยบริษัทต่างๆ เช่นเดียวกัน ควรส่งเสริมการใช้แนวปฏิบัติฯ ให้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น สมาคมอุตสาหกรรม สหภาพการค้า องค์กรภาคประชาสังคม โครงการของผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย และโครงการของภาคส่วนต่างๆ และรายงานให้คณะกรรมการการลงทุนถึงการตรวจสอบ การเผยแพร่ และการดำเนินการกิจกรรมต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ
- IV. **โดยเชิญชวน** แนวร่วมฯ และเลขาธิการเพื่อเผยแพร่ข้อเสนอแนะนี้
- V. **โดยเชิญชวน** ผู้ที่ไม่ใช่แนวร่วมฯ เพื่อรับทราบและปฏิบัติตามข้อเสนอแนะปัจจุบัน
- VI. **โดยแนะนำ** คณะกรรมการการลงทุนให้ตรวจสอบการดำเนินการตามข้อเสนอแนะและรายงานต่อคณะมนตรีภายในไม่เกินห้าปีหลังจากมีการรับรองข้อเสนอแนะ และดำเนินการตรวจสอบตามความเหมาะสมหลังจากนั้น

เอกสารอ้างอิง

Capobianco, Gillard and Bijelic (2015), “Competition law and responsible business conduct”, Background Note for the 2015 Global Forum on Responsible Business Conduct, OECD, Paris, <https://mneguidelines.oecd.org/global-forum/2015GFRBC-Competition-background-note.pdf>.

ILO (2017), ILO Tripartite Declaration of Principles concerning Multinational Enterprises and Social Policy, 5th Edition, www.ilo.org/empent/areas/mne-declaration/lang--en/index.htm.

ILO (1998), ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work, www.ilo.org/declaration/lang--en/index.htm.

ILO (1981), Occupational Safety and Health Convention, www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NOR_MLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C155.

OECD (2017a), OECD Due Diligence Guidance for Responsible Supply Chains in the Garment and Footwear Sector, <https://mneguidelines.oecd.org/responsible-supply-chains-textile-garment-sector.htm>.

OECD (2017b), Responsible business conduct for institutional investors: Key considerations for due diligence under the OECD Guidelines for Multinational Enterprises, <http://mneguidelines.oecd.org/rbc-financial-sector.htm>.

OECD (2016a), OECD Due Diligence Guidance for Responsible Supply Chains of Minerals from Conflict-Affected and High-Risk Areas, <https://mneguidelines.oecd.org/mining.htm>.

OECD (2016b), OECD-FAO Guidance for Responsible Agricultural Supply Chains, <https://mneguidelines.oecd.org/rbc-agriculture-supply-chains.htm>.

OECD (2016c), OECD Due Diligence Guidance for Meaningful Stakeholder Engagement in the Extractive Sector, <http://mneguidelines.oecd.org/stakeholder-engagement-extractive-industries.htm>.

OECD (2016d), Recommendation of the Council on Common Approaches for Officially Supported Export Credits and Environmental and Social Due Diligence, www.oecd.org/tad/xcred/environmental-social-due-diligence.htm.

OECD (2015a), G20/OECD Principles of Corporate Governance, OECD Publishing, Paris, www.oecd.org/corporate/principles-corporate-governance.htm.

OECD (2015b), OECD Guidelines on Corporate Governance of State-Owned Enterprises, 2015 Edition, OECD Publishing, Paris, www.oecd.org/corporate/guidelines-corporate-governance-soes.htm.

OECD (2015c), Policy Framework for Investment 2015 Edition, OECD Publishing, Paris, www.oecd.org/investment/pfi.htm.

OECD (2015d), OECD Recommendation of the Council on Public Procurement,
www.oecd.org/gov/public-procurement/recommendation/.

OECD (2011), OECD Guidelines for Multinational Enterprises,
<https://mneguidelines.oecd.org/guidelines/>.

OECD (2009), OECD Recommendation of the Council for Further Combating Bribery of Foreign Public Officials in International Business Transactions (2009),
www.oecd.org/daf/anti-bribery/oecdantibriberyrecommendation2009.htm.

UN (2011), UN Guiding Principles on Business and Human Rights,
<https://business-humanrights.org/en/un-guiding-principles>.

แนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของ OECD สำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

แนวทางของ OECD สำหรับ MNE ยอมรับและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในเชิงบวก ซึ่งภาคธุรกิจสามารถสร้างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคมได้ และยังยอมรับว่ากิจกรรมทางธุรกิจต่างๆ สามารถส่งผลกระทบต่อเชิงลบที่เกี่ยวข้องกับคนงาน สิทธิมนุษยชน สิ่งแวดล้อม การติดสินบน ผู้บริโภค และการกำกับดูแลกิจการ

แนวปฏิบัตินี้ช่วยให้ภาคธุรกิจเข้าใจ และดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน สำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

นอกจากนี้ยังพยายามส่งเสริมความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ ระหว่างรัฐบาลและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอีกด้วย

<https://mneguidelines.oecd.org/>

